МІСТ ПОЄДНУЄ

www.meest-online.com

тижневик МІСТ

№43 (№848)
WEEKLY
Delivered to the Post Office on October 23, 2014

На саміті Азія—Європа вкотре намагалися припинити кровопролиття

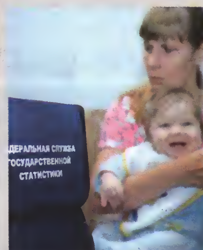
Порошенко vs Путін

Читайте с. 13

Крок до миру

Донбас на три роки отримав особливий статус с. 6

Злочинні дії

Окупанти розпочали в Криму перепис населення с. 8

До Ради потрапляють вісім політсил

У рейтинґу електоральних симпатій лідирує «Блок Петра Порошенка» с. 11

ПОСЛУГИ АДВОКАТА: ІММІГРАЦІЙНЕ ПРАВО США

Захист від депортації
Возз'єднання сім'ї
Візи нареченого / нареченої
Біженство / політичний притулок
Робочі і бізнес візи (H-, E-, L-, P-, O-)
Професійна імміграція (EB-2, EB-3)
Бізнес імміграція (EB-5)

Представлення іммігрантів в кримінальних і цивільних справах в штатах Нью Йорк і Нью Джерсі

ми говоримо українською та російською мовами
наш офіс знаходиться поруч зі станцією PATH ("Journal Square")
(20 хвилин від Манхеттена)

первісна консультація
(по пред'явленню купона) **$50**

(201) 430-7799
Andrey Milvidskiy, Esq. | Milvidskiy Law Firm LLC
35 Journal Square, Suite 420 | Jersey City, NJ 07306
www.milvidlaw.com

Garden Pharmacy

Перша російськомовна аптека в New Jersey 1338 River Rd., Fair Lawn

Тел. 201 797 6888 Fax. 201 797 5497

В великому асортименті є трави, чаї, настої, масла, натуральні засоби для догляду за шкірою та волоссям.
Гомеопатія, медична апаратура і прибори по догляду за літніми людьми.
Вас чекає кваліфікована порада фармацевтів з подвійною освітою в Росії та США.
Ми приготуємо будь-який Ваш рецепт.

ПРИХОДЬТЕ І БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

Ми приймаємо Medicaid штатів Нью-Йорк та Нью-Джерсі і всі основні види страхування

Понеділок – П'ятниця 9am-8pm,
Субота 9am-5pm,
Неділя 10am-4pm.

Free delivery

10% discount з цією рекламою

РОБИМО БЕЗПЛАТНУ ДОСТАВКУ ЛІКІВ ДОДОМУ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
за сприяння Української Вільної Академії Наук у США

Презентують концерт, присвячений 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка

УКРАЇНА, ШЕВЧЕНКО, МУЗИКА

Оперні арії, солоспіви на слова Шевченка та народні пісні

«спокійна і прониклива глибина голосу, сміливі високі ноти та сталевий блиск звуку»

ПЕРШИЙ СОЛЬНИЙ КОНЦЕРТ У НЬЮ-ЙОРКУ
Міжнародна Оперна Примадонна

Оксана Дика

сопрано

НЕДІЛЯ 7 ГРУДНЯ 2014, 7:00 ВЕЧОРА
MERKIN CONCERT HALL
129 W. 67th Street, New York, NY

АНДЖЕЛІНА ҐАДЕЛІЯ
ФОРТЕПІАНО

СОЛОМІЯ ІВАХІВ
СКРИПКА

ҐАЛА-ПРИЙНЯТТЯ ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ Український Інститут Америки 2 East 79th Street, New York, NY 10075 КВИТКИ 212.288.8660
КВИТКИ НА КОНЦЕРТ 212.501.3330 VIP $75 / Звичайні $ 50 / Студенти $30 Merkin Hall Box Office www.kaufmanmusiccenter.org
ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ Shevchenko Scientific Society 212.254.5130 info@shevchenko.org / Ukrainian Institute of America 212.288.8660 mail@ukrainianinstitute.org

■ Софія Калина

ЄС прийняв постанову без зміни санкцій щодо РФ

Рада міністрів закордонних справ Європейського Союзу (ЄС) 20 жовтня ц. р. прийняла постанову щодо ситуації в Україні, де немає згадки про можливу зміну санкцій щодо Російської Федерації (РФ). «Рада із задоволенням вказала на загальне зниження рівня насильства внаслідок узгодженого припинення вогню, проте шкодує про численні його порушення та засуджує їх», — ідеться в документі.

Із-поміж позитивних зрушень названо початок звільнення заручників, ухвалення українським парламентом законів про амністію та місцеве самоврядування, розгортання місії Організації з безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЄ). Рада ЄС закликала надавати цій місії всі необхідні для діяльності ресурси й організувати безпечне оточення. Країни ЄС підтвердили готовність збільшити фінансову та предметну допомогу місії ОБСЄ.

Європейські міністри очікують однозначних зобов'язань сторін провести вибори до місцевих органів влади в різних частинах Донецької та Луганської областей «згідно з українським законодавством і міжнародними стандартами, як це передбачено Мінським протоколом і тимчасовим законом про місцеве самоврядування».

Рада ЄС закликала уряд України запросити на ці вибори спостерігачів ОБСЄ, а всі сторони — забезпечити їм безперешкодний доступ і безпечні умови для роботи, а також безпечний і безперешкодний доступ до місця аварії малайзійського лайнера, щоби відновити розслідування та завершити репатріацію останків і особистих речей загиблих. «Ті, хто прямо або побічно дотичний до знищення літака рейсу MH17, мають нести відповідальність і якнайшвидше потрапити в руки правосуддя», — підкреслюється в постанові.

Рада ЄС підтримала зусилля Європейської комісії (ЄК), спрямовані на якнайшвидше укладення тимчасової угоди про відновлення поставок газу з РФ в Україну на основі результатів останньої тристоронньої зустрічі. «Така угода поряд із терміновими та довготривалими заходами з підвищення енерґоефективності в Україні має найважливіше значення для підтримки надійності поставок і транзиту цієї зими», — сказано в постанові Ради ЄС. Міністри закликали уряд України продовжувати реформу енерґетичної галузі, особливо структурну перебудову газового сектора.

У постанові підтверджується невизнання Європейським Союзом приєднання Криму й Севастополя до Росії, невизнання проведених там 14 вересня виборів. У ЄС наполягають на тому, що РФ є відповідальною за реалізацію Мінських домовленостей щодо вреґулювання ситуації в Україні.

Також ЄК і країни—члени ЄС нададуть 63 млн EUR допомоги для населення, яке постраждало внаслідок конфлікту на Донбасі. Крім того, у Євросоюзі заявили про готовність нарощувати масштаби допомоги шляхом додаткового фінансування або у вигляді цільової та матеріальної допомоги.

■ Юстина Зарваниця

Надю досі тримають у божевільні

На побачення до героїчної льотчиці Надії Савченко, котра вже кілька місяців перебуває в російському полоні, 15 жовтня нарешті допустили її маму Марію Іванівну (на фото). Про це повідомив народний депутат Сергій Власенко. Мати і донька не бачилися п'ять місяців — із травня ц. р. «Ми надзвичайно вдячні команді адвокатів, котрі працюють із Надією проти репресивної машини Кремля», — зазначив п. Власенко.

Водночас Микола Полозов, адвокат українки, не відкидає того, що до полоненої льотчиці можуть застосувати медичні засоби впливу. «Історія радянської каральної психіатрії дає нам підстави підозрювати, що до п. Савченко може бути застосований медичний вплив», — заявив правник.

«У клініці ж Надію Савченко позбавляють сну та цілодобово стежать за нею, — додав п. Полозов. — Усю ніч у дверях сидить охоронець і слідкує за нею. Ми розцінюємо це як тортури». За словами адвоката, його підопічна спить при ввімкненому світлі та відчинених дверях камери.

«Це ще — не ягідки каральної психіатрії, але вже цілком квіточки. Спати нормально їй не дають, — розповів адвокат Ілля Новиков. — Надії забороняють писати не тільки листи, а й готувати папери до суду. Усе, що відбувається в клініці, — грубе порушення Європейської конвенції».

У зв'язку з умовами психіатричного огляду української льотчиці Надії Савченко Міністерство закордонних справ (МЗС) України скерувало Росії ноту протесту. Про це заявив Євген Перебийніс, директор департаменту інформаційної політики МЗС.

А Петро Порошенко на зустрічі з Володимиром Путіним 17 жовтня в Мілані теж розмовляв про ситуацію з українською льотчицею. Про це повідомив Валерій Чалий, заступник голови Адміністрації Президента України. Своєю чергою, російський президент пообіцяв проінформувати свого українського колеґу, зазначивши, однак, що йому необхідно взяти до уваги нові обставини, що виникли в цій справі.

Тим часом 19 жовтня у Москві художник-акціоніст Петро Павленський улаштував у Інституті психіатрії імені Сербського, куди 13 жовтня на проведення психіатричної експертизи помістили українську льотчицю, акцію «Відокремлення» проти використання психіатрії з політичною метою. Він прийшов туди оголений і відрізав собі мочку вуха великим кухонним ножем. Протестувальника затримала поліція та доправила до Боткінської лікарні.

А 20 жовтня біля будівлі того ж інституту відбулася серія пікетів на підтримку Надії Савченко, а також режисера Олега Сєнцова, якого теж утримують у полоні в Росії. У відповідь перед входом до Центру судової психіатрії було посилено заходи безпеки. Пікетувальники тримали в руках плакати з написами: «Надії Савченко — волю», «Тут катують військовополонених», «Надіє, на тебе чекають удома», «Надія — Жанна Д'Арк», «Лікар — це хіба кат?». Перешкодити проведенню пікетів намагалося кілька активістів Національно-визвольного руху Євгена Федорова, депутата Державної думи. Один із них, за словами очевидців, ударив учасницю акції та вирвав у неї з рук плакат.

Між тим 21 жовтня у справі Надії Савченко призначили нову експертизу. Про це поінформував Микола Полозов. Зі змістом постанови про призначення комплексної криміналістичної експертизи у справі української льотчиці захист ознайомився в Слідчому комітеті РФ.

МІСТ
The Ukrainian Canadian weekly established October 1997 in Toronto, Canada, by Meest Corporation Inc.
President Rostyslav Kisil

Український громадсько-політичний незалежний тижневик, заснований корпорацією "Міст" у жовтні 1997 року в Торонто, Канада. Президент Ростислав Кісіль

Published in Thursdays (52 issues a year) by Meest Media Corporation
The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content. Advertisers are responsible for the content of their commercial ads.

Видає корпорація "Міст Медіа"
Виходить щочетверга (52 рази в рік)
Редакція не завжди поділяє погляди авторів матеріалів. Надіслані до редакції рукописи не рецензуються. Відповідальність за зміст рекламних оголошень несуть рекламодавці.

Керівник проекту: Олег Кручек
Chief executive: Oleg Kruchek
Editor: Andriy Melnyk
Редактор: Андрій Мельник
Виконавчий редактор: Євген Тернавський

Editorial Office/Адреса редакції:
Meest Media Inc.,
Адміністрація: 641 Dowd Avenue, Elizabeth, NJ 07201. Tel.: 1 908 289 5556
E-mail: meestpaper@aol.com
www.meest-online.com

Advertising in USA:
Реклама в США:
267-902-3042

Advertising in Canada:
Реклама в Канаді:
classified ad (дрібні оголошення)
(416) 236-2007 ext. 3
advertising department (реклама)
(416) 236-2007 ext. 2

Postmaster (USA), send address changes to:
Meest Media Inc., 641 Dowd Avenue, Elizabeth, NJ 07201
USA Publication Mail Products USPS 019943.
Periodical postage paid at Elizabeth, NJ

Single copies: Price negotiable;
Mail subecriptions: In USA· $69/year, $39/half of year, $19/3 mths;

Ціна одного числа договірна;
Поштова доставка:
У США: $69/рік, $39/півроку, $19/три місяці;

Please, pay your subscription to:
Чеки й грошові перекази висилати:
Meest Media Inc., 641 Dowd Avenue, Elizabeth, NJ 07201-2103

Для підготовки сторінок тижневика використано матеріали з інтернет-видань Західної інформаційної корпорації, УНІАН, Zaxid.net, Укрінформу, Newsru, ForUm, «Української правди», «Главреда», «Кореспонденте», «Оглядача», proUa, ТаблоID і радіо «Свобода», української служби Бі-бі-сі, «Голосу Америки»

Крок **до миру**

Донбас на три роки отримав особливий статус

■ Василь Нетудихата

Петро Порошенко підписав Закон «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей». Документ визначає тимчасовий порядок організації місцевого самоврядування та діяльності органів місцевої влади. Прес-служба Президента України зазначає, що особливий порядок повинен прискорити нормалізацію обстановки на Донбасі та створити умови для повернення біженців до залишених домівок.

Зокрема, закон звільняє від карного переслідування та покарання «учасників подій у цих районах» і передбачає створення загонів народної міліції. «Законодавство України в окремих районах Донецької та Луганської областей на період дії особливого порядку місцевого самоврядування діє з урахуванням особливостей, визначених цим документом. Управління в містах, селах і селищах здійснюється територіальними громадами через органи місцевого самоврядування, згідно з Конституцією та законами України», — ідеться в повідомленні.

Також там наголошується, що на 7 грудня ц. р. призначаються позачергові вибори депутатів місцевих рад і міських голів у окремих районах Донецької та Луганської областей. Особливий порядок на зазначених територіях запроваджується на три роки. Цей закон набув чинності 18 жовтня.

Але ватажки терористів відмовляються визнавати Закон «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» і погрожують узяти під контроль усю Донеччину. Про це заявив Олександр Захарченко, так званий прем'єр-міністр самопроголошеної «Донецької народної республіки» (ДНР).

«Україна може ухвалювати будь-які закони, нас вони не стосуються. Ми — самостійна держава, за незалежність якої проголосували її громадяни», — наполягає п. Захарченко, посилаючись на псевдореферендум 11 травня ц. р.

«Київ іще має ілюзію, що він нами управляє, насправді ж це не так, — запевнив лідер бойовиків. — Немає «окремих районів Донбасу», є ДНР, яка планує повернути собі всю окуповану територію в межах колишньої Донецької області України».

Натомість Андрій Пургін, «перший віце-прем'єр» ДНР, назвав закон про особливий статус Донбасу безглуздим. «Я вважаю, що це — позитивний крок, але на політичну ситуацію він не впливає», — зазначив він.

Махновщина та бульбашкові армії на Донбасі

Систему оборони змінять на швейцарсько-ізраїльську

■ Андрій Підкуймуха

Україна успішно змінює модель національної оборони на так звану швейцарсько-ізраїльську, яка передбачає систему тотального залучення громадян і створення резервної армії. Про це розповів Олександр Данилюк, радник міністра оборони України.

За словами посадовця, резервну армію укомплектовано вже майже на 80 %. «Досить успішно проводиться основна зміна системи національної оборони з упровадженням системи тотального залучення громадян. По всій Україні це буде близько 200 тис. учасників резервної армії. Проводяться навчання, десь — більш успішно, десь — менше», — конкретизував він.

Розроблена Міністерством оборони (МО) модель є таким собі симбіозом норвезької, ізраїльської та швейцарської. «Показником того, що модель, нами розроблена та впроваджена, є успішною, слугує те, що МО РФ уже заявило, що буде впроваджувати аналогічну систему в себе в країні», — додав п. Данилюк.

Росіяни просять притулку в Україні

■ Марко Стріха

У Державній міґраційній службі (ДМС) України повідомили, що від початку 2014 року із заявою на отримання статусу біженця або «особи, яка потребує додаткового захисту», звернувся вже 91 громадянин Російської Федерації (РФ). Для порівняння: за дев'ять місяців минулого року такі заяви служба отримала лише від 29 росіян.

Незважаючи на таку велику кількість охочих отримати статус біженця в Україні з РФ, цього року ДМС задовольнила лише одну відповідну заяву. «У розпал воєнного конфлікту з Росією в українських державних органах частіше сумніваються в автентичності мотивів російських біженців. Тому чиновнику легше відмовити, ніж надавати здобувачеві відповідний статус», — коментує цю тенденцію Максим Буткевич, співкоординатор проекту «Без кордонів» громадської організації «Центр «Соціальна дія».

Часті відмови в наданні статусу біженця в Україні ця організація, яка консультує прохачів притулку, спостерігає не тільки щодо росіян, але й громадян інших країн колишнього СРСР. «Зараз до нас по консультацію звертається більше громадян, ніж за всі роки, разом узяті. Насамперед це — вихідці з Північного Кавказу, російські активісти, журналісти, блоґери, правозахисники, котрі не побоялися публічно висловитися в Росії проти війни, режиму Путіна та яким тепер загрожує небезпека на батьківщині», — уточнив п. Буткевич.

Між тим у ДМС зазначають, що, ухвалюючи рішення про надання статусу біженця, керуються тільки критеріями, прописаними в конвенції Організації Об'єднаних Націй (ООН) і в українському законодавстві. «Якщо статус біженця надали тільки одному з 91 громадянина РФ, то це не означає, що всім іншим — відмовили, — пояснив Сергій Гунько, начальник відділу інформаційного супроводу та зв'язків із громадськістю й засобами масової інформації ДМС. — Ми розглядаємо заяву півроку. І це — досить лояльний термін, адже в деяких країнах Європи такі заяви розглядаються до півтора року, і весь цей час люди перебувають у підвішеному стані».

Чиновник також зазначив, що, в основному, заяви від громадян РФ на отримання статусу біженця в Україні служба реєструвала впродовж останніх місяців, а рішень стосовно них іще не ухвалено.

Відрахування — за Гімн України

■ Лана Світ

Студентам Кримського індустріально-педагогічного університету, котрі виконанням українського гімну зустріли представника окупаційної влади, «спікера держради Криму» Володимира Константинова, загрожує відрахування з навчального закладу. Про це повідомив журналіст Осман Пашаєв *(на фото)*.

«Усіх студентів через фото і відео в Інтернеті Федеральна служба безпеки РФ занесла до списку, і тепер їх тероризують, вимагаючи здати ініціаторів акції. А окупантам і московським гестапівцям допомагає викладач Мустафа (Сервінович) Джиляджі, у кабінеті якого відбуваються допити», — написав він у Facebook.

«Велика ж країна Росія, якщо її спецслужби зайняті переслідуванням 17—18-річних хлопців і дівчат за Гімн України», — додав п. Пашаєв.

Українська мова зникла?

■ Оксана Горнятко

В окупованому Криму не залишилося жодної школи з українською мовою навчання. Про це повідомила Наталія Гончарова, «міністр освіти, науки та молоді» окупованого Кримського півострова. При цьому вона зазначила, що попит на навчання українською мовою в кримських школах різко падає. «Батьківський попит — тому що тільки батьки можуть визначити мову навчання для своєї дитини — на українську мову різко скорочується. Є тенденція до скорочення, і це — право батьків», — запевнила п. Гончарова. Так, за її словами, зараз у «республіці» не залишилося шкіл з повністю українською мовою навчання. «У нас у 20 школах є класи з українською мовою навчання, де всі предмети ведуться українською», — наголосила, однак, «міністр».

Кримськотатарського студента знайшли мертвим

■ Ірина Коляда

У Сімферополі знайшли мертвим одного зі студентів, котрі напередодні зникли у Криму. Двоє друзів кримських татар Артем Дайрабеков і Белял Білялов не повернулися додому. Їхні телефони не відповідали всю ніч, а вранці наступного дня тіло Беляла виявили на околиці міста.

Правоохоронці окупованого півострова офіційно не коментують ситуації. За неофіційною ж інформацією, 18-річний загиблий начебто отруївся так званим спайсом — синтетичною сумішшю для куріння. Його товариша Артема Дайрабекова медики врятували. У соціальні мережі хлопець повідомив, що з ним усе гаразд. Водночас в Інтернеті з'явилася суперечлива інформація. Риза Асанов, голова польського фонду «Крим», повідомив, що в хлопців знайшли сліди тортур.

Окупанти розпочали перепис населення

■ Василь Нетудихата

В анексованому Криму 14 жовтня ц. р. стартував перепис населення, який триватиме до 25 жовтня. Російська Федерація (РФ), проголосивши півострів своїм «федеральним округом», виділила близько 380 млн RUB на збір даних про його мешканців. У Федеральній службі державної статистики (Росстат) зазначають, що перепис проводиться для подальшої розробки соціально-економічних програм реґіону.

Проте в кримськотатарській спільноті, на представників якої зараз посилюється тиск, убачають у тому, що відбувається, інше підґрунтя і згадують, що перед депортацією 1944-го радянська влада теж проводила перепис населення, після чого вигнала кримських татар із їхньої батьківщини.

Олександр Сурінов, керівник Росстату, зізнався, що в його відомстві пропонували провести перепис кримчан тільки в жовтні наступного року. «Але було ухвалено рішення, що інформація потрібна швидше», — додав він.

Кримчанам доведеться відповісти на 33 запитання і вказати місце свого проживання, освіту, сімейний стан, національну приналежність, рівень доходів і житлові умови. Для людей, котрі тимчасово мешкають у Криму, передбачено спеціальну анкету, в якій, наприклад, можна вказати мету та тривалість перебування. До бланків громадян, котрі відмовилися від участі в переписі, вноситиметься тільки інформація про стать і вік, отримана за місцем їхньої реєстрації. Причому від опитуваного не вимагатимуть відповіді на запитання про національність. За словами головного російського статиста, значна кількість людей у РФ під час переписів 2002-го та 2010 року не захотіла вказувати свою національність.

При опитуванні від кримчан не вимагатимуть документів, які підтверджують дані, які вони надають, пояснив п. Сурінов. Також один із членів сім'ї, котрого переписувачі застануть удома, може надати інформацію і про інших співмешканців. Відповісти на запитання жителі Криму зможуть не тільки вдома, а й на спеціальних переписних пунктах. Перші підсумки перепису підіб'ють уже до кінця цього року, остаточні — до травня наступного.

«Я і мої близькі відповідатимуть на запитання переписувачів тільки за умови, що цей перепис проводитиметься державною кримськотатарською мовою. Подивимося, як вона працює у Криму», — зазначив Заїр Смедляєв, учасник кримськотатарського національного руху та керівник Центральної виборчої комісії Курултаю кримськотатарського народу. Він припускає, що результати перепису «порахують так само, як і на референдумі в березні ц. р.».«Напередодні депортації 1944 року також проводили перепис населення та майна. Що буде за цим? У нашій історії є такий гіркий досвід», — сказав п. Смедляєв. Останній перепис у Криму проводився 2001 року.

Міністерство закордонних справ (МЗС) України скерувало Росії ноту протесту у зв'язку з проведенням у Криму перепису населення. Про це розповів Євген Перебийніс, речник цього відомства. «МЗС України надіслало МЗС РФ ноту протесту у зв'язку з проведенням у тимчасово окупованому Росією Криму так званого перепису населення», — ідеться в повідомленні українського зовнішньополітичного відомства.

Бізнес не квапиться під російський прапор

■ Марко Стріха

Кримський бізнес не поспішає масово переходити під російський прапор, оскільки наразі не впевнений, що йому під ним буде так само комфортно, як під українським. Про це розповів Аммар Каннах, політолог зі Севастополя. Причини такого небажання кримських бізнесменів — різноманітні. Перш за все це — процесуальні труднощі, особливо при перереєстрації акціонерних товариств, для якої має бути надано підтвердження реєстру акціонерів, а деякі реєстри перебувають у підприємств України.

Але є й інші чинники, крім суто формальних. Наприклад, у діловому середовищі існує розуміння того, що українське законодавство є ліберальнішим за російське, і для деяких принципово важливих галузей кримської економіки це справді справедливо. Зокрема, сфера виноробства в Україні була значно менш зареґульована, ніж у РФ, де закони, що визначають функціонування алкогольної галузі, можна без перебільшення назвати драконівськими.

Проте питань до нової влади у кримського бізнесу, як і раніше, — багато. І «влада» реґіону, і російські емісари всіляко намагаються переконати підприємців, що вони анітрохи не постраждають від переходу в нове правове поле, а навпаки — отримають більше можливостей.

Кримські бізнесмени визнають, що від приєднання півострова до РФ насамперед виграли державні службовці, військові, бюджетники, пенсіонери, котрим були підвищені державні виплати. Це, умовно кажучи, — ті, хто розраховує на рибу, а не на вудку. А от власники і працівники приватних підприємств опинилися в підвішеному стані: вудки у вигляді російських інструментів державної підтримки для них ніби і є, але для початку потрібно ще вирішити безліч організаційних питань, а головне — вибудувати нове середовище для ведення бізнесу.

Тим часом анексований Крим почали покидати російські банки. Першим своє відділення на півострові закрив томський «Промреґіонбанк», пропрацювавши там лише два місяці. Своє рішення фінансисти назвали «вимушеним кроком, пов'язаним зі загостренням зовнішньополітичної ситуації та посиленням системних ризиків для банку та його партнерів». Коментуючи цю подію, експерти заявили, що Крим виявився не таким привабливим, як очікували банкіри. Ціни на оренду, мовляв, — такі, як у Москві, а населення — значно менше. Тож ризикувати відносинами банку із західними контраґентами заради маленького бізнесу в Криму для них немає сенсу.

FIRST TIME
HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI (PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers. *Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

CALL US TODAY
215-725-4430

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

Federally insured by the NCUA

НЕДІЛЯ 2-ГО ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА КАТЕДРА НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

ЩИРО ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА МОЛИТВУ ЗА УКРАЇНУ ЗА ПОСЕРЕДНИЦТВОМ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Запрошуємо вас приєднатися до МОЛИТВИ ЗА УКРАЇНУ через посередництво слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Молебен до Митрополита Шептицького розпочнеться о 4-й годині пополудні в неділю, 2-го листопада 2014 р., в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття, в Філадельфії, Пенс.. Після Молебна відбудеться процесія зі свічками до монументу Слуги Божого Андрея на катедральній посілості.

Митрополит Андрей Шептицький провадив греко-католиків України в часи нападу та окупації і Гітлера, і Сталінського Совєтського Союзу. Його віра підтримувала та надихала поневолений народ у боротьбі з обома агресорами. Сьогодні його душа очікує наших молитовних прошень про його заступництво за нашу рідну Україну, яка опинилася перед лицем нового агресора. Прийдіть, щоб як одна родина, як один народ помолитися за тих, хто очікує нашої молитви та підтримки.

Просимо всіх прийти і принести свої молитви за Україну до Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького в неділю, 2-го листопада, о 4-й год. пополудні в Українську Католицьку Катедру Непорочного Зачаття в Філадельфії, Пенс.

Наша адреса:
830 North Franklin Street, Philadelphia, PA 19123, Phone: 215-922-2845
Very Rev. Ivan Demkiv, Rector
Parking available.

ПОНАД 15 РОКІВ СЛУЖІННЯ ГРОМАДІ

www.meest-online.com

РОЗРЕКЛАМУЙТЕ СВІЙ БІЗНЕС, ПРИВІТАЙТЕ БЛИЗЬКИХ ТА ДРУЗІВ, ЧИТАЙТЕ НЕУПЕРЕДЖЕНІ МАТЕРІАЛИ ВІД НАЙКРАЩИХ ЖУРНАЛІСТІВ.

«Міст» – газета для всієї родини!

БАЖАЄТЕ РОЗМІСТИТИ ОГОЛОШЕННЯ ЧИ РЕКЛАМУ?

Телефонуйте:	Пишіть:	641 Dowd Avenue
267-902-3042	meestpaper@aol.com	Elizabeth, NJ 07201

ВВП упаде нижче за песимістичні прогнози

■ Іван Заторський

Знищення бойовиками промислових підприємств на сході України призведе до того, що країна недотримає 8—9 % валового внутрішнього продукту (ВВП), хоча раніше навіть найнеґативніші прогнози давали не більше 8 %.

Про це повідомив Олександр Шлапак *(на фото)*, міністр фінансів України. «Якщо ще в липні у нас були такісякі позитивні очікування, то після того, як російські бандити поміняли тактику та фактично почали винищувати виробничий сектор на сході України, промисловість буде реаґувати», — пояснив міністр. Ситуація з валютним балансом в Україні погіршилася, не в останню чергу, через знищення промисловості, адже ті підприємства, за словами міністра, давали 30 % валютної виручки держави.

Водночас міністр фінансів закликає не здіймати паніки та не виставляти економічної ситуації в країні лише в чорному світлі, адже Україні вдалося розрахуватися з усіма кредиторами за всіма зобов'язаннями та виплатити заробітну плату. Погашено не тільки зобов'язання уряду, але й «Нафтогазу», й «Укравтодору». Хоча до кінця року очікується погіршення ситуації, зокрема уряду не вистачає коштів, аби забезпечити поставки газу на зиму, проте допомога від Міжнародного валютного фонду, Світового банку й інших позичальників надходить вчасно, без проблем і міжнародні установи оптимістично бачать співпрацю з Україною.

Валютна перевірка на міцність

Провальна політика Національного банку України (НБУ) на валютному ринку призвела до репресій на фінансовому ринку. Усі банки, які наважилися купувати та продавати валюту на міжбанку дорожче за 12,95 грн за 1 USD, зіштовхнулися з перевірками регулятора. При цьому банкіри побоюються, що під приводом перевірок можуть відбуватися рейдерські захоплення фінансово привабливих банківських активів.

Реакція НБУ пов'язана з валом критики за встановлення індикативного курсу долара — 12,95 грн. Це рішення було нібито ухвалено в процесі наради банкірів із НБУ наприкінці вересня ц. р. Насправді такий курс був визначений на підставі якихось розрахунків Генерального економічного департаменту НБУ.

«До зустрічі Президента з банкірами була підготовлена аналітична записка, у якій курс 12,95 грн був визначений як рівноважний. У НБУ вирішили цей показник зафіксувати», — розповідає анонімний працівник Нацбанку.

Проте ні банки, ні населення не хочуть визнавати встановлений «зі стелі» курс. За вигаданим курсом валюта обмінюється тільки на готівковому ринку в межах незначних сум, які населення здає в банківські каси.

При цьому Валерія Гонтарева, голова НБУ, повторює політику своїх попередників, розтринькуючи резерви для поповнення банківських кас готівковою валютою та її продажу. Аби перед виборами українці могли купити долари за пільговим курсом, із резервів, за даними НБУ, вже розпродано понад 0,5 млрд USD.

Експортери ж намагаються не продавати валютної виручки за курсом 12,95 грн за 1 USD, через що міжбанківський валютний ринок захлинається від валютного дефіциту. Середні денні обсяги торгів валютою впали з 300—350 млн до 180—220 млн USD без урахування інтервенцій НБУ. Валюту продають або експортери, яким потрібно платити за рахунками, або банки за дорученням клієнтів, котрі не можуть зняти валюту через обмеження НБУ.

Ще валюту продають банки для формування резервів і коригування валютної позиції. Однак ці угоди найчастіше є договірними: валюта розподіляється за угодами між банками. Вільного ринку майже немає. Якщо ж банки насмілюються купувати валюту для клієнтів за курсом, близьким до реального, то відразу отримують позапланову перевірку НБУ.

У НБУ визнають, що відкладений попит на валюту через застосування адміністративних важелів наближається до 1 млрд USD. Однак там не знають, як збалансувати потреби і можливості ринку. «Інтервенції або аукціони у проведених обсягах є достатні, адекватні. Регулятор у змозі підтримувати такий темп інтервенцій протягом певного часу, який знадобиться для заспокоєння ситуації», — каже Олександр Писарук, перший заступник голови НБУ.

Однак банкіри стверджують, що регулятор не здатен заспокоїти ситуацію, оскільки валюта на аукціонах продається тільки для обраних банків. Так, від аукціонів із продажу валюти на задоволення потреб клієнтів, за словами експертів, є повністю відсіченими банки з іноземним капіталом. «Відкладений попит два тижні тому становив 400 млн USD, зараз — уже мільярд. Ще два тижні — і буде півтора. Якщо ситуація не заспокоїться, до кінця 2014-го незадоволений попит сягне 3 млрд USD», — попереджає член правління одного з банків із іноземним капіталом.

Експерт упевнений: якщо НБУ помилиться, то курс після виборів може підскочити й до 20 грн за 1 USD. Однак замість того, щоби разом з урядом працювати з експортерами та добиватися повернення в країну валютної виручки, НБУ пресинґує банки, що наважилися торгувати на міжбанку валютою за курсом вищим за індикативний.

Олександр Дубинський, УП

Експорт української продукції в ЄС зріс

■ Олег Садовий

Обіг між Україною та країнами Європейського Союзу (ЄС), за підсумками січня—липня 2014 року, збільшився на 124 млн USD, а експорт вітчизняної продукції до ЄС за звітний період становив близько 3 млрд USD. Про це заявила Владислава Рутицька, заступник міністра аґрарної політики та продовольства з питань європейської інтеґрації. Вона зазначила, що зараз в Україні працюють представники Європейської комісії, які інспектують якість та безпечність товарів вітчизняного виробництва.

«Зазначу, що за підтримки експертів IFC та робочої групи міністерства було розроблено та прийнято головний документ, яким буде реформовано національну систему безпеки харчових продуктів, згідно з найкращими європейськими стандартами, — Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів». Розробка цього документа тривала понад три роки. Тож можна з упевненістю говорити, що український споживач отримає європейський рівень захисту, харчові підприємства будуть працювати у сприятливіших умовах, а державний контроль за безпекою харчових продуктів стане більш ефективним та менш витратним», — зауважила п. Рутицька.

Зараз робоча група міністерства працює над подальшою розробкою на основі законодавства ЄС законів і підзаконних актів щодо імплементації положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів» і щодо отримання дозволу на експорт в ЄС м'яса яловичини та свинини.

Україна приєдналася до санкцій проти РФ

■ Софія Калина

Україна, Чорногорія, Ісландія, Албанія та низка інших держав приєдналися до останнього пакета санкцій ЄС стосовно Російської Федерації (РФ). Про це йдеться в повідомленні Ради ЄС.

Як писав «Міст», Рада ЄС у вересні постановила ввести додаткові обмеження з доступу низки російських банків і компаній до ринку капіталу ЄС. Також була накладена заборона на надання послуг для проектів із видобутку глибоководної, арктичної та сланцевої нафти. Крім того, була розширена заборона на експорт до РФ товарів подвійного призначення.

Кредитний рейтинґ несподівано покращився

■ Петро Йосип

Україна трохи покращила свій суверенний рейтинґ за національною шкалою. Проте це відбулося не тому, що в державі налагодилися економічні справи, а через перегляд критеріїв оцінки присвоєння таких рейтинґів. Зокрема, міжнародна служба кредитних рейтинґів Standard&Poor's у зв'язку з переглядом критеріїв присвоєння рейтинґів за національними та реґіональними шкалами переглянула суверенний кредитний рейтинґ України за національною шкалою і підвищила його із uaBB+ до uaBBB-.

До Ради потрапляють **вісім політсил**

У рейтинґу електоральних симпатій лідирує «Блок Петра Порошенка»

■ Ігор Голод

До законодавчого органу України нового скликання опитані під час жовтневого соціологічного дослідження громадяни готові відправити вісім політичних сил.

Попереду — президентська

Коли останнього разу працівники Центру «Соціальний моніторинг» та Українського інституту соціальних досліджень імені Яременка спільно розпитали своїх співгромадян із приводу того, за кого ж вони голосуватимуть на позачергових парламентських виборах, то отримали вісім різних відповідей. Причому найбільше (35,1 %) респондентів запевняло, що вони справді братимуть 26 жовтня ц. р. участь у голосуванні й мають намір підтримати новачка й водночас, як виявилося, фаворита парламентських перегонів — «Блок Петра Порошенка». Імовірно, що ця політична сила має найбільше шансів потрапити до парламенту саме тому, що ніколи ще в ньому не була, а отже, не мала нагоди розчарувати народ своєю діяльністю.

Зрештою, те саме можна сказати й про найближчого її переслідувача — Радикальну партію. Адже досі її лідер Олег Ляшко працював у парламенті без своїх однопартійців. А тепер 11,3 % голосів респондентів Центру «Соціальний моніторинг» та Українського інституту соціальних досліджень імені Яременка свідчать про те, що в законодавчому органі нового скликання «радикалів» побільшає.

Третю сходинку в рейтинґу електоральних симпатій громадян України посідає ще один новачок парламентських перегонів — «Народний фронт», і його вже ладні підтримати 9,14 % опитаних соціологами українців. Натомість Всеукраїнське об'єднання (ВО) «Батьківщина», чия фракція є найбільшою в чинному складі ВР, — тільки четверте, за підрахунками соціологів, оскільки його підтримують лише 6,6 % респондентів.

Як це не прикро для патріотів України, але наразі, як засвідчило опитування, шанс потрапити до парламенту має й «Опозиційний блок», до складу якого увійшли колишні й чинні члени Партії реґіонів, оскільки за нього планують проголосувати 6,5 % опитаних. Вистачає електоральних симпатій і ВО «Свобода» (6,3 %), й очолюваній міським головою Львова Андрієм Садовим партії «Об'єднання «Самопоміч» (5,5 %).

Оскільки намір проголосувати за партію порівняно «м'якіших» екс-«реґіоналів» — «Сильну Україну» — мають лише 5,1 % респондентів, то, з огляду на цілком припустиму в соціологічних опитуваннях похибку, в останній момент ця політсила може й «зісковзнути» з останньої сходинки рейтинґу електоральної прихильності. Тим часом бракує голосів для потрапляння до парламенту партії екс-міністра оборони Анатолія Гриценка «Громадянська позиція» (4, 1 %) і Комуністичній партії України (КПУ) з її 3,8 %.

> Якщо люди бачать, що в парламенті бракує сил, щоби приймалися ті рішення, які їх цікавлять, то вони прийдуть на вибори і підтримають відповідну політичну силу

Підтримають відповідну політичну силу

Ольга Балакірева, голова правління Українського інституту соціологічних досліджень імені Яременка, прокоментувала ці результати так: «Ми бачимо, що трошки втратив підтримку «Блок Петра Порошенка». Але це, швидше за все, не тому, що відбувається певне розчарування, а тому, що з'явився досить потужний перелік політичних сил. Зріс рівень підтримки «Об'єднання «Самопоміч». Якщо говорити про партію «Сильна Україна», то вона завжди була на межі. От і зараз вона залишається на цій межі, долаючи п'ятивідсотковий бар'єр із показником 5,1 %».

Експерт також повідомила, що частка людей, котрі ще не визначилися з тим, яку партію будуть підтримувати, знижується. Нині вона становить 16 %. Соціолог пояснила, що на електоральні настрої впливають політичні події в країні. «Мається на увазі, наприклад, останній день роботи Верховної Ради, коли народні депутати не проголосували за закон, яким би вояків УПА було визнано борцями за незалежність України, що його активно просувало ВО «Свобода». Якщо люди бачать, що в парламенті бракує сил, щоби приймалися ті рішення, які їх цікавлять, то вони прийдуть на вибори і підтримають відповідну політичну силу», — запевняє вона.

Своєю чергою, із 8 по 11 жовтня ц. р. дослідження електоральних симпатій громадян України провела Студія комунікацій PolitLab, яка підтвердила, що лідером уподобань виборців залишається «Блок Петра Порошенка». Її директор Світлана Кушнір повідомила про такі результати цього опитування: «Серед тих, хто піде на вибори і вже визначився зі своїм вибором, за «Блок Петра Порошенка» готові проголосувати 39,1 %, за Радикальну партію Ляшка — 10,4 %, за «Громадянську позицію» — 8,6 %, «Народний фронт» — 7,9 %, за «Батьківщину» — 7 %, за «Самопоміч» — 6,3 %, за «Свободу» — 4,9 %, за «Сильну Україну» — 4,7 %, за партію «Всеукраїнське аґрарне об'єднання ЗАСТУП» — 3,8 %, «Опозиційний блок» — 3,4 %, Комуністичну партію України — 2,1 %».

Зафіксовано перетікання

Експерт також зазначає, що перерозподіл електорального поля наразі є незначним. Однак соціологи зафіксували перетікання виборців «Батьківщини» до «Народного фронту» (0,9 %) і до партії ЗАСТУП (1,1 %). Прихильники ж Радикальної партії Ляшка переходять до «Свободи» (1,2 %) і партії ЗАСТУП (1,5 %). Світлана Кушнір зазначила також, що, враховуючи динаміку, із якою новачки виборчих перегонів набувають популярність, партія ЗАСТУП усе-таки має шанси на прохід до парламенту. «Ми не відкидаємо потрапляння нових політичних сил до парламенту, оскільки парламентська виборча кампанія 2014 року є унікальною у зв'язку зі стиснутими термінами її проведення», — додала соціолог.

Андрій Єременко, засновник дослідницької компанії «Актив-груп», теж поінформував у ефірі «Телеканалу новин «24», що зараз відбувається перетікання голосів від одних партій до інших, а відтак конкретизував: «Особливо це простежується між «Блоком Петра Порошенка» і «Народним фронтом». Крім того, за тиждень до виборів зменшилась і кількість тих, хто ще не визначився. Зростає популярність галузевих партій».

Соціолог також розповів про те, як змінюються настрої виборців щодо тієї чи іншої політичної сили: «Соціалістично та комуністично налаштований електорат спочатку опинився в «Батьківщині», а зараз із неї перетікає до ЗАСТУПа. Радикальний електорат обирає між Радикальною партією Ляшка і кількома іншими партіями. Електорат колишньої влади, теперішньої опозиції, розривається між «Опозиційним блоком» і «Сильною Україною» Сергія Тігіпка.

Сам п. Єременко вважає, що до складу нової Верховної Ради, найімовірніше, увійдуть шість партій: «Попереду всіх — «Блок Петра Порошенка», також однозначно проходять Радикальна партія Олега Ляшка, «Батьківщина», «Народний фронт». Партії «Сильна Україна» і «Опозиційний блок» нібито за цифрами не проходять, але кілька округів проголосують і за них. Там опозиція домовилася з владою».

Ставитеся з обережністю

А політолог Кость Бондаренко, проаналізувавши дані досліджень таких солідних соціологічних фірм, як «Рейтинґ», Центр «Софія» та Київський інститут соціології імені Яременка, оприлюднені протягом останнього тижня, «намалював» таку картину настроїв виборців: «Блок Петра Порошенка» — від 32,9 до 35 %, Радикальна партія Олега Ляшка — від 10,9 до 14 %, «Народний фронт» — від 6,8 до 9,8 %, «Батьківщина» — від 6,2 до 7,7 %, «Опозиційний блок» — від 5,1 до 7,4 %, «Громадянська позиція» + «Демократичний альянс» — від 5,1 до 6,2 %, «Самопоміч» — від 4,7 до 5,6 %, «Сильна Україна» — від 4,6 до 5,8 %, «Свобода» — від 3,7 до 5,1 %, а КПУ — від 3,6 до 5,4 %».

Своєю чергою, політичний експерт Андрій Золотарьов закликає: «До публікацій соціологічних опитувань варто ставитися обережно, оскільки дуже часто український виборець голосує не за тих, хто задовольняє його інтереси, — він приєднується до більшості та голосує за потенційного переможця. Соціологія, на жаль, в Україні давно перетворилася на інструмент політичної пропаґанди».

Експерт також уважає, що «значний сегмент електорату сьогодні, що називається, тримає дулю в кишені. «Я сумніваюся, що на тій же Волині виборець буде зізнаватися в симпатіях до комуністів незнайомому інтерв'юеру. А там відсоток прихильників лівих поглядів є істотно вищим, ніж у інших областях Західної України», — констатує він.

№43 23—29 жовтня 2014 року МІСТ

К О Р О Т К О

Акція

Участь у мітинґу «Битва за Донбас» на Суворовській площі в Москві 18 жовтня взяло близько 200 осіб. Акція пройшла без інцидентів. Її учасники тримали в руках прапори терористичної організацій «Донецька народна республіка» та «Євразійський союз молоді» українофоба Олександра Дугіна, чиї представники задіяні в російському збройному вторгненні на схід України. Мітинґувальники вимагали визнання «Новоросії» як політичного суб'єкта, відведення українських військ до місць постійної дислокації та міжнародного розслідування нібито скоєних українськими силовиками на Донбасі «воєнних злочинів».

Ебола

Сенеґал став першою країною, де вдалося зупинити епідемію лихоманки Ебола. Відповідну заяву поширила Всесвітня організація охорони здоров'я. У заяві підкреслюється, що останній випадок зараження вірусом у Сенеґалі стався 29 серпня й нових після цього офіційно зареєстровано не було. Епідемія лихоманки Ебола вважається ліквідованою, якщо в країні не було виявлено нових випадків інфікування протягом 42 днів — подвійного інкубаційного періоду захворювання. Наступною країною, яка здолала лихоманку, можуть визнати Ніґерію.

Сутички

Щонайменше 26 осіб було затримано 18 жовтня в Сянгані, де відбулися нові сутички між поліцією та демонстрантами. Є постраждалі з обох сторін. Зіткнення відбулися на півострові Коулун, де сходяться дві великі магістралі й нещодавно розмістився наметовий табір студентів, котрі вимагають демократичних виборів. Напередодні поліція розчистила барикади в цій дільниці. Однак активістам удалося захопити майданчик на жвавому перехресті, де вони почали зводити нові барикади. Для розгону маніфестантів правоохоронці застосували ґумові кийки та балончики з перцевим газом. 15 поліцейських зазнали травм.

Контраверсійні заяви Лукашенка

Останній диктатор Європи на прес-конференції висловив несподівані думки

■ Петро Йосип

Олександр Лукашенко 24 жовтня ц. р. дав у Мінську велику прес-конференцію для російських реґіональних засобів масової інформації, під час якої заявив, що провина за те, що зараз відбувається в Україні, лежить на колишньому президенті України. «У подіях на Майдані й у всьому тому, що сталося потім, хто винен? Винен мій колишній дуже гарний друг Янукович. Тільки він винен у тому, що трапилося в Україні», — переконаний президент Білорусі. Разом із тим п. Лукашенко вважає, що на київському Майдані стався «антиконституційний переворот».

Розповідаючи про свої контакти з українськими політиками, очільник Білорусі зазначив, що «завжди знаходив спільну мову з політиками, котрі приходили до влади в Україні». «Що поганого в тому, що я розмовляю з українськими політиками?» — поставив він риторичне запитання. І додав, що треба спокійніше ставитися до того, що відбувається в Україні, адже «пристрасті завжди вирують напередодні виборів, особливо парламентських».

Також Олександр Лукашенко стверджує, що Янукович зі своїми соратниками начебто підтримував фінансово діяльність руху «Правий сектор». «Віктор Федорович фінансував «Правий сектор», бо він нібито проти Юлії (Тимошенко) був би. І ось він створив для себе цю силу, яка його потім і знищила», — зауважив білоруський лідер. За словами п. Лукашенка, він попереджав Януковича, що так робити не можна.

При цьому, зазначив білоруський президент, за Януковича в Україні була створена така система поборів, хабарів, корупції, яка просто була нестерпною: «Була втрачена керованість, політики почали битися один з одним». За твердженням п. Лукашенка, він також попереджав керівництво Росії про процеси, які відбуваються в Україні, і казав, «що не можна тримати таку ціну на газ».

Глава Білорусі зазначив, що за часів Януковича в Україні створилася «страшна антиросійська позиція» всередині країни: «Там більшість уже через високі ціни на газ ненавиділа росіян і президента. І на сході такі настрої були. І це зробила влада». Він також закликав російських журналістів не вірити в те, що на заході України живуть «фашисти та нацисти, а на сході — наші». «Скрізь є нормальні люди, але в родині — не без виродка й там, і там», — міркував п. Лукашенко.

Олександр Лукашенко також уважає неправильним приєднання Криму до Російської Федерації (РФ). «1994 року, коли ми погодилися на виведення ядерної зброї, США нам ґарантували так звану ядерну парасольку й те, що ми збережемо свою незалежність і територіальні кордони, у тому числі й Україна. Тому неприпустимо, щоб ці ґарантії були порушені, а якась держава забирала частину території в іншої держави. Це — неправильно», — заявив він.

Водночас політик наголосив на тому, що українська влада сама дала привід до анексії Криму. «Чому ви спрямували вістря своєї революції на російських людей, почали погрожувати життю цих людей? Ви що — хотіли розмістити в Криму підрозділи НАТО? Шукайте причини в себе, а не в Росії. Ви дали щонайменше привід до того, щоби Росія приєднала Крим до себе, — сказав білоруський лідер. — Ви в цьому винні, а не Росія. Якби ви не давали приводу, не було б цього».

Крім того, президент Білорусі заявив, що наразі не має чіткої позиції щодо визнання статусу Криму, й наголосив на тому, що республіка самостійно визначиться з цим. Лукашенко також зазначив, що питання про позицію Білорусі щодо статусу Кримського півострова було однією з тем на нещодавніх перемовинах із Путіним, оскільки «такий посередник, як Білорусь, у питанні Криму Росії потрібен».

Президент нагадав про те, що його країна досі не визнала Абхазії та Південної Осетії. «Не треба мене довбати, щодо Абхазії, що я її не підтримав. Я казав росіянам, що від того, визнає чи не визнає Білорусь незалежність Абхазії, нічого не зміниться. Й абхазький президент, із котрим я розмовляв, на мене не ображався, а казав, що з цим визнанням ми лише проблеми собі створимо», — сказав Олександр Лукашенко.

Він також зазначив, що у разі визнання незалежності Абхазії та Південної Осетії Білорусь підпала би під серйозні санкції з боку Європейського Союзу та США. При цьому Дмитро Медведєв, котрий на той час був президентом РФ, говорив про неготовність російської сторони надати підтримку Білорусі в обмін на визнання нею статусу цих республік. «Ми поклали тодішньому президенту Медведєву на стіл список того, що буде, якщо це станеться, — те саме, що зараз відбувається з Росією, тільки у квадраті для нас. І я запитав: як ви допоможете мені з цим? А мені відповіли, що я знову починаю торгуватися», — розповів очільник Білорусі.

> Білоруський президент гадає, що самопроголошені «республіки» на сході України не могли б існувати без підтримки РФ. «Будьмо відвертими, без Росії їхні дні були би вже давно полічені», — сказав він

«Але я — президент цього шматка землі, у мене люди запитують, як ми будемо з цього виходити, — зауважив президент. — Про те, що стосується Криму, я вже сказав. Там — маса проблем, я посилав туди цілу делеґацію на урядовому рівні та не приховував, що треба їм допомагати... Багато бізнесменів відверто бояться постачати продукцію на півострів, бо вони потраплять під санкції, а я скерував цілу урядову делеґацію», — похвалився Олександр Лукашенко.

Білоруський президент гадає, що самопроголошені «республіки» на сході України не могли б існувати без підтримки РФ. «Будьмо відвертими, без Росії їхні дні були би вже давно полічені», — сказав він, додавши, що Росія просто змушена захищати та підтримувати ці території з різних причин, починаючи від особистого іміджу та закінчуючи «найсвятішим — там живуть брати», котрих не можна покинути в біді.

Очільник Білорусі також заявив, що війну на сході України не можна було починати в жодному разі, однак вона була потрібна «певним гравцям на міжнародній арені». «Там не воюватиме ніхто, крім Росії. І ніхто з ґлобальних гравців там не буде воювати. Наприклад, Америка ніколи не піде на зіткнення напряму. Але деякі держави та блоки будуть дуже зацікавлені, щоб ми власними руками перебили одне одного», — упевнений п. Лукашенко.

Ось такий він — президент Білорусі: і вашим, і нашим. Однак його все ще називають «останнім диктатором Європи».

А тим часом у «Правому секторі» відреаґували на слова Олександра Лукашенка про фінансування їх Януковичем і назвали абсурдними. «Очевидно, п. Лукашенкові складно повірити в те, що громадські рухи можуть виникати, а тим більше йти в бій за підтримки самого народу», — ідеться в заяві, оприлюдненій на сайті партії. У «Правому секторі» також зазначили, що під час подій на Майдані організація існувала суто за рахунок волонтерської допомоги учасників і прихильників.

Порошенко vs Путін

На саміті Азія—Європа знову намагалися припинити кровопролиття

■ Ігор Голод

17 жовтня ц. р. у Мілані (Італія) Петро Порошенко тричі безрезультатно зустрічався з Путіним.

Невиправдані сподівання

Президент України покладав неабиякі сподівання на чергові багатосторонні перемовини щодо нав'язаної Російською Федерацією (РФ) неоголошеної війни на Донбасі, які запланував 17 жовтня в межах десятого саміту форуму Азія—Європа (АСЕМ) у Мілані Маттео Ренці, прем'єр-міністр Італії. Адже, окрім Петра Порошенка та Володимира Путіна, участь у них узяли також прихильники встановлення миру на сході України: канцлер Німеччини Анґела Меркель, президент Франції Франсуа Олланд, прем'єр-міністр Великої Британії Девід Кемерон, нова очільниця дипломатії Європейського Союзу (ЄС) Федеріка Моґеріні та голови Європейської комісії й Ради Європи Жозе Мануель Баррозу та Герман ван Ромпей, відповідно.

За словами п. Ромпея, ключовим на цій зустрічі було слово «виконання», яке стосувалося мирного плану для завершення конфлікту на Донбасі. Тобто лідери ЄС і її країн-членів, а також український наполягали на необхідності виконання всіма сторонами умов, які можуть забезпечити мир на сході України.

Натомість Путін, усвідомлюючи свою відособленість у перемовному процесі за чотиристороннім форматом, коли, по суті, одразу три країни — Україна, Франція та Німеччина — тиснуть на нього з вимогою дотримання Мінського протоколу, іще заздалегідь постановив убезпечитися від надмірного напруження. Напередодні зустрічі в Мілані він заявив у інтерв'ю сербській газеті «Политика», що спроби Заходу натиснути на Росію у зв'язку з кризовою ситуацією в Україні тільки ускладнюють процес вреґулювання конфлікту, і натякнув США, що їм варто пам'ятати про можливість розладу між великими ядерними державами й, таким чином, відмовитися від «спроб шантажу».

Він також стверджував, що європейські санкції не зможуть ізолювати РФ, а навпаки — лише погіршать економічну ситуацію в самій Європі. З огляду на такі заяви, можна підсумувати, що російський лідер, хоч і прикривається маскою безстрашності, усе ж усвідомлює загрозу європейських фінансово-економічних санкцій для РФ, рівно ж як і позиції США щодо неї, однак, доки вони суттєво не проявилися, сам намагається шантажувати Захід багатозначними натяками. Однак лідери США, ЄС і його країн-членів не відступилися, продовжуючи наполягати на тому, що Мінські домовленості потребують перегляду й узгодженості, позаяк оголошене перемир'я не дотримується російською стороною.

> Лідери США та ЄС не відступилися, продовжуючи наполягати на тому, що Мінські домовленості потребують перегляду й узгодженості, позаяк оголошене перемир'я не дотримується російською стороною

Тож очікувалося, що зустріч у Мілані в чотиристоронньому форматі стане черговою нагодою зобов'язати Путіна виконувати досягнуті домовленості. Для цього президенти США та Франції, прем'єр-міністри Італії й Великої Британії, а також канцлер Німеччини провели 15 жовтня спільну відеоконференцію, під час якої виступили на підтримку підписаної 5 вересня ц. р. Мінської угоди про встановлення тимчасового перемир'я на сході України й закріпленої 20 вересня меморандумом про припинення вогню. Але оскільки обстріл позицій українських військовиків триває — фактичного перемир'я так і не було досягнуто.

Без жодного прориву

Отож світові лідери висловили сподівання, що зустріч Петра Порошенка й Путіна в Мілані «буде проґресивною на шляху до вирішення конфлікту на Донбасі». Однак їхні перемовини, що проходили в рамках саміту в Мілані 17 жовтня, не дали якихось особливих результатів.

«Поки що тут я не бачу жодного прориву. Ми продовжимо спілкуватися. Є проґрес у деяких деталях. Але основне питання: досі триває порушення територіальної цілісності України», — заявила розчарована перебігом перемовин п. Меркель після зустрічі європейських політиків із Путіним.

Щоправда, того ж дня в Мілані відбулася «вужча» зустріч — у форматі «нормандської четвірки» (Україна, Росія, Франція та Німеччина). Президент Порошенко розповів після неї журналістам, що рішення, ухвалені під час цих перемовин, зосередилися в трьох основних положеннях. «Перше стосується дотримання сторонами виконання Мінського меморандуму та концентрації зусиль на тому, щоб виконати всі без винятку його пункти. Друге: сторони погодилися з тим, що місцеві вибори на сході України повинні ґрунтуватися на законі, який я підписав (мається на увазі Закон «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей». — *Ред.*)», — розповів п. Порошенко.

Що ж до третього пункту результатів домовленостей, який стосується газу, то він детальніше обговорювався під час двосторонньої зустрічі п. Порошенка й Путіна, яка стала третім етапом міланських перемовин. За словами українського Президента, «практичного результату щодо вирішення газового питання, яке ставилося на перемовинах, наразі досягти не вдалося», хоча ще перед цією зустріччю з Путіним Президент Порошенко анонсував, що в газовому питанні вже є певний проґрес.

Та згодом стало відомо, що конкретні рішення відтерміновуються. «Ми не змогли досягти якихось практичних результатів у газовому питанні. Але сподіваємося, що ще до зустрічі в Брюсселі делеґаціям України, Росії та Єврокомісії вдасться знайти рішення в цьому питанні», — оптимістично констатував Президент України.

Штурм пішов по низхідній

Однак Наталія Гейчук, політичний оглядач київського журналу «Главред», дійшла висновку, що «зустріч у безпрецедентно широкому форматі в Мілані з вреґулювання ситуації на Донбасі завершилися безрезультатно. «Мирний перемовний процес поступово переходить у хронічну стадію», — упевнена вона.

Оглядач також уважає, що колективний штурм позицій Путіна пройшов по низхідній: «За сніданком посередниками на перемовинах між Україною та РФ були семеро керівників ЄС, до обіду — зібралися в «нормандському» форматі, до вечора Петро Порошенко залишився з Путіним сам на сам».

І навіть попри те, за словами п. Гейчук, що «за сніданком російський президент порадував своїх співрозмовників визнанням Донбасу територією України, а також заявою про відсутність зацікавленості у розділі сусідньої держави та замороженні конфлікту», «назвати це сенсаційною новиною язик не повертається».

«Термін «Новоросія», він уже давно почав уживати рідше, особливо на перемовинах, вважаючи за краще говорити про «конфлікт на південному сході України», а ось запевнення в готовності сприяти його мирному вирішенню зі своїми рецептами в пакеті видає із завидною реґулярністю, що фактично не впливає на зниження активності бойовиків, які іґнорують оголошений на початку вересня режим припинення вогню», — зауважує експерт.

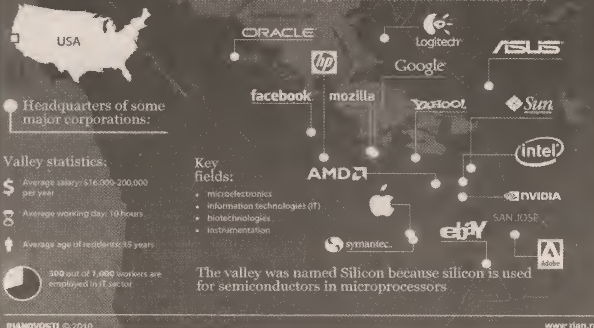
Отже, резюме оглядача «Главреду» — таке: «Надії українського Президента на міланський саміт у вирішенні питання Донбасу не виправдалися. Від Путіна вдалося домогтися лише підтвердження необхідності використовувати Мінські домовленості як орієнтир, застосовувати безпілотники для контролю за дотриманням режиму припинення вогню й обіцянки сприяти відведенню «ополченців» і українських військ із зони розмежування».

Однак Наталія Гейчук зазначає, що господар Кремля вже освоївся в ролі посередника та роздає рекомендації щодо мирного вреґулювання з особливим цинізмом. «Він констатував, що режим припинення вогню порушується обома сторонами, що українські війська не пішли з розділювальної зони, а «ополченці» не можуть цього зробити, оскільки у них там живуть рідні, а також те, що підписаний Порошенком напередодні перемовин закон про місцеве самоврядування в окремих реґіонах Донбасу — не ідеальний. І принагідно нагадав, що на боці бойовиків воюють не тільки російські добровольці, але й «люди з Європи», — підсумовує журналістка.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Леонід Тупчієнко, політолог:

— У Мілані не було можливості підписати якісь угоди. Формат зустрічі — не той. Однак кожне таке обговорення — це крок для України у правильному напрямку. З її боку було своєрідна психологічна атака: «Люди добрі, Європо, ви не забули, що ми є і ви маєте зобов'язання перед нами?!» Натомість Путін отримав нагоду представити себе як людину, котра нічого поганого не зробила, але зробить, «якщо з нами не рохувотимуться». Головний висновок цієї зустрічі: санкцій проти Росії не скасовують, хоч і не посилюють. До неґативних висновків зарахував би те, що українська правладна еліта плекає ілюзію: «Ми все правильно робимо, щось уже вдалося, чимось допоможе Європа, а ви нас тут не підтримуєте». І нарад потроху й сам починає так думати. Нічого подібного. Треба розраховувати лише на самих себе.

Країна Див

■ Олексій Гай

Словосполучення «Силіконова долина» давно вже стало загальною назвою, що позначає зону високих технологій — певну територію, на якій сконцентровані об'єкти електронної та комп'ютерної індустрії, науково-дослідні й освітні центри, висококласні IT-фахівці та венчурні фірми, що не бояться інвестувати в цю сферу. Але існує ще одна — справжня Силіконова долина.

А може, Кремнієва?

Насправді Силіконова долина (далі — СД) розташована в США, у штаті Каліфорнія — у північній частині долини Санта-Клара, по обидва боки затоки Сан-Франциско. Вона простяглася на 40 км від міста Сан-Хосе (яке іноді називають столицею СД) на південному заході до Пало-Алто на північному заході.

Термін «Силіконова долина» був придуманий каліфорнійським підприємцем Ральфом Верстом. Його приятель журналіст Дон Хофлер уперше оприлюднив цю назву 11 січня 1971 року, використавши її як «шапку» для циклу своїх статей у тижневику Electronic News. У цих статтях Хофлер писав про містечко Санта-Клара, що на південь від Сан-Франциско, де зосереджено штабквартири найбільших IT-компаній.

Чому силіконова? Тому що в Долині працюють підприємства напівпровідникової індустрії, а як основний матеріал у виробництві інтеґральних мікросхем використовують кремній (англ. silicon). І спочатку переклад був дослівним — у ЗМІ зустрічалася тільки «Кремнієва долина». Але поступово почало миготіти формулювання «Силіконова долина».

Плутанина виникла через співзвуччя слів silicon і silicone. Перше слово перекладається як «кремній», друге — це той матеріал, який за допомогою хірургії робить форми людського тіла більш округлими. Але неправильний переклад не завадив цій назві стати загальновживаною. Її визнали словники. Google, наприклад, видає 142 тис. результатів на запит «Кремнієва долина» і 199 тис. — на запит «Силіконова долина».

Вихід зі скрути

Аж до середини 30-х років XX століття територія Долини була зайнята підприємствами, що обслуговували ВМС США. Пізніше значна частина території використовувалася космічною аґенцією NASA для досліджень у царині аеронавтики.

Ідея створення зони досліджень новітніх технологій належить Стенфордському університету. Ця ідея — як завжди в Америці! — була обумовлена фінансовими міркуваннями: після Другої світової війни університет зіткнувся з нестачею грошей. Кошти на подальший розвиток керівництво Стенфорду вирішило отримувати від вільної землі, що належала університету (3.240 га), а оскільки продати цю землю не можна було, народилася думка здавати її в довгострокову оренду (терміном на 51 рік) за помірну плату компаніям, що займалися новими технологічними розробками.

Оскільки ці компанії створювали багато нових робочих місць, вирішилася ще одна проблема — «витоку мізків», і було зупинено відтік студентів, які закінчили Стенфорд, в інші райони країни на працевлаштування. Існували спеціальні програми фінансової допомоги, робилися неймовірні зусилля, щоб залишити молодих талановитих дослідників у Каліфорнії, створивши умови для розвитку їхніх наукових розробок і бізнесу.

Високотехнологічні інкубатори

Особливий внесок у цю справу зробив Фредерік Терман, професор Стенфордського університету, за що його й нині називають батьком Силіконової долини. 1939 року Терман переконав своїх студентів Вільяма Х'юлетта і Девіда Паккарда залишитися і заснувати власне підприємство, що привело до народження такого ґіганта, як Hewlett—Packard Co. — першої громадянської IT-компанії на території Долини.

До речі, саме Фредерік Терман запропонував ідею здачі університетської землі в довгострокову оренду, започаткувавши таким чином формування Стенфордського дослідницького центру (1946 р.), а 1951-го був створений Стенфордський індустріальний парк. То були, так би мовити, високотехнологічні інкубатори. Поступово число компаній, що розвивали свій бізнес на цій території, зростало. І до початку 1970-х тут було досить багато компаній, що займалися дослідженнями напівпровідників, комп'ютерними технологіями та програмуванням.

У Силіконовій долині фактично вперше в такому масовому масштабі була використана практика венчурних капіталів, тобто вкладення грошей в новітні науково-технічні розробки, що завжди характеризувалося підвищеним ступенем ризику, але в разі успіху всі витрати окупалися тисячократно!

1951 року аспірант Стенфорда Вільям Бредфорд Шоклі створив перший тришаровий германієвий транзистор, який виконував ті ж функції, що й електронна лампа, але був набагато менший за розмірами. Ба більше, він був надійніший і економічніший, але, на жаль, ціна була надто високою (за винахід транзистора 1956 року Шоклі разом із колеґами Дж. Бардином і У. Браттейном був удостоєний Нобелівської премії). А 1954-го фізику Гордону Тілу вдалося виготовити транзистори з дешевого кремнію, що знизило їхню собівартість і поклало початок процесу мініатюризації в електроніці.

Ґлобальна комп'ютеризація і комп'ютерна параноя

За останніх півстоліття СД стала осередком світової електронної та комп'ютерної індустрії. В 1970-х і 1980-х рр. тут упевнено облаштувалися численні корпорації і заводи напівпровідникової індустрії. До початку 1990-х рр. пріоритет діяльності корпорацій Долини почав зміщуватися в бік досліджень і розробки новітніх комп'ютерних технологій, а також маркетинґу цифрової техніки й програмного забезпечення. У Силіконовій долині проживає 2 430 тис. осіб, 25 % із них працюють у сфері високих технологій. СД часто називають Країною Див.

Загалом до конґломерату Силіконової долини входить близько 30 міст, зокрема це — Іст-Пало-Альто, Купертіно, Кемпбелл, Лівермор, Лос-Алтос, Лос-Алтос-Хілз, Лос-Гатос, Маунтін-В'ю, Мілпітас, Менлі-Парк, Ньюарк, Пало-Альто, Плезантон, Редвуд-Сіті, Сан-Хосе, Саннівейл, Санта-Клара, Санта-Круз, Саратога, Скотс-Велі, Трейсі, Фримонт, Юніон-Сіті.

Ті IT-корпорації, головні офіси яких знаходяться в інших місцях (так уже склалося історично!), уважають за свій обов'язок і за честь для себе мати власні представництва в Силіконовій долині.

Ґлобальна комп'ютеризація вже принесла і далі приносить немислимі прибутки мешканцям Силіконової долини. До речі, у СД мешкає найбільша в США кількість мільйонерів, тому її можна назвати ще й Долиною мільйонерів!

А от в 1985—1986 рр. Силіконову долину називали Долиною смерті: у США почалася комп'ютерна параноя, коли повсюдне впровадження персональних комп'ютерів потягло за собою скорочення робочих місць...

Таємниця небувалого успіху

В останні роки інформаційна революція стала рушійною силою економіки не тільки Сполучених Штатів Америки, але і всього світу. Індустріальне зростання в США на 45 % забезпечується за рахунок виробництва персональних комп'ютерів і напівпровідників. І в цьому основна заслуга належить Силіконовій долині, де функціонують офіси 20 найбільших світових компаній, зайнятих у виробництві електроніки та програмного забезпечення. Силіконова долина надалі має величезний вплив на розвиток високих технологій в усьому світі.

Як же сталося, що Силіконова долина стала настільки популярною? Що перетворило звичайну американську землю у світовий епіцентр високих технологій? Важко сказати, що тут первинне, а що вторинне: достаток мізків чи грошей. Мабуть, усе взаємопов'язано, одне органічно доповнює друге.

Тут панує конкуренція інтелекту з інтелектом, капіталу з капіталом. Тут не бояться видатися божевільними зі своїми ідеями. Тут не бояться ризикувати, придумуючи нове і вкладаючи гроші в це нове. Тут відбувається боротьба високого духу з відсталою матерією. Тут неважливо, якої ти національності та віросповідання. Важливо, який ти фахівець і чи віриш у себе і свої сили. Тут працюють 365 днів на рік, 7 днів на тиждень, 24 години на добу!

І, нарешті, тут з оптимізмом ставляться до всього, що може (або не може!) статися, і непорушно вірять у те, що уявлення про високі технології як про Світле цифрове майбутнє людства є абсолютно правильні!

Одне безсумнівно: якщо на порівняно невеликій території зосередити велику кількість висококваліфікованих фахівців — науковців, інженерів, бізнесменів («критична маса мізків і грошей»), — то результати будуть приголомшливими!

Найпотужніша військова **держава в історії**

■ Іван Заторський

Американська армія — найсильніша у світі, тоді як Сполучені Штати — країна, без якої ніхто не може обійтися. Про це заявив Джон Макг'ю *(на фото)*, міністр армії США. «Ми — найпотужніша військова держава, якої світ ще не знав. Ми — незамінна армія незамінної країни», — заявив міністр, пославшись на слова Барака Обами про те, що Америці належить світова першість із готовності прийти на допомогу в разі виникнення проблем у інших країн.

Американська армія володіє таким потенціалом і можливостями, яких ніхто інший не може досягти, сказав п. Макг'ю, виступаючи під час організованої Асоціацією армії США щорічної зустрічі. Зараз американські військовики перебувають приблизно в 150 країнах світу, продовжив чиновник, відповідальний також за сухопутні війська США.

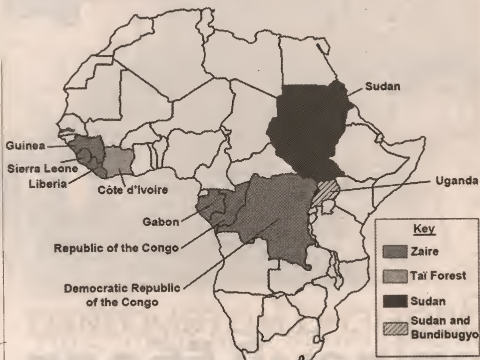
Розповівши про військові місії в Афганістані, Кореї та на Філіппінах, міністр згадав і про Україну, куди на проведені у вересні ц. р. спільні українсько-американські навчання Rapid Trident-2014 було скеровано вояків зі 173-ї повітряно-десантної бригади. «Наші солдати вирушили в Україну на запрошення її уряду, на відміну від неприкритої аґресії з боку російських сил», — наголосив Джон Макг'ю.

Зовсім недавно, за словами міністра, солдати зі 101-ї повітряно-десантної дивізії й інженерних військ прибули до Ліберії, щоби допомогти в боротьбі з лихоманкою Ебола, тоді як деякі військовослужбовці вирушили назад до Іраку. «Коли приходить лихо, незалежно від роду проблеми, вони не кличуть Пекін. Вони не кличуть Москву. Вони кличуть нас, армію Сполучених Штатів. І, незважаючи на численні прогнози, такі прохання продовжують надходити», — сказав міністр.

Урядовець поскаржився, що через бюджетні обмеження армія повинна докладати зусиль, аби підтримувати баланс між готовністю, модернізацією та чисельністю особового складу. Крім того, п. Макг'ю побоюється, що наступного року ситуація може погіршитися, якщо уряд не збільшить фінансування.

Д О С Л О В А

Сполучені Штати вважають за необхідне готуватися до потенційної небезпеки з боку Росії. Про це заявив Джон Кірбі, спікер Пентаґона. За словами контр-адмірала, перед американським військом зараз постало два виклики: бюджетний і стратеґічний. «Стратеґічне середовище зараз — дуже динамічне та непевне. І ця непевність породжена тим, що Путін чинить у межах і за межами території України. Це було би необачно для нас — не думати про певні можливості підготовки, яких ми потребуємо у Європі. Бо у нас є надзвичайні зобов'язання перед нашими партнерами там, передбачені в угоді НАТО», — заявив чиновник. При цьому він зазначив, що це — не загроза Росії, як у Москві тлумачать заяви Міністерства оборони США. За словами п. Кірбі, США просто мають бути готові до викликів сьогодення.

Країни Африки з найвищою концентрацією випадків захворювання на лихоманку Ебола

Епідемія не загрожує США

■ Олег Садовий

Міжнародне співтовариство має вжити додаткових зусиль у боротьбі з вірусом Ебола, оголосив президент Обама на зустрічі з генералом Мартіном Демпсі, головою Комітету начальників штабів Збройних сил США, і його колеґами з двох десятків країн антитерористичної коаліції, котрі 15 жовтня прибули на нараду до Вашинґтона.

Господар Білого дому заявив, що лихоманка Ебола буде загрожувати миру, доки її не зупинять в осередку, тобто в Західній Африці. За підрахунками Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), до кінця року вірус може уразити до 20 тис. осіб, а на придушення спалаху вже зараз потрібно близько мільярда USD.

«Світ робить замало, щоб зупинити поширення цього смертельно небезпечного захворювання», — зазначив Барак Обама. На його думку, інші країни, які мають необхідні ресурси, повинні терміново надати додаткову допомогу державам Африки. При цьому президент висловив упевненість у тому, що Сполученим Штатам епідемія цієї хвороби не загрожує, адже система охорони здоров'я у США — «досить сильна».

Зараз, за даними Світової організації торгівлі (СОТ), зареєстровано 8 914 випадків захворювання на лихоманку Ебола, 4 447 людей померло від інфікування вірусом — переважно у Ґвінеї, Ліберії та Сьєрра-Леоне. Тим часом ВООЗ застерігає, що фактична кількість може бути вдвічі вищою, позаяк багато випадків зараження не було зареєстровано офіційно.

За прогнозами ВООЗ, до грудня 2014-го кількість нових випадків зараження лихоманкою Ебола в Західній Африці може сягнути 5—10 тис. на тиждень. Зараз щотижня число інфікованих вірусом зростає приблизно на тисячу, повідомив Брюс Ейлворд, представник організації.

У США лихоманку підхопила медична сестра, котра доглядала за пацієнтом із Далласа в штаті Техас. Томас Ерік Дункан, котрого журналісти називали «техаським пацієнтом», привіз смертоносний вірус до США з Ліберії. Він став першою людиною, котрій діагноз був поставлений уже на території Сполучених Штатів. Чоловік помер 28 вересня ц. р. у лікарні Далласа.

Центр із контролю та профілактики захворювань (CDC) повідомив, що стан медсестри Ніни Фем покращився. Також медики рапортували, що відстежують самопочуття 76 осіб, котрі контактували з п. Дунканом після його шпиталізації.

Марк Цукерберґ, головний виконавчий директор Facebook Inc., і його дружина Прісцилла Чан заявили, що пожертвують 25 млн USD Фонду центрів із контролю і профілактики захворювань США на боротьбу з лихоманкою Ебола. За словами інтернет-магната, людство повинно взяти смертельний вірус під контроль у найближчому майбутньому, аби він не поширився далі й не став у довготривалій перспективі кризовим явищем у галузі ґлобальної охорони здоров'я. Він додав, що не можна допустити того, щоб на його подолання протягом десятиліть було витрачено такі ж великі зусилля, як на боротьбу з ВІЛ чи поліомієлітом.

Натомість влада США вважає, що наразі не час накладати заборону на польоти в країни Західної Африки, охопленої епідемією Ебола. «Це — один із кроків, який залишається можливим, але не зараз», — наголосив Джош Ернест, офіційний представник Білого дому. Він пояснив, що це лише погіршить ситуацію та неґативно позначиться на спробах контролювати потік пасажирів.

К О Р О Т К О

Думка

Збігнев Бжезинський висловив свою думку щодо майбутнього України та її відносин із Росією. «Перші 20 років незалежності України була втрачена марно. Не думаю, що мені треба розповідати вам, як і «завдяки» кому. Тепер це — виклик для всіх вас: зробити так, аби наступне десятиліття виявилося успішним. Якщо питання — у цьому, то я досить оптимістично налаштований щодо майбутнього України, — перекононий політик. Але не чекайте, що Захід буде боротися за вас. Це — головне, що ви повинні зрозуміти».

Казус

Кредитну картку Барака Обами не прийняли в одному з ресторанів Нью-Йорка. Назви закладу, у якому йому не вдалося розплотитися, президент не згодов. 17 жовтня він повідомив, що інцидент стався у вересні ц. р., під час засідання Ґенеральної асамблеї ООН у Нью-Йорку. Тож заплатити за чоловіка довелося Мішель Обамі, оскільки її картка функціонувало нормальна.

Санкції

США застосували санкції до низки чиновників і бізнесменів з Угорщини, заборонивши їм в'їзд на американську територію. Про це повідомив Андре Ґудфренд, повірений у справах США в Угорщині. Преса припускає, що заборона на в'їзд могла торкнутися оточення Віктора Орбана, угорського прем'єр-міністра, і чиновників, котрі обіймають високі посади в податковій службі країни. Також причиною цього може бути зближення Росії й Угорщини. Раніше угорський прем'єр закликав Європейський Союз відмовитися від антиросійських санкцій.

Зброя

Військовий літак США скинув зброю, боєприпаси та медикаменти курдським бійцям, котрі протистоять бойовикам «Ісламської держави» в сирійському місті Кобані. Транспортне повітряне судно C-130 здійснило кілька поставок, які, як заявили в центральному командуванні США, «призначені для забезпечення подальшого опору проти спроб терористів взяти Кобані».

Зловісна математика епідемії Ебола

■ Washington Post

«Коли експерти описують катастрофу вірусу Ебола, вони роблять це з цифрами на руках», — пишуть кореспонденти The Washington Post Джоел Ашенбах, Лена Ейч Сан і Брейді Денніс. Статистика містить не тільки такі очевидні показники, як кількість випадків захворювання та смертей і швидкість його поширення, а й ті, що відображають швидкість ґлобальної відповіді. «Наразі математика — на боці вірусу», — бідкаються журналісти.

«Чиновники зі сфери світової охорони здоров'я уважно стежать за «показником відтворення», який оцінює, скільки людей у середньому отримує вірус від одного зараженого гарячкою Ебола, — пояснюється в статті. — Епідемія піде на спад, коли цей показник опуститься нижче за одиницю. Поки що він перебуває на рівні 1,5—2».

На зустрічі чиновників світової охорони здоров'я та лідерів урядів у штаб-квартирі Світового банку у Вашинґтоні 9 жовтня Том Фріден, керівник Центру з контролю і профілактики захворювань США, попередив: якщо не буде вжито негайних згуртованих та рішучих дій, вірус Ебола може стати всесвітнім лихом, таким як СНІД.

«Ніхто точно не знає масштабів епідемії почасти тому, що є райони Ліберії, Сьєрра-Леоне та Гвінеї, куди дослідники захворювання не наважуються проникати з міркувань безпеки», — пишуть автори публікації. Імовірно, на кожних чотири відомих випадки захворювання Ебола ще шість залишається невідомими. «Вірус рухається в ритмі вірусу, а ми рухаємося в ритмі бюрократії або запланованої програми», — цитують журналісти Майкла Остерхольма, керівника Центру дослідження і політики в галузі інфекційних захворювань Університету Міннесоти.

Джерардо Чоувелл, математичний епідеміолог з Університету Аризони, на підставі даних, зібраних наприкінці серпня ц. р., оцінив показник відтворення хвороби від 1,5 до 2. Лікар пояснив авторам статті, що «навіть невеликі успіхи в зниженні цього показника можуть збільшити шанс чиновників у сфері охорони здоров'я та військових узяти епідемію під контроль».

«Іншим ключовим показником є те, скільки днів минає від моменту прояву симптомів (саме тоді людина стає заразною) до постановки діагнозу хворому, — ідеться в статті. — Знизити цей показник украй важливо, щоби стримати вірус».

Фактично світ стоїть перед двома сценаріями, констатують журналісти: «Перший — конвенціональні методи щодо стримування гарячки Ебола: ізоляція пацієнтів і вихід на людей, котрі могли заразитися, щоби знизити швидкість появи нових випадків захворювання доти, доки епідемія не зійде нанівець. Другий сценарій — суворіший: надто пізно застосовувати звичайні методи, епідемія поширюється, і відповідь вірусу пов'язана тільки з розробкою вакцин і введенням їх на щабель повсюдного застосування».

Статуя Сновдена мандруватиме

■ Le Figaro

«Звинувачений Сполученими Штатами в оприлюдненні таємних документів про діяльність американської Аґенції з національної безпеки (АНБ) Едвард Сновден продовжує створювати новинні приводи за океаном», — пише Летиція Мешалі, журналістка Le Figaro. Ось тепер молодий американський скульптор Джим Дессічіно зробив копію цього аґента, котрий зараз ховається в Росії, заввишки 3 м. «Те, що він зробив, — імовірно, найголовніший вчинок мого покоління», — заявив митець.

«Витвір мистецтва на кілька годин було виставлено в парку біля площі Юніон-сквер на Мангеттені, навпроти статуї Авраама Лінкольна, доки поліцейські не наказали прибрати його через відсутність дозволу», — ідеться в статті.

Зараз робота Дессічіно не має постійного місця. Їй доведеться подорожувати по США. Зате арт-об'єкт отримав власний аккаунт у Twitter, там з'являються його фотографії та знімки місць, де виставляється статуя, додає автор статті.

Зніміть ембарґо з Куби!

■ New York Times

«Уважне вивчення мапи світу повинно викликати у президента Обами недобре передчуття, коли він розмірковує над важким станом неблагополучних двосторонніх відносин, які намагалася змінити його Адміністрація. З його боку було би розумно кинути неупереджений погляд на Кубу, значні політичні зміни в якій могли би забезпечити серйозний зовнішньополітичний успіх», — уважає The New York Times.

«В останні роки розорена економіка змусила Кубу здійснити реформи. Цей процес набув термінового характеру у зв'язку з економічною кризою у Венесуелі, яка постачає Острову Свободи значною мірою субсидовану нафту. Чиновники в Гавані, побоюючись, що Венесуела може припинити надання допомоги, узяли серйозні заходи з лібералізації та диверсифікації жорстко контрольованої економіки острова», — ідеться в статті.

«Вони почали дозволяти громадянам улаштовуватися на роботу в приватному секторі та володіти власністю. Цієї весни Національна асамблея Куби ухвалила закон, що заохочує іноземні інвестиції в країну», — повідомляє видання. У квітні ц. р. кубинські дипломати почали перемовини з приводу угоди про співпрацю з Європейським Союзом, пише газета.

Авторитарний режим усе ще переслідує дисидентів і утримує їх в ув'язненні. Але останніми роками чиновники звільнили політичних в'язнів, котрі сиділи у в'язниці довгі роки. Торік були ослаблені обмеження в пересуванні, що дозволило відомим дисидентам виїхати за кордон, зазначають автори статті. «Уряд заявив, що він зрадіє поновленню дипломатичних відносин зі США без попередніх умов», — сказано в публікації.

«Невдача в налагодженні контактів із Кубою зараз, імовірно, змусить поступитися цим ринком суперникам», — попереджає редакція. У липні президенти Китаю та Росії зробили візити на Кубу, й обидва лідери пообіцяли розширити з нею зв'язки.

«У квітні глави держав Західної півкулі зустрінуться в Панамі на сьомому саміті Америк. Латиноамериканські держави наполягали на тому, щоби Куба, найбільший населений острів Карибського басейну і країна з одним із найвищих рівнів освіти в цій півкулі, була на нього запрошена — на порушення традиції виключати її за наполяганням Вашинґтона», — пишуть автори статті.

«Нормалізація відносин із Гаваною поліпшить взаємини Вашинґтона з країнами Латинської Америки та знищить подразники, які гальмували ініціативи в цій півкулі. Адміністрація президента США скептично ставиться до присутності Куби на цій зустрічі, і Барак Обама не ухвалив рішення про її відвідини. Він повинен це зробити. І йому слід розглядати це як можливість творити історію», — висновує The New York Times.

Новий, «республіканський», сенат може дати Україні зброю

■ Forbes

Сполучені Штати зможуть надати Україні зброю, якщо в підсумку проміжних виборів більшість у сенаті отримають республіканці, а не демократи. Так уважає американський аналітик Пол Ґреґорі, пише Forbes. Зокрема, він зазначив, що за прохання про військову допомогу Барак Обама випровадив свого українського колеґу «за двері та побажав йому гарного дня». «Сподіваюся, не через чорний вихід», — зіронізував експерт.

Відомо, що зараз у Конґресі перебуває на розгляді два законопроекти, які передбачають надання Україні зброї: HR.5190 і S.2828. «Україна отримає допомогу тільки при тиску на президента з боку конґресменів. Підтримка останніх лише зростає», — запевняє фахівець.

Аналітик упевнений, що за законопроекти проголосують, якщо республіканці виграють вибори. «Представники обох партій відчули сором, коли під час своєї промови Петро Порошенко заявив: «Спасибі за гуманітарну допомогу, але війну ковдрами не виграєш», — зазначає Forbes.

Користайте тепер - ціни на нерухомостях низькі, а відсотки та умови на мортґеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток - 15-ти річний термін

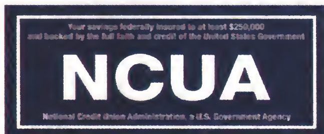
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

<u>Головне бюро</u>: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfrelianceny.org; Website: www.selfrelianceny.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

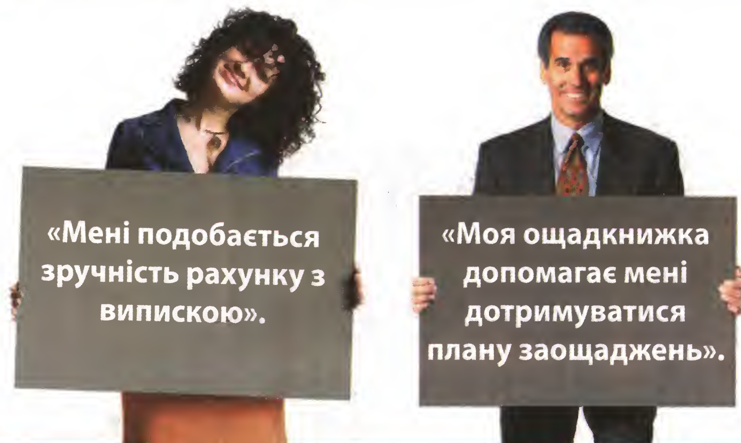
Вигідно розташовані філії:

<u>KERHONKSON:</u> 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ <u>UNIONDALE:</u> 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ <u>ASTORIA:</u> 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ <u>LINDENHURST:</u> 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплачення позички; 180 місяців до сплати; $1,000 позичка коштує $7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

Ощадний рахунок з великою перевагою у прибутковості

Користуйтеся банківськими послугами по-своєму з чудовим відсотком!

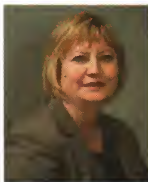
0,50% РВП*
для залишків у розмірі від 1 до 9999 дол. США на рахунках

0,75% РВП*
для залишків у розмірі 10000-24999 дол. США на рахунках

Поточний чековий рахунок не потрібен

- Виберіть ощадний рахунок з випискою або ощадний рахунок з видачею ощадної книжки
- Відкриття рахунку коштує лише 25 дол. США
- Мінімальний залишок на рахунку не вимагається
- Безкоштовний прямий депозит

Переходьте на прямий депозит та отримайте грошовий бонус у розмірі 50 дол. США!**

Кристина Шабунка (Krystyna Szabunka)
Віце-президент, керівник філії
105 Second Avenue, New York (США)
212-979-5692

Приходьте до нас сьогодні!

Apple Bank
Засновано в 1863 р. · Учасник FDIC
www.applebank.com

*За Ощадним рахунком з великою перевагою у прибутковості сплачуються такі відсотки: 1,00-2499,99 дол. США - 0,50% РВП (річний відсотковий прибуток); 2500-9999,99 дол. США - 0,50% РВП; 10000-24999,99 дол. США - 0,75% РВП; 25000-49999,99 дол. США - 0,10% РВП; 50000 дол. США або більше - 0,10% РВП. Ставки набирають чинності з 12 серпня 2014 р. і можуть бути змінені у будь-який час на розсуд банку. Для відкриття цього рахунку треба внести мінімальний депозит у розмірі 25 дол. США. Ця пропозиція стосується тільки нових клієнтів і нових коштів. Пропозиція дійсна тільки у філіях банку Apple Bank, розташованих за адресами: 105 Second Avenue, 125th Street, 159th Street, 181st Street, 207th Street, Westchester Square, Pelham Parkway, Yankee Stadium (161st Street) та Court Street. **Пропозиція щодо бонусу в 50 дол. США за прямий депозит діє тільки для нових клієнтів. Рахунки не можна відкривати, використовуючи кошти з існуючого рахунку в банку Apple Bank. Отримати бонус можна лише при виборі прямого депозиту як форми здійснення періодичних платежів на новостворений Ощадний рахунок з великою перевагою у прибутковості, і цей прямий депозит повинен бути підтверджений протягом 60 днів після дати відкриття рахунку, перш ніж 50 дол. США будуть зараховані на рахунок. Щоб отримати право скористатися цією пропозицією, у якості періодичних платежів на рахунок повинні надходити зарплата, допомога федеральна/на рівні штату або пенсійні чеки; крім того, прямий депозит повинен бути на повну суму періодичних платежів. Рахунок повинен бути відкритий на строк не менше шести місяців, інакше бонус за прямий депозит буде анульований. Ця сума (50 дол. США) вважатиметься відсотками, отриманими на ваш ощадний рахунок за рік, в якому її було отримано, тому, можливо, вам слід буде повідомити про цю суму як про оподатковуваний прибуток за даний календарний рік. Пропозиція може бути скасована у будь-який час без попереднього повідомлення.

Маніфестація
проти путінської аґресії

■ Ірина Коляда

Українська громада південного італійського міста Салерно провела пішу ходу та маніфестацію за мир в Україні й проти аґресії Путіна. Про це повідомив Олесь Городецький, координатор оргкомітету «Євромайдан-Рим». Вулицями міста пройшла колона з національною українською символікою та плакатами українською й італійською мовами. Піша хода закінчилася маніфестацією на площі Кавур, що на морському узбережжі. Перехожі вслухалися в гасла маніфестантів, аплодували та висловлювали свою солідарність з Україною. Багато італійців підходило та розпитувало про ситуацію в українській державі. «Українська криза» замовчується італійським телебаченням, і ми думали, що війна вже закінчилась», — казали місцеві.

Під час ходи звучали українські патріотичні пісні та розповіді про ситуацію в Україні італійською. На маніфестації виступили представники громади, зокрема батько солдата, котрий зараз є на передовій, італійський активіст, герой Майдану, який очікує на лікування в Італії, та інші.

На запрошення організаторів участь у акції взяли делеґація з Рима, з оргкомітету «Євромайдан-Рим», представники громад Вітербо, Неаполя й інших міст. Було зібрано 220 EUR, на які організатори із Салерно вже замовили медикаменти, кровоспинні препарати, антисептики тощо, котрі будуть відправлені в зону антитерористичної операції. Крім того, активісти передали кілька коробок із теплими речами та продуктами харчування.

Мукачівець
в університеті морозива

■ Віталій Пумпинець

Джелато італійською — морозиво. Цьому холодному десертові на Апеннінському півострові надають неабиякого значення. Він є такою ж візитівкою Італії, як піца чи спагеті. У кожному місті, селищі чи селі є джелатерії. Причому цінується не морозиво, зроблене в заводських умовах, а виготовлене безпосередньо на місці вмілими джелаторами. Та який стосунок має мукачівський юнак до італійського вишу морозива, спитаєте ви? А прямий. 17-річний Артем цьогоріч успішно склав усі необхідні тести й уже почав студіювати доволі непросту науку створення та виготовлення справжнього італійського джелато.

Та розповімо всю історію від початку. В Італії мукачівка Олена Рошко опинилася років 10 тому. Жінка взяла в банку кредит на перекриття старого будинку, але сталося так, що вона потрапила під скорочення на роботі та залишилася без засобів до існування. Звісно, не було з чого повертати й кредит. У Самборі на Львівщині вона мала подругу, котра добре зналася з підприємцем, що під виглядом туристів відправляв на Апенніни жінок на нелеґальну роботу в Італії. Позичивши валюту на дорогу, Олена виїхала туди.

«Господи, скільки негараздів мені довелося пережити, — розповідає мукачівка, — жила і при церкві, і в монастирі, перебивалася тривалий час випадковими заробітками, доки врешті не знайшла роботу доглядальниці за 86-річним італійцем. Кожну копійку берегла, щоби відправити додому, бо потрібно було розрахуватися з банком. У відпустку додому поїхати не могла, бо перебувала на нелеґальному становищі. Тільки через три роки уряд Італії оголосив про леґалізацію нелеґальних заробітчан. Щоправда, за це потрібно було заплатити чималеньку суму. Половину грошей погодився дати син мого господаря, котрого я доглядала, а іншу внесла сама. Так і отримала той документ».

Уперше на Закарпаття заробітчанка повернулася через чотири роки. Коли їхала з дому, то син Артем навчався в першому класі, а як уперше приїхала у відпустку — закінчив початкову школу. Увесь цей час малим опікувалася бабуся Марія. Та не минуло й чотирьох місяців, як від серцевого нападу родичка — опікунка сина — померла. Довелося матері повертатися на Батьківщину. Однак удома вона затрималася всього на кілька місяців, оформила всі необхідні папери й забрала сина зі собою.

У будинку, де працювала й жила мукачівка зі сином, на першому поверсі розташована джелатерія. Артему дуже подобалося італійське морозиво, і він часто заходив туди. Власник цього закладу дідусь Джакомо полюбляв спілкуватися з малим українцем. Він багато розповідав про цей десерт, показував, як його виготовляти, годинами чаклуючи над ним. На літніх канікулах школяр улаштовувався на роботу в джелатерію, прибирав приміщення, збирав і мив посуд, нарізав фрукти й інші інґредієнти для морозива. Незвичайна робота джелатора так вабила малого, що він вирішив здобувати цей фах. Отож після закінчення школи цьогоріч подав документи в університет морозива.

Улітку Олена зі сином приїхали у відпустку додому. «Я давно вже не була на Батьківщині, та й син перед навчанням дуже хотів побувати в Мукачевому, зустрітися з давніми шкільними приятелями», — веде далі заробітчанка. Мукачівка не має наміру залишитися в Італії назавжди. Не хоче цього й Артем. Він хоч і досконало володіє італійською мовою, однак життя в цій країні його не приваблює. Юнак мріє закінчити італійський університет морозива, стати справжнім фахівцем у цій царині й, повернувшись у рідне місто, відкрити свій заклад з морозивом. Поки що ж про справжню джелатерію в Мукачевому ніхто навіть не мріє.

Німців просять прийняти
на канікули дітей військових

Активісти Центральної спілки українців у Німеччині (ЦСУН) звернулися до української діаспори північної Німеччини з пропозицією прийняти на зимовий відпочинок дітей українських військовослужбовців, котрі воюють/воювали на сході України. Про це повідомив Віталій Дубас, координатор проекту ЦСУН «Канікули в Німеччині для дітей війни з України».

«Спілка українців ініціює зимовий відпочинок 20 дітей віком від восьми до 13 років, чиї батьки воюють або воювали в лавах української армії, Національної гвардії чи добровольчих батальйонів. Для здійснення цього проекту ми шукаємо сім'ї, які будуть готові прийняти до себе на визначений період одну-дві дитини», — звернувся до діаспорян п. Дубас.

Розміщувати дітей планують у німецько-українських сім'ях, які проживають у містах Бремені, Ольденбурґу, Гамбурзі та їхніх околицях. Дітям запропонують подорож у Німеччину на Різдвяні свята. Термін перебування дітей у Німеччині становитиме 14 днів у період католицьких Різдвяних свят із 16 грудня 2014-го по 6 січня 2015 року.

«Цей проект має на меті відволікти дітей від жорстокої реальності, із якою вони щодня зіштовхуються в Україні, повернути їм відчуття впевненості і безпеки та показати, чим і як живуть люди в Німеччині», — зазначають активісти ЦСУН.

Марічка Паплаускайте, Vidia

В Австралії готують
«гарячий» прийом Путіну

■ Сніжана Непийпиво

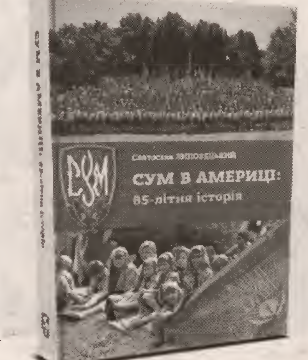
Українці Австралії планують протести до саміту G-20, участь у якому візьме Путін. Про це повідомляє австралійське національне радіо. «Українці Австралії готують протестні акції до G-20 у Брісбені наступного місяця після підтвердження, що президент Росії візьме участь у саміті», — ідеться в повідомленні ABC.

Нагадаємо, що саміт G-20 має відбутися в австралійському місті Брісбені 15—16 листопада ц. р. Деякі політики висловили сумнів у доцільності запрошення Путіна через роль Москви у подіях на сході України. Тоні Еббот, прем'єр-міністр Австралії, заявив, що має намір під час саміту G-20 поставити запитання про катастрофу малайзійського лайнера на Донбасі.

ФОТОФАКТ

Одягнені в кімона кольорів українського прапора жінки Японії виконують танець незалежності в підтримку народу України

До 65-річчя СУМ в Америці

Святослав Липовецький — про видання, присвячене ювілею

До 65-ліття Спілки української молоді (СУМ) в Америці готується спеціальне видання під назвою «СУМ в Америці: 65-ліття історія». Зараз книга перебуває у друкарні і буде репрезентована 25 жовтня ц. р. на XVII Крайовому з'їзді. Мені випала нагода поспілкуватися з автором цього унікального видання Святославом Липовецьким, сумівцем із Тернополя, відомим дослідником, котрий видав шість книг з історії визвольного руху в Україні першої половини XX ст., публіцистом, автором більш як сотні статей на історичну тематику.

— Як виник задум написати цю книгу та яка мета ставилася з її виходом?

— Ідея книги зародилася в Андрія Бігуна, голови крайової управи (КУ) СУМ в Америці, 2011 року. Тоді я звернувся до різних КУ по допомогу в матеріалах написання книги про світовий СУМ, яку я готував на травень 2011-го на конґрес у Палатайні. У той час багато людей сумнівалося, чи можливо за такий короткий термін написати книгу, але коли вона з'явилася на конґресі, то Андрій запропонував зробити щось подібне для Америки.

Спочатку я не мав особливого бажання за це братися — навіть тоді, ще не знаючи американських теренів, я міг назвати кількох місцевих сеньйорів, котрі впоралися б із цим. Тепер я ще б міг розширити цей список — сумівська Америка має порівняно великий людський ресурс, що дозволяє справлятися з подібними завданнями. Що ж до мети, то чогось такого ми не визначали — СУМ в Америці востаннє видавав книгу з власною історією 50 років тому, 1964-го. Тому постало просте завдання: зробити цікаву книгу про історію організації.

— Чи були якісь труднощі в реалізації цього проекту?

— Аби написати книгу з історії, треба мати хоча б одну річ — матеріали. Тому перш ніж сісти за книгу, мені було запропоновано пожити в Америці місяць, щоби попрацювати в архівах КУ, а також осередків, які зголосилися мене прийняти. Це — Нью-Йорк, Баффало, Філадельфія та Чикаґо. Це мало би виявити, що в нас є в архівах, а також те, чи можливо із цього щось зробити.

СУМ в Америці в різний час мав понад 60 осередків або відділів. Через рік я здійснив іще одну таку поїздку на місяць, і ми охопили осередки Східного узбережжя: Виппані, Гартфорд, Пассейк, Йонкерс, а також Клівленд, Детройт, знову Чикаґо, в обох випадках підключався Палатайн. Були також поїздки на семінар виховників чи в табори ООЧСУ, і там я також мав доступ до людей і архівів. Таким чином, нам вдалося перевести в цифровий формат понад 30 тис. файлів документів і фотографій. Це й стало базою для написання книги.

Що нам ще вдалося, то це відновити «СУМ-фільм». Цієї ідеї не було в початкових планах, але коли вперше їхав по проекту, то взяв із собою фотоапарат, аби знімати спогади сумівців. Так з'явився спочатку фільм «СУМ в Америці: фраґменти», а пізніше «Другий дім» і кілька менших фільмів чи кліпів. Між іншим, записано понад 100 годин відео, і це теж є архів СУМ. До того ж оцифровано кілька давніших фільмів, які було відзнято в Америці в 1950—1960-х рр.

— Що нового вдалося дізнатися?

— Це для мене — складне питання. Тобто в мене було уявлення та розуміння історії СУМ в Америці, адже я вже і книгу видавав, і кілька статей написав, а також писав дипломну роботу в університеті з історії СУМ у діаспорі. Але тут ми відкрили багато деталей — наприклад, п'ять сторінок даємо лише, щоби показати, як змінювався однострій, а в Америці таких змін було п'ять. Узагалі, багато різних дрібних моментів, які показують багатство розвитку Спілки.

Особисто мене вразило те, що на підставі конкретних людей, можна бачити, наскільки сильна виховна метода. Скажімо, я знаю чоловіка, який загально активний у СУМ, потім читаю про нього у спорті, у музиці, в організації різних заходів і навіть як про аранжера балів дебютанток. Тобто ви можете побачити, наскільки різнобічну особистість формує СУМ. Гадаю, що наступним кроком мало би бути серйозне наукове дослідження виховної системи та виховного процесу, який здійснюється в СУМ. За великим рахунком, нам бракує такого «погляду збоку» на нас.

— А який формат видання та які матеріали використовувалися?

— Формат вималювався під час праці — книга є, якщо не помиляюся, розміром 9,5 x 13 дюймів, обсягом 224 сторінки, у твердій палітурці та подарунковій коробці. Ми не планували такої великої роботи, на початках навіть кепкували з грубих книжок. Щоправда, в історії СУМ були й товстіші книжки, але напевно не було більш ілюстративних — ми вмістили десь 900 фото і документів.

А матеріали були дуже різноманітні: сумівські документи (від звітів із крайових з'їздів до обіжників), книги, фотографії, журнал «Крила», офіційна сторінка при «Свободі» під назвою «Шлях молоді». Ми переглядали всі числа журналу «Аванґард». І навіть брали до уваги найвідоміший гумористичний часопис «Лис Микита», де було багато жартів про СУМ. Ми вмістили три сторінки жартів із «Лиса Микити», також брали жарти з «Мітли», яка видавалася в Буенос-Айресі (Арґентина). На дві сторінки назбирали вирізок з американської преси й одну — із радянської. Можливо, єдине велике джерело, яке я пропустив, — «Крилаті».

— Чим це видання відрізняється від інших?

— Насамперед є специфіка діаспорських книг: абсолютна більшість видань має енциклопедичний характер — тут досить детально пераховано різні заходи, мистецькі чи спортивні одиниці, керівників організації та інші постаті. І це було дуже правильно, бо кожне таке видання слугує архівом організації.

Я робив дещо інше видання, вважаючи, що тепер ми можемо різні документи виставляти як електронний архів, тому ця книга мала б радше зачепити найважливіші сторінки історії та загально їх подати. Такий приклад: десь на початку 1960-х СУМ в Америці налічував близько 80 культурно-мистецьких одиниць, із них близько 25 — це музичні ансамблі й оркестри. Із приблизно 25 ансамблів ми вмістили фото 17-ти. Чи це — повна інформація? Очевидно, що ні. Але чи цього достатньо, щоби ви мали уявлення про музичні колективи? Як на мене, так.

— Які зміни відбулися в організації за цих 65 років? Як організація розвивалася спочатку й зараз?

— Мені було би важко судити про сучасність, бо історія потребує певної відстані, з якої можна оцінювати процеси. Але загалом, очевидно, що СУМ еволюціонував. Я часто чув зауваги сучасників, які, дивлячись на фото 1950-х, дивувалися, що це — зрілі дорослі чоловіки, а не юнацтво.

Отже, нам притаманно сприймати СУМ крізь призму сучасності, а насправді організація була іншою, вона тривало розвивалася. Скажімо, у Німеччині в 1940-х СУМ сприймали мало не як бойову одиницю, яка готувалася зі зброєю боротися за Україну. На початку 1950-х в Америці сумівці творили таку собі суспільно-політичну організацію, де навіть не було референта для юнацтва. Але з'явилися діти, мала вплив ідея, започаткована в Німеччині щодо виховництва. І так почалися табори, юнацькі клітини, з 1960-го — злети, і так організація йшла далі.

Часто ми говоримо про перше покоління, таких собі атлантів, на котрих тримався цілий український світ в еміґрації, але для мене не менш цікавим є друге покоління — народжені в еміґрації, котрі не бачили України до зрілого віку (а то й досі ні разу не були в Україні), але є надзвичайно «українським поколінням». Теж феноменальним є третє покоління. Влиття новоприбулих українців — це дуже знакове явище, але воно буде ще цікавішим, коли діти, виховані в СУМ, почнуть приводити своїх дітей. І це вже починається.

— Що ми втратили, а що — здобули? Чи можна по цьому виданню судити про успішність організації?

— Організація існує в Америці 65 років. Це — найбільший результат. Судячи зі сучасних процесів, можна сміливо уявити 75-літній чи більший ювілей. Організація напрацювала цікаву й унікальну методу, і зараз важливо, щоби після «історичного проекту» почався серйозний науковий аналіз виховної системи.

Подібні проекти потрібні, аби ввести СУМ в «історичний контекст». Наприклад, коли вперше аудиторії показали чорнову версію фільму «СУМ в Америці: фраґменти», то мені люди писали, що в багатьох сльози стояли в очах. У чім тут річ? Просто кілька поколінь працює й творить СУМ, не роблятчи із цього якоїсь реклами. Просто вони працюють. А тут випала нагода побачити себе, своїх батьків, дітей з екрана — побачити збоку. І це вводить вас в історичну проекцію, ви бачите, що це — не просто молодіжна організація, а щось більше.

— Чи можна у цьому виданні побачити напрямки, за якими організація повинна/може рухатись далі?

— Не думаю. Для цього слід робити великий організаційний і виховний моніторинґ, оцінювати СУМ також у контексті того, що подібного робиться в діаспорі чи в Україні. Наприклад, я двічі був на злетах юнацтва, і для вас це — традиційні злети, яким уже 55 років.

Натомість я побачив змаг, який уважаю унікальним через те, що він є, напевно, найбільшим у світі українським подібним змагом. Ні в Україні, ні в діаспорі такого немає. Є щось схоже, наприклад, пластова «Орликіада», започаткована трішки пізніше, ніж наші злети, але вона не має такого розмаїття спортових змагів.

А злети — це мистецький, інтелектуальний і спортовий змаг. В останні роки участь у низ бере близько 500 представників юнацтва, наприклад, торік було 147 категорій змагань. Це — унікальний феномен, але, щоб його оцінити, слід «вийти поза СУМ» і подивитися, що інші роблять і чим ми різнимося.

— Якими є подальші плани?

— Наш проект ми завершили. Якщо питання — про рекомендації, то я би дві речі запропонував: зробити інтерактивний тест на знання історії, який був би розміщений на сайті для всіх охочих; створити інтернет-архів, де найцікавіші документи, відзнаки можна було б розміщувати для тих, хто хоче пізнати свою історію. Хто знає, може, є сенс, наприклад, на наступний рік у конкурс на знання тема злету включити й тему «65 років СУМ в Америці»? Книга з історії вже є.

Розмовляв
Віктор Курилик

Виставка
українського художника

У Нью-Йорку відбудеться виставка українського художника Тараса Полатайка «Війна. 11 портретів». Роботи експонуватимуться з 28 жовтня до 12 листопада в Українському інституті Америки. Протягом кількох днів на початку серпня ц. р. художник спілкувався з пацієнтами хірургічного відділення Головного військового клінічного шпиталю в Києві, котрі з важкими пораненнями потрапили туди з фронту.

Тарас Полатайко зробив 11 фотопортретів і записав історії чоловіків, котрі побували в самому пеклі війни. Це — дуже різні люди: родом із різних областей України, різного віку, добровольці, мобілізовані, контрактники, колишні «афганці». За словами автора, до війни та набутого досвіду вони теж ставляться по-різному: для когось вона ввірвалася в життя, порушила його звичний плин, зламала особистий комфортний світ, а для когось — є просто важкою роботою, яку потрібно виконати якнайкраще.

Проте всі вояки визнають, що тепер «життя цінується зовсім по-іншому», а триматися в найважчі хвилини їм допомагало переконання: «Ми воюємо за свою землю». Спілкування з ними не було легким, більшість військових стримані в розмові, а їхні відповіді — лаконічні та конкретні. Але голоси, обличчя, очі промовляють більше, ніж найдетальніші інтерв'ю.

Тарас Полатайко — український художник, народився в Україні, але з 1989 року живе й працює в Канаді та США. 2002-го він представляв українську державу на Біенале в Сан-Пауло (Бразилія). Серед інших міжнародних форумів, на яких п. Полатайко представляв Україну та Канаду, — Корейське біенале (Південна Корея, 2009), Тель-Авівське біенале (2011) й Alberta Biennial в Едмонтоні (Канада, 2013). Виставка Тараса Полатайка «Війна. 11 портретів» проходила в Національному художньому музеї України з 28 серпня в межах проекту «Леви своїх не лишають». Вона була спрямована на збір грошей для допомоги пораненим військовим і постраждалим музейним установам у зоні антитерористичної операції (АТО).

Дарина Цвях, Zaxid.net

На концерті ОЕ на сцені пов'язали чорний шалик

■ Дзвінка Сагайдак

Український гурт «Океан Ельзи» (ОЕ) відіграв концерт на Манґеттені в Нью-Йорку. Фанати зібралися на вулиці перед концертною залою за кілька годин до початку виступу групи. Загорнуті в прапори України співвітчизники, американці та росіяни шукали «зайвого квиточка» і розпитували про можливості потрапити на концерт. Із цього користали шахраї, котрі продавали фальшиві квитки. І в підсумку в залу пустили всіх — і з фальшивими квитками, і зі справжніми.

У цей час фронтмен гурту Святослав Вакарчук керував саундчеком, а побачивши журналістів, перш за все поцікавився ситуацією на Донецькому летовищі й побажав усім його захисникам повернутися додому живими та неушкодженими. Й ось у належний час ОЕ заграв і заспівав для заповненої зали. Російські фанати гурту підіймали таблички з побажаннями добра Україні. По всьому на сцені залишився лише жалобний чорний шалик — на спомин про всіх тих, хто йшов у атаку під «Я не здамся без бою».

А на концерті гурту в Сан-Франциско хтось подарував Святославу цілий «букет» кропу. Співак його взяв і пожартував: «А я гадаю, що це за трава така? Ми ж — у Каліфорнії, то я про іншу й розмріявся».

Подальші санкції та постачання зброї

■ Аскольд Лозинський

Нещодавній саміт у Мілані (Італія) з Україною, Росією та Європейським Союзом ще раз продемонстрував, чому просто дипломатія не може бути вирішенням нинішнього конфлікту між Україною та Російською Федерацією (РФ). Це було особливо зрозуміло із зауважень, зроблених Путіним, котрий висловив свій сумнів щодо самого суверенітету України так незавуальовано, що навіть Анґела Меркель, канцлер Німеччини, була змушена дорікнути президентові РФ і нагадати йому про Будапештський меморандум 1994 року. До речі, вона могла би згадати ще багато угод і договорів, які Росія чи її попередник СРСР підписали. Однак для Путіна та його попередників підпис на юридично обов'язковому документі нічого не означає.

Президент України, що також був присутній у Мілані, не має ілюзій щодо поведінки Росії. Він знає, що єдиний спосіб зупинити аґресію РФ є стримування, а не дипломатія чи заклики до російського почуття справедливості. Тепер і більшість лідерів західних урядів усвідомила це. Нарешті й п. Меркель дійшла до усвідомлення поведінки свого давнього друга з Росії. Подібні заходи, як на саміті в Мілані, продовжуватимуться для того, щоб дати Путіну можливість, зберігши гідність, погодитися в тій чи іншій формі на мирні угоди.

Однак таке погодження стане реальним тільки тоді, коли санкції та збитки стануть нестерпними для РФ. Щоб не мати жодного іншого виходу на зустрічах найвищого рівня, Росія має бути поставлена в нелегке становище, бути пресованою з усіх боків, із пригніченою економікою та реальними можливостями збройної невдачі за великої кількості жертв. Для цього Україна має бути озброєна до зубів, а Захід повинен мати силу волі та духу, щоб зупинити Росію.

Зараз цікавий феномен полягає в тому, що, тоді як західні лідери нарешті усвідомили, хто такий Путін і що таке Росія, багато аналітиків на Заході продовжують пропонувати маревні рішення та рекомендації. Природно, є й проросійські сценаристи з російським порядком і намірами. Часто буває важко відрізнити: де — лукавство, а де — просто маячня. Бо, на жаль, ці суперечності часто непомітні.

Розглянемо спосіб вирішення конфлікту, пропонований деякими західними аналітиками: США та їхні союзники по НАТО повинні утриматися від поставок зброї в Україну й обмежити видиму участь у воєнному аспекті конфлікту, водночас дипломатично демонструючи свою підтримку Україні. Це, своєю чергою, відмовить Україну від воєнного вирішення проблеми, а також заохотить до створення стійкої оборони, а не прагнення повернути втрачену територію. Натомість це приведе Росію за стіл перемовин із життєздатною та прийнятною пропозицією.

Сценарій не міг бути краще написаний навіть самим Путіним. Це — саме те, що хоче РФ: підтвердження «статус-кво» і нагорода за погану поведінку. Такий результат, однак, — це смертний вирок не тільки для України, але й для всього цивілізованого світу та його ідеалів демократії. Після винагородження за аґресію Росія сидітиме недовго склавши руки, вона відновить свої сили, дочекається пожвавлення економіки та протягом кількох років знову перейде до наступу. Україна ж буде першою жертвою, але, звісно, не останньою.

Такий варіант — неправильний не тільки морально, а й стратегічно. Крім того, він грає безпосередньо на руку Росії.

РФ у кінцевому підсумку переважає, тому що Захід не хоче конфлікту, а вона фактично отримує насолоду від своїх аґресивних намірів. Так, навіть російські люди були навчені протягом сторіч почуватися аґресорами. Сьогоднішніх дев'яти часових поясів Росії недостатньо. Аґресія живить російського ведмедя. На жаль, багато аналітиків на Заході, навіть із найкращими намірами, не можуть зрозуміти російського мислення, тому що воно — таке чуже нашому, нормальному та цивілізованому.

Існує тільки одне вирішення нинішньої кризи на сході України — стримування Росії, а не її умиротворення. Захід намагався умиротворити в минулому Гітлера і Сталіна. Але падіння Радянського Союзу відбулося тільки тоді, коли Захід перейшов до стримування. Зараз Україна несе на собі всю тяжкість новітньої російської аґресії. Країна проявила готовність бути речником Заходу та захисником Європи у боротьбі з цією аґресією. Гостріші санкції проти РФ та посилення надання Україні як нелетальної, так і смертоносної зброї зупинить Росію та змусить сісти за стіл перемовин, хоча й неохоче, але з іншим менталітетом (десь між звичайною недобросовісністю і сумлінністю), необхідним для процесу дипломатії. Лишень у той момент у дипломатії може з'явитися шанс.

Путінська Росія — це ракова пухлина. Річ у тому, що Путін — головоріз, він уже винен у різанині в незлічених формах і часто робить це нишком, одночасно заперечуючи свою причетність до цих злочинів. Тим не менш, він і кожен його представник почуваються настільки підбадьореними наївністю Заходу, що чинять або говорять просто обурливо. Збитий малайзійський літак був лише одним прикладом із багатьох. Омана себе надією про умиротворення Росії може скінчитися для Заходу тільки погано.

Концерт всесвітньо відомої співачки

Наукове товариство імені Шевченка в Америці (НТШ-А) оголосило 2014-й Роком Тараса Шевченка. Протягом року товариство влаштовувало наукові конференції, презентації видань про Шевченка, виставки видань Шевченкових творів, підтримувало Майдан. З ініціативи НТШ-А виникла ідея завершити ювілейний рік Тараса Шевченка концертом класичної музики, під час якого звучали б його улюблені оперні арії та пісні на слова поета. Ідею НТШ-А підтримали Український інститут Америки (УІА) й Українська вільна академія наук (УВАН).

Отже, Наукове товариство імені Шевченка в Америці й УІА за сприяння УВАН у США запрошують на концерт, присвячений 200-річному ювілею Тараса Шевченка (1814—2014). Участь у цьому заході візьмуть: усесвітньо відома співачка (сопрано) Оксана Дика, скрипалька Соломія Івахів і піаністка Анджеліна Ґаделія.

«Оксана Дика, молода українська співачка-сопрано, — ніщо інше як сенсація», — писав про неї Йоран Форслінґ. Вона отримала схвальні відгуки публіки та критиків за виступи у новій постановці Джеймса Конлона «Євгенія Онєґіна» у Лос-Анджелесі, у «Мефістофелі» у Монте-Карло, «Тосці» у Франкфурті, Дрездені та Валенсії, «Аїді» і «Тосці» в «Ла-Скала», «Балі-маскараді» в Турині. Нещодавно Оксана Дика співала в опері «Князь Ігор», яку було поставлено у Нью-Йорку, в операх «Князь Ігор» і «Тоска» — у Маріїнському театрі, у «Військовому реквіємі» Бріттена в Бреґенці (Австрія). Наступні виступи Оксани Дикої на світових сценах включатимуть «Тоску» в берлінській Німецькій опері, «Аїду», «Тоску» і «Дженуфу» — у «Метрополітен-опері», «Тоску» та «Мадам Баттерфляй» в Опері Бастилії.

Виступ Оксани Дикої у програмі концерту, присвяченого 200-річчю Тараса Шевченка, — це перший і єдиний концерт співачки цього сезону в Нью-Йорку. Вона виконуватиме арії з опер Моцарта, Белліні, Россіні та Данкевича, пісенні твори Лисенка, Мусорґського, Рахманінова, Сильвестрова, Скорика, Стеценка й інших композиторів.

Світова прем'єра «Епізоду із життя поета» — завершальної частини для скрипки і фортепіано опери українського композитора Олександра Щетинського «Недописаний лист» (2014) — відбудеться у виконанні неперевершених Соломії Івахів (голови відділу струнних інструментів Університету Коннектикуту) і Анджеліни Ґаделія (Університет Колорадо) у Віденському Konzerthaus 18—20 червня 2015 року.

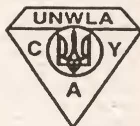
Організатори концерту запрошують українську громаду достойно відзначити завершення Року Тараса Шевченка!

Виступ Оксани Дикої відбудеться **у неділю 7 грудня 2014-го, о 7:00 вечора, у концертній залі Merkin Concert Hall за адресою: 129 W. 67th Street, New York, NY. Квитки на концерт можна замовити за тел.: 212-501-3330; VIP — $75, звичайні — $50, для студентів — $25; Merkin Hall Box Office; електронна пошта: boxoffice@kaufmanmusiccenter.org.**

Ґала-прийняття — Український інститут Америки за адресою: **2 East 79th Street, New York, NY 10075. Квитки — за тел.: 212-288-8660.**

Додаткова інформація: **Ukrainian institute of America, тел.: 212-288-8660; електронна пошта: mail@ukrainianinstitute.org, або Shevchenko Scientific Society, тел.: 212-254-5130; електронна пошта: info@shevchenko.org.**

Прес-служба НТШ-А

Допомога жертвам війни гідності

Союз українок Америки (СУА) оголошує про створення програми «Допомога жертвам української війни гідності» шляхом фінансування відвантаження для відправки в Україну контейнера з таким медичним обладнанням: анестезійна машина OhmedaExcell 2105E (Serial # AMAY0155) з прикріпленим Ohmeda 7800 вентилятором, модель HP монітор M109413 (Serial # 3527184264), операційний стіл, Бові Machine — електроприпікання, ковдра з підігрівом, рентґенівський стіл і 41 велика коробка хірургічного приладдя. Усе це придбано лікарем Ґенадієм Фузаловим (головою спілки лікарів DCtoHC, котрі співпрацюють для допомоги дітям) і подаровано лікарнями з міста Бостона.

Водночас СУА розподілив $10,000 на підтримку жертв війни в Полтаві, Коломиї та Львові. Також СУА через DCtoHC придбав медикаменти на суму $35,000 для надання допомоги при травмах, аби допомогти пораненим військовослужбовцям. Крім того, $5,000 було надано пораненим у київських і дніпропетровських лікарнях.

Чому СУА запроваджує такий проект? Союз українок Америки має 90-річну історію надійного та сумлінного жертводавця гуманітарної допомоги українцям, де би вони не проживали. Наша організація є благодійною, має статус неприбуткової (зареєстрована в Америці та звільнена від податків) як така, що не може виділяти допомогу на озброєння, військове спорядження або підтримувати військові установи. Тому допомога була відправлена окремим пораненим солдатам і їхнім сім'ям, а також іншим цивільним особам, котрі постраждали від війни. Ці грошові ґранти й матеріальні засоби були чітко орієнтовані та призначені на отримання медичної допомоги, засобів до існування й інших гуманітарних потреб.

Від моменту заснування 1925 року українськими жінками далекоглядними жінками СУА стає провідною організацією у сфері реаґування допомогою для українців по цілому світі, котрі потребують матеріальної, фінансової чи моральної підтримки. Завдяки розгалуженій програмі суспільної опіки наша організація надавала фінансову допомогу потерпілим від внутрішніх стихійних лих через Червоний Хрест; неодноразово підтримувала постраждалих від повені в Західній Україні. Сюди входить і довготермінова підтримка жертв Чорнобильської катастрофи; освітні програми, які сприяють здоров'ю та безпеці, наприклад, допомога постраждалим від опіків дітям в Україні та запропонована кампанія в Україні «Програма на запобіжні засоби від опіків».

Із Фонду Чорнобиля СУА виділив $200,000 на придбання магнітно-резонансного томографа для Клінічного центру Києва (відділ травматології та невідкладної медичної допомоги); крім того, було надано тисячі доларів на медичне та хірургічне приладдя. СУА придбав чотири аналізатори крові на суму $126,000 для реґіональної дитячої лікарні у Львові (тепер — лікарня № 10). Через програму СУА «Книги для України» лікарі в цьому медичному закладі отримали цінні медичні книги для програми медичного навчання. Останнім часом СУА доставив понад $100,000 гуманітарної допомоги пораненим на Майдані.

Передбачається, що гуманітарна допомога сприятиме невідкладній допомозі та довготерміновим потребам поранених воїнів чи цивільних осіб, постраждалих у війні, котрі потребуватимуть підтримки, щоби дати їм можливість жити повноцінним і незалежним життям, наскільки це можливо. Мета і завдання запропонованого проекту полягають у виявленні пацієнтів, наданні їм медичної та хірургічної допомоги і забезпеченні їхнього фізичного й емоційного відновлення.

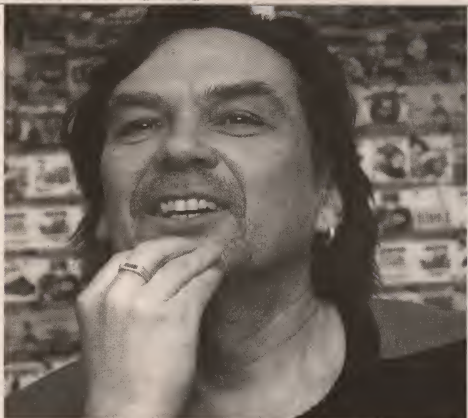
СУА запрошує вас приєднатися до нас у важливій гуманітарній роботі та підтримати це найважливіше сприяння нашим пораненим волелюбним людям у цій боротьбі за гідність. Ваш даток можна звільнити від податку. Ваша пожертва перейде безпосередньо до фонду допомоги жертвам війни.

Спасибі вам за вашу щедру підтримку! Війна руйнує долі. Відправляйте свою щедру пожертву якнайскоріше. Допоможіть у реабілітації потерпілих!

Contact Information: UNWLA Social Welfare Chair, Lidia@Blious.net. How to contribute: Make checks payable to UNWLA War Victims Fund & mail to: The UNWLA, 203 2nd Avenue, New York, NY 10003-5706. To contribute by pay pal go to: Contribute Today on our web site: http://www.unwla.org Do not forget to note that donation is for the UNWLA War Victims Fund.

Прес-служба Союзу українок Америки

№43 23—29 жовтня 2014 року МІСТ

Юрій Андрухович:

«Передчуття війни — це для письменника нормальний і постійний стан»

Мені пощастило бачитися з Юрієм Андруховичем протягом тижня — поки тривали події Meridian Czernowitz. І наприкінці фестивальних заходів нам удалося знайти півгодини для розмови. Вона почалася після запису епізоду для нового проекту для «Громадського радіо». Тому перше запитання цього інтерв'ю ніби випливає з останнього запитання інтерв'ю попереднього. Отака заплутана історія. Ми розмовляємо про війну та відбудову, політичну й етнічну націю, а також про те, чи розуміються бойовики на ленд-арті.

«Рускій мір» — одна з версій СРСР

— Як у сучасній Україні поєднати формування політичної нації та культурну різноманітність?

— Це почало складатися само собою, коли наше суспільство з 2004 року поставило собі таке завдання. Так, я впевнений, що це завдання нам поставили не політики. Ми самі вирішили, що час бути відкритими, сучасними, цивілізованими та демократичними. Таке завдання не може обійтися без органічного рішення самого суспільства. Згори його не поставиш.

І якщо це рішення є, то поєднання політичного громадянства та культурно-етнічного походження не має антагоністичної суперечності. Воно насправді будує подвійні містки, й апелюючи до національних витоків, і формуючи політичну громадянську спільноту. Це — містки в минуле та в майбутнє водночас. Ми не відкриваємо нічого нового. Уже були попередні спроби творення та дозрівання до такого політичного громадянства — Велике Князівство Литовське, Річ Посполита, Австро-Угорська імперія...

> Якщо раптом завтра впаде Маріуполь, то ми побачимо, скільки там вийде на вулиці сепаратистів, котрі досі сиділи по хатах

— Як це функціонує в умовах подій на Донбасі й у Криму?

— Два цих регіони не сприйняли від самого початку європейського прозахідного вибору. Вони руками та ногами вчепилися у свій радянсько-російський ідеал. І коли дедалі очевиднішим стало те, що радянське — це архаїка, яку неможливо відновити, вони почали плекати в собі лояльність проросійську. Там — і «Біла гвардія», і Ленін, і царизм, і Сталін, і більшовики, і все на світі. Як це пояснити? Маю серйозні підстави вважати, що тут є комплекс причин — і культурних, і соціальних, і, на жаль, етнічних.

— У якому сенсі?

— У сенсі — етнічне російське.

— Не радянське?..

— Так, але радянське поступово втрачає свою атракційність, бо воно — надто безнадійне як сценарій. Реалістичніше для них виглядає перспектива вписатися в «Рускій мір». «Рускій мір» — одна з версій радянського, але це вже не зовсім homo soveticus. Він містить у собі не тільки комуністичний міф, а й низку монархічних імперських некомуністичних міфів.

Письменник, а не дипломат

— Якщо уявити, що все закінчиться добре, як далі розвиватимуться події?

— Як це може закінчитися добре? Я би волів, щоби це хоча би просто закінчилося й щоби ми при цьому не втратили України. Я би хотів, аби з цієї війни Україна вийшла сильнішою та монолітнішою. Хоча саме монолітність тут — під великим знаком питання, якщо ми будемо жити в ілюзіях щодо Донбасу та Криму.

Війна показала, що йдеться не про весь Донбас. Тепер зрозуміло, що мова йде про окремі райони однієї області й окремі райони другої — саме там зараз тривають бої. Але це все — напрочуд хистко. От учора ми говорили, що є південь Донецької області та північ Луганської області, але якщо раптом завтра впаде Маріуполь, то ми побачимо, скільки там вийде на вулиці сепаратистів, котрі досі сиділи по хатах. «Ватники» діють саме так: не йдуть на барикади, а дочікуються приходу «своїх» і потім «здають» їм своїх проукраїнських сусідів.

— У цій історії мене дуже бентежить тема ненависті. Коли почалася антитерористична операція (АТО), у мові з обох боків з'явилося багато проявів саме цієї емоції. Звідки вона? Як її долати? Як ви почуваєтеся в цій мовній та емоційній ситуації?

— Я — письменник, а не дипломат. Тож дозволяю собі мову ненависті, але всіма силами намагаюся пильнувати, щоби вона не перемогла всі інші мови. Але письменник також не може обійтися без мови ненависті — вона необхідна так само, як мова любові. Війна стала реальністю, і це — мова війни. Та ми не тільки проклинаємо — ми також ридаємо, нас щодня приголомшують чергові втрати. Не впевнений, що правильно було би стежити за тим, щоб у мові не звучали погані слова. Мова ненависті карналізується, переходить у сміхову культуру. Таким чином напруга ненависті послаблюється, а об'єкт ненависті стає радше жалюгідним, аніж ненависним.

— Чи культура може допомогти? Маю на увазі взаємини з охопленими війною регіонами та загальне примирення й прощення...

— Культура може посприяти дуже суттєво, щойно буде подолано найжорстокіші речі, які панують у цю хвилину. На Meridian Czernowitz звучить гасло: «Музи не мовчать», але я з ним не дуже погоджуюся. Музи роблять вигляд, що не мовчать, але вони поки що жодним чином не впливають на ситуацію.

Хто чує це немовчання? Що з того, що вони не мовчать? Муз не чують. Реальність — така: коли в Алчевську мої друзі з «АртПоля» готували ленд-арт на териконах, до них підійшло кілька бойовиків із погрозами застрелити тих, хто буде лазити териконами. Чому? Тому що вони не розуміють, що таке ленд-арт, і не хочуть про це нічого знати, вони це сприймають як шпигунську діяльність на користь «укропів». Мовляв, розташовують на териконах якісь сигнальні системи для укропської авіації. Отака реальність.

> Ми самі вирішили, що час бути відкритими, сучасними, цивілізованими та демократичними

Звільняємося шляхом війни та величезних людських утрат

— У мене є відчуття, що в українських текстах останніх років звучали тривога та певне передчуття війни чи загалом змін у суспільстві. Чи відчули це ви, як читач і як автор?

— Слово «війна» — достатньо сильне, щоби постійно виникати в літературних текстах. І загалом у мистецькому дискурсі. У Росії є навіть арт-група з такою назвою. Передчуття війни — це для письменника нормальний і постійний стан. Іноді настає момент, коли такі передчуття справджуються. Що протягом останніх років було цілком зрозуміло, то це те, що від режиму Януковича будемо звільнятися дуже важко. У той же час було розуміння, що звільнитися Україні життєво необхідно. От і звільняємося — шляхом війни та величезних людських утрат.

— У Чернівцях та Івано-Франківську я чула ваші нові тексти про старі приміщення — колишні синагоги. Що це за проект?

— Я саме працюю над проектом берлінської фотохудожниці Йоганни Діль. Її цікавить і захоплює абсолютно все, що пов'язано з пам'ятками єврейської культури в Україні. Сенс її фоторобіт — у тому, що вона фотографує інтер'єри колишніх синагог. Це має бути приміщення, яке колись було синагогою, але змінювало своє призначення внаслідок історичних катаклізмів. Географічно вона охоплює всю Правобережну Україну — найбільше там Житомирщини, Поділля, Черкащини, багато Києва. Серед інших я побачив фото руїн синагоги в Острозі — і я надіслав їй мій текст із «Лексикону інтимних міст» про цю синагогу. Так народилася ідея створити такого плану текстові мініатюри до інших її фоторобіт. У мене вже склалася половина з них.

Розмовляла Ірина Славінська, УП

■ Юстина Зарваниця

Боєць АТО видав збірку патріотичних віршів

У Миколаєві 48-річний боєць АТО, котрий пройшов пекло «Іваринського котла», репрезентував збірку віршів. Богдан Брезнюк добровольцем прийшов до місцевої аеромобільної бригади ще у березні ц. р. Саме під час перебування в «Іваринському котлі» він занотував у віршах усе, що спадало йому на думку про російську агресію в Україні.

Тепер чоловік оговтується після кількох контузій і зізнається, що вірші писав і до війни, але лише зараз спромігся на друкований дебют. Із грішми йому допомогли волонтери. На 2,5 тис. примірників грошей знадобилося небагато, але скільки саме — не кажуть. За першої ж нагоди збірки повезуть на передову.

Український національний хор Юрія Бенецького. Чикаґо, 28 грудня 1930 року. Праворуч від диригента — солістка хору Марія Машір

Уманський соловейко

До 70-річчя відходу у вічність співачки Марії Машір

■ Анатолій Житкевич

Виповнюється 70 років відтоді, як відійшла у вічність Марія Іванівна Машір, видатна українська оперна співачка й артистка драматичного мистецтва, котра силою свого таланту понад три десятиліття вірно служила Україні на рідній землі та далеко за її межами.

Це про неї один із кореспондентів нью-йоркського часопису «Дейлі Ньюс» писав: «Я ніколи не був в Україні й не чув, як там співають соловейки, але чув «Соловейка» Кропивницького—Заремби у виконанні Марії Машір, що справило на мене велике враження. Це було правдиве образне поєднання звуків людського голосу та щебету пташки, де кожен пасаж було відточено до найтонших деталей правдивості. Дай, Боже, щастя тим людям, які вміють так гарно співати!»

Марія Машір народилася 19 лютого 1890 року в м. Умані на Полтавщині (тепер це — Черкаська область). Її батьками були Іван Машір і Барбара зі співучого роду Борових. Саме від матері дівчині передалося захоплення співом і гарного тембру ліричне сопрано.

На початку XX ст. в Умані проживало понад 30 тис. людей. Було там чотири православні церкви, кілька українських шкіл і працював театр, до якого дівчину тягнуло, наче магнітом. Особливо подобались їй вистави, у яких звучало багато пісень і музики. Шкода, що в театрі не було опалення й він працював переважно влітку.

Коли ж там провели парове опалення, Марія була вже в Києві, де навчалася в Музично-драматичній школі Миколи Лисенка. І хоч батькам це вилітало в копієчку, витрати виправдалися тим, що відразу після закінчення школи 1909-го молоду співачку було прийнято до театру Миколи Садовського, де вона виступала переважно в операх і мала, як стверджували знавці оперного мистецтва, велику перспективу на майбутнє. З особливою бережливістю опікувався нею Семен Бутовський, котрий керував оперним відділом театру.

У театрі Садовського Марія успішно виконувала партії Оксани («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Наталки («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Катерини («Катерина» М. Аркаса), Гальки («Галька» С. Монюшка) і Хіври («Сорочинський ярмарок» М. Мусоргського), а 1912 року заспівала партію Панночки в опері «Ноктюрн» Миколи Лисенка, що була вперше поставлена на сцені. І хоч ця опера — невеличка за обсягом, публіка її гаряче сприйняла. А найбільше оплесків дісталося саме Марії як співачці, у стилі виконання якої блискуче поєдналися музична обдарованість і здібності драматичної артистки.

Невідомо чому, але на початку 1916-го Марія Машір виїхала до Казані, де виступала в театрі опери та балету. Тут її репертуар поповнився партіями Тетяни («Євгеній Онєгін» П. Чайковського), Аїди, Леонори («Аїда», «Трубадур» Дж. Верді) та Недди («Паяци» Р. Леонкавалло). Тут же й застали її події більшовицького бунту та громадянської війни в Російській імперії, після чого співачка повернулася в Україну й 1918 року, підхоплена еміґрантською хвилею, виїхала до Туреччини, а 1921-го у складі оперної трупи Федорова прибула до США й після кількох місяців гастролей Північною Америкою осеилася в Нью-Йорку.

1923 року Олександр Кошиць, котрий знав Марію зі співпраці в театрі Садовського, запросив її до Українського національного хору, що саме в цей час збирався в поїздку містами США та Канади. У складі цього колективу співачка побувала з концертним туром в Арґентині, Чилі, Перу, Колумбії, Венесуелі, Кубі та Мексиці. У цьому турне Марія познайомилася з хористом Юрієм Бенецьким і стала його дружиною.

На жаль, після повернення Український національний хор О. Кошиця саморозпустився, і кожен його учасник шукав собі праці самотужки. Для Марії це не стало великою проблемою, бо її тут же запросили до колективу щойно сформованого Українського професійного театру, що розпочав свою діяльність при Українському народному домі в Нью-Йорку.

Про це В. Кедровський у газеті «Свобода» від 26 грудня 1925-го писав: «Потрібно було творити театр й у першу чергу запросити до праці таких видатних артистів, як Марія Машір, Микола Кардаш і Емілія Міліна. Це — ті три сили, навколо яких уже можна було гуртувати інших». Тими іншими були співаки з України Михайло Швець, Марія Гребінецька, Ліза Корецька, Марія Осадчукова, Григорій Павловський, Гліб Шандровський, Поліна Троїцька. Більшість із них — колишні співаки хору О. Кошиця.

> Вона завжди була там, де їй належало бути, і робила те, що могла зробити

Свою діяльність театр розпочав із п'єси «Воскресеніє» О. Чубатого. Далі ставили вистави «Гетьман Мазепа» В. Кедровського, «Пошилися в дурні» М. Кропивницького, «Маруся Богуславка» М. Старицького, «Гандзя» І. Карпенка-Карого й опери «Наталка Полтавка» М. Лисенка та «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського. І якщо в молоді роки в останній із них Марія виконувала партію Оксани, то в Америці вже співала партію Одарки. Уперше це відбулося 8 лютого 1925 року в залі Українського народного дому.

> «Я ніколи не був в Україні й не чув, як там співають соловейки, але чув «Соловейка» Кропивницького—Заремби у виконанні Марії Машір, що справило на мене велике враження»

Водночас Марія поповнила свій вокальний репертуар і здійснила кілька сольних концертних виступів. Перший відбувся 14 червня 1925-го, участь у ньому також брали оперний тенор Юрій Басманів, колишній артист трупи Саксаганського Олександр Волошин, знаний бас Чиказької опери Іван Стешенко, танцюристка Лідія Фівейська, баритон Давид Ярославський і скрипаль Альберт Шиллер.

В 1926—1927 рр. Олександр Кошиць відновив діяльність Національного хору. Учасницею цього проекту стала й Марія Машір, а в перервах між концертами вона підготувала та записала на платівки кілька пісень зі свого репертуару. Так, у вересні 1927-го на світ з'явилися «Коли б мені, Господи», «Карі очі», «Чого вода каламутна», «Гандзя», «Ой, казала мені мати», «Стоїть гора високая», «Віють вітри», «Баламути», «Реве та стогне Дніпр широкий», а також «Як пішла я по суниці в ліс» і жартівлива «Коли б мені така молодиця», виконані в дуеті з Іваном Басманівим. Запис цих пісень було здійснено на американській фірмі «О'кей».

1927 року Марія Машір перебрала на себе керівництво народним театром, де, окрім співачки та драматичної артистки, виконувала обов'язки режисера. Під її керівництвом театр зробив значний поступ у справі пропаґанди українського мистецтва в Америці. Слід сказати, що характерною рисою її режисерства було ідеальне дотримання авторського задуму п'єс і опер, їх оригінального тексту — вона не дозволяла жодних скорочень, додатків, вставок із якимись хореографічними сценами та скетчами.

З оперного репертуару колектив ставив «Катерину» М. Аркаса, «Наталку Полтавку» та «Ноктюрн» М. Лисенка, «Запорожця за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського та «Сорочинський ярмарок» М. Мусоргського. Як повідомлялося в газеті «Свобода» від 23 листопада 1927-го, Марія Машір виконувала партію Катерини. У цьому ж складі очолюваний нею колектив виступав 26 та 27 листопада. Вистави відбулися в Народному домі в Нью-Йорку.

На початку 1929-го Марія підписала контракт із корпорацією «Чикаґо Сівік Опера Компані» й разом із чоловіком та донькою Марією Бенецькою виїхала до Міста вітрів. А 29 листопада того ж року там відбулося відкриття нового будинку опери, зал якого вміщав 3563 особи і був другим за величиною після «Метрополітен-опери» в Нью-Йорку.

За час праці на сцені театру «Чикаґо Сівік Опера Гавз» співачка виступала з такими славетними зірками оперного мистецтва, як Тіто Скіпа, Роза Райза, Форрест Ламонд, Джон Томас, Мері Ґарден, із диригентом Джорджем Полакко та багатьма іншими. Щоправда, уже через рік у США почалася Велика депресія, що призвела до різкого спаду економіки, і театр у Чикаґо ледве виживав. Востаннє на сцені Марія Машір виступила 1939 року в опері «Князь Ігор» П. Бородіна.

Невдовзі по приїзді до Чикаґо родина Бенецьких влаштувала великий концерт української пісні, участь у якому взяв Український національний хор Юрія Бенецького. Це сталося 28 грудня 1930-го в залі Оперного театру. І вже наступного після концерту дня в американській пресі з'явилося багато схвальних відгуків і позитивних рецензій, а в українській газеті «Свобода» сповіщалося, що то була велика маніфестація української пісні в приміщенні однієї з найбільших зал Америки.

Цікаво, що свій хор Юрій Бенецький заснував лише за кілька місяців перед концертом (25 серпня 1930-го), а згодом колектив досяг визначних здобутків. Це про нього йшлося в українській пресі: «Про Український національних хор Ю. Бенецького в Чикаґо можна писати тільки похвали та зберегти лише приємні спогади. Слухаючи спів цього хору, слід сказати, що відновилася наша віра в музичне майбутнє Чикаґо, бо з такими талантами не мусимо ні просити, ні домагатися місця в центрах культури. Воно нам належить!»

Хор Юрія Бенецького двічі (1931 і 1932) завойовував золоті медалі на музичних фестивалях штату Іллінойс, а 1933 року виступав зі самостійною програмою на виставці народів світу в Чикаґо. Його спів часто лунав на радіо й завоював неабияку популярність в української та американської публіки. До кінця життя Марія була його солісткою.

Померла співачка 31 жовтня 1944-го, на 55-му році життя. Тлінні останки покійної поховали на кладовищі Elmwood Cemetery, River Grove (штат Іллінойс). В останню путь її проводжали чоловік, донька Марія, друзі, приятелі та значне число шанувальників її таланту.

Свого часу Марія Машір була однією з найуспішніших і найдостойніших співачок української діаспори в Америці. Можна сміливо стверджувати, що вона завжди була там, де їй належало бути, і робила те, що могла зробити. З її ініціативи кошти від цілої низки вистав часто призначалися на благодійність в Україні.

Студентам ДонНУ не віддають документів

■ Василь Нетудихата

Працівники Донецького національного університету (ДонНУ), котрі перейшли в підпорядкування до сепаратистів, відмовляються віддавати студентам документи для переведення в інший виш. Декому зі студентів декани радили їхати в інші університети без документів, оскільки з їх отриманням виникають труднощі.

«У приймальні проректора мене відправили до декана по підпис зі словами: «Спробуйте, але навряд чи підпишуть». Більше я до них не повертався. Не всі керівники хочуть нормально відпускати студентів до Вінниці та відмовляються підписувати заяви», — розповів Олександр, котрий навчається в ДонНУ. Студент вирішив, що більше не намагатиметься забрати документи: «Нехай міністерство саме вирішує, що з ними робити».

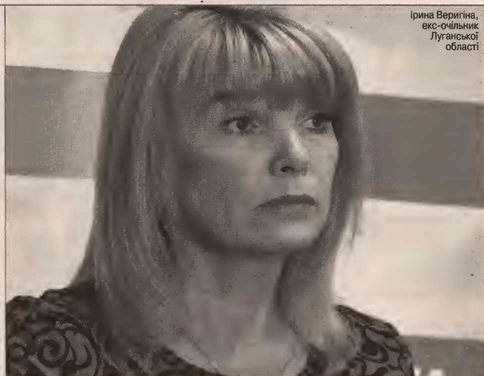
При цьому користувачі вузівської групи в соціальних мережах радять у жодному разі не повідомляти про намір перевестися до Вінниці, куди Міністерство освіти і науки (МОН) перенесло університет. У таких випадках студентам точно не віддадуть документів — у них є така вказівка, зазначили в групі «ДонНУ — це Україна».

Про подібні факти повідомляють й інші користувачі соцмереж. Зокрема, про вимоги викладачів ДонНУ «Донецької народної республіки» (ДНР) спершу відрахуватися з вищого навчального закладу (ВНЗ) або ж про відмови видати документи, незважаючи на накази про дозвіл на переведення в інший університет. Крім того, не віддають і трудових книжок працівникам. У таких випадках студентів і колектив ВНЗ запевняють, що університет і МОН ґарантують їхнє відновлення.

Водночас у приймальній комісії так званого ДонНУ ДНР заперечують, що не видають студентам документів. «Приїжджайте і забирайте. Документи отримати дуже легко, і ніяких проблем із цим немає», — повідомив представник нового формування сепаратистів. Також там не підтвердили інформації про труднощі в охочих перевестися на навчання до Вінниці.

Д О   С Л О В А

Донецький національний технічний університет розміститься в м. Красноармійську Донецької області, на бозі Красноармійського індустріального інституту Донецького національного технічного університету. МОН закликає керівництво університету в оперативному порядку вирішувати всі питання щодо забезпечення початку нового навчального 2014/15 року в університеті з 3 листопада ц. р. і оперативного інформування працівників і студентів про тимчасове переведення.

Ірина Веригіна, екс-очільник Луганської області

Бандитська русифікація Луганська

■ Андрій Підкуймуха

Із Росії до Луганська прибула партія російських підручників. Про це повідомив Андрій Лисенко, спікер Ради національної безпеки й оборони України. За його словами, у навчальних закладах, де є юридична спеціалізація, терористи намагаються запровадити російське право. Чиновник нагадав, що навчальні заклади, які не працюють у правовому полі України, будуть позбавлені ліцензії. Як писав «Міст», бойовики у навчальних закладах Луганська забороняють викладання історії України, української мови та літератури.

Натомість бойовики «Луганської народної республіки» склали список студентів із Луганська, котрі «підлягають розстрілу» через те, що стояли на Майдані. Про це розповіла Ірина Веригіна, колишній виконувач обов'язків голови Луганської обласної державної адміністрації. «Студенти не можуть приїхати додому, на свою територію, тому що всі ті, хто стояв на Майдані, а їх більше тисячі, — у розстрільних списках», — сказала вона.

Не може повернутися додому й сама exс-чиновниця, бо в «розстрільних списках» вона перебуває під другим номером. А на першому місці — Григорій Пригеба, активіст організації «Народний фронт Луганщини».

Випускники Криму та Донбасу отримають атестати деінде

■ Оксана Горнятко

Міністерство освіти і науки України рекомендує випускникам 11-х класів із Донбасу та Криму пройти державну підсумкову атестацію в інших навчальних закладах країни й отримати атестат. Зокрема, для цього випускнику необхідно подати заяву директорові навчального закладу, де він має намір проходити атестацію, а також документ про наявний рівень освіти.

Прийом заяв буде здійснюватися з жовтня ц. р. до 1 березня 2015-го. У МОН зазначають, що жоден «документ про освіту», виданий самопроголошеною «владою» Криму та терористичними організаціями в окремих реґіонах Донецької та Луганської областей, не буде визнаний.

Українські школярі займуть місця російських

■ Софія Калина

Україна отримає більш як 300 місць в американській програмі Future Leaders Exchange. Про це повідомила Вікторія Нуланд, помічник державного секретаря США. За словами чиновниці, це — ті місця, від яких відмовилася Росія, перервавши свою участь у програмі.

Проте українським старшокласникам буде надано не всі зарезервовані за Росією місця в американській програмі Future Leaders Exchange (FLEX). Частину російських місць у програмі з обміну розподілять між Грузією, Молдовою та Вірменією.

FLEX — це американська програма, що дає змогу школярам старших класів із країн колишнього СРСР учитися у США. Її повністю спонсорує влада США, у т. ч. оплачує проїзд та проживання учнів.

За пропаґанду сепаратизму звільнили вчительку

■ Ірина Коляда

Євгенію Балакіреву, учительку Одеської загальноосвітньої школи № 40, було звільнено за згодою сторін. «Педагог» аґітувала за «Новоросію» та розповідала нібито про «звірства української армії». Зокрема, вона заявила школярам, що військовослужбовці «вбивають жінок і дітей, а немовлят садять на палю». Аудіозапис розповіді п. Балакіревої виклали в мережу активісти «Правого сектора» Одеси. Зазначається, що запис було зроблено на класній годині. Також повідомляється, що активісти вже звернулися в Службу безпеки України щодо цього інциденту і попросили дати правову оцінку діям учительки.

Три справи — через незаконне відчуження майна

■ Марко Стріха

Під час перевірок органи прокуратури Львівської області встановили випадки незаконного відчуження майна шкіл і зловживання при використанні бюджетних коштів, призначених для зміцнення матеріально-технічної бази закладів освіти в період «правління» Януковича.

Так, прокуратура Яворівського району розпочала карне провадження за фактом службової недбалості працівників відділу освіти Яворівської районної державної адміністрації, бездіяльність яких призвела до відчуження на користь приватної особи приміщень загальноосвітньої школи в м. Новояворівську вартістю 120 тис. грн.

Також прокурор Турківського району виявив завищення вартості виконаних робіт із добудови класів і капітального ремонту трьох шкіл району, внаслідок чого державі завдано збитків на майже 150 тис. грн. За цим фактом розпочато карне провадження.

Окрім кримінально караних правопорушень, є факти несвоєчасного стягнення місцевими органами виконавчої влади заборгованості за оренду приміщень закладів освіти, а також ухвалення рішень про зупинення діяльності шкіл без згоди територіальних громад, зокрема в Городоцькому, Буському, Жовківському, Жидачівському та Стрийському районах.

Відтак за наслідками проведених перевірок додержання вимог законодавства щодо збереження мережі закладів для дітей та їхнього майна органи прокуратури області зареєстрували три карних провадження, унесли 19 подань, в інтересах навчальних закладів до судів заявлено чотири позови.

Сергій Притула: «Хлопці в зоні АТО — люті, але почуття гумору зберігають»

Відомий український телевізійний ведучий Сергій Притула вже кілька місяців забезпечує українських вояків у зоні антитерористичної операції (АТО) оптикою, захисним спорядженням та іншими необхідними речами.

З'ясувалося, що за ці кілька місяців Сергій почав розумітися на прицілах, а також чудово орієнтується в цінах та асортименті оптики, касок і безпілотників.

Зубчик за зубчик, копійка до копійки

— Як давно ви відкрили благодійний рахунок?

— Він не є якимось таким благодійним рахунком, мабуть. Це — неправильна відповідь. Коли ще їздив на Чонгар, віз хлопцям туди допомогу, багато людей прийшло й давало гроші готівкою. Стало зрозуміло, що потрібно використовувати ресурси, щоби люди дистанційно могли допомагати, тому що дуже багато хто казав: «Дай нам якісь реквізити, ми б із задоволенням скидали гроші».

Я не знайшов нічого кращого, ніж виставити реквізити своєї кредитки, тому що в мене не було якихось рахунків. А потім пішов такий вал грошей... Слава Богу, що я пам'ятав, скільки моїх лежало на кредитці. Почали сипатися кошти, і я зрозумів, що це — трохи неправильна схема, потрібно сепарувати ці рахунки. Прийшов у банк, відкрив рахунки в гривнях, доларах і євро. Так склалося, що почав я допомагати хлопцям із підрозділу «Альфа» Служби безпеки України. Ці хлопці — снайпери, їм потрібна була найсучасніша оптика. Вони самі мені пальцем указали, що їм потрібно, і я намагався забезпечити їхні потреби.

Коли доправив їм три тепловізори, п'ять приладів нічного бачення і кілька коліматорних прицілів, то мені дуже сподобалося, як командир підрозділу сказав: «Сергійку, дякую! Ми вже запаковані, зверни, будь ласка, увагу на хмельницьку розвідку».

Так я познайомився з 8-м полком, який зараз дислокується під Луганськом. Хлопці з Хмельницького, Кам'янця-Подільського, Волочиська, спецназ розвідки. Почали передавати туди щось, з'їздив потім сам до них, уже особисто подивився на стан справ, перепитав про все, що треба найнеобхіднішого. І зараз ми вже достатньо їх забезпечили, здається, у шоломах уже потреби немає, зараз треба буде ще хлопцям дістати берці, тому що осінь почалася.

— Ви сказали, що рахунки відкрито і в євро, і в доларах. Чи перераховують вам гроші з-за меж України?

— Так, гроші з-за меж України перераховують. Звісно, той потік коштів не зрівняється з гривневим потоком, який роблять люди тут, усередині країни. Можливо, причина полягає в тому, що за кордоном люди мене особисто не знають чи не дуже довіряють, немає особистісного контакту. Зараз поспілкувався з хлопчиком із Нідерландів, він надіслав мені 50 EUR. Минуло кілька днів, і зі мною на контакт вийшов поляк, котрий теж живе у Голландії, ми англійською мовою з ним списуємося, він надіслав мені 25 EUR і дуже активно цікавиться, чим може ще допомогти.

Багато наших «зірок», моїх колеґ із шоу-бізнесу, котрі заробляють у Росії, приїжджають і віддають частину заробленого на підтримку армії. Таких є дуже багато

І воно якось одне за одне чіпляється, як шестерні в механізмі — зубчик за зубчик. Копійка до копійки — і щось добре з того виходить. Мабуть, за минулі три місяці ми загалом зібрали кілька мільйонів гривень, які, як мені здається, досить правильно були освоєні. Коли починаєш цим займатися, то що далі, то більше в це втягуєшся, з'являються якісь нові горизонти. Спочатку я займався тільки оптикою, потім спробував зробити одну закупку по бронежилетах, але зрозумів, що іншим це набагато краще вдається.

Різні напрямки виникають, зараз ми виходимо на ще один цікавий сегмент — перегонка з-за кордону позашляховиків. Наприклад, авто 2008 року випуску, не дуже старі машини, коштують абсолютно притомні гроші — до 5 тис. USD, можна взяти гарний Nissan Patrol чи Mitsubishi Pagero. Уже хлопці є, які обшивають їх бронею та передають для бійців.

«Волів би очолити якийсь відділ пропаґанди»

— А з якої держави надійшло найбільше грошей?

— Важко сказати, тому що sms-банкінґ фактично не відображає того, від кого приходить перерахунок. Але люди пишуть у приватні повідомлення, коли скидають. В основному, це — Сполучені Штати, Канада, Німеччина, Велика Британія, Франція, Швейцарія та Нідерланди. Рідше — Австралія, іноді наші хлопці, котрі живуть в Африці, перераховують, одна жіночка з Арабських Еміратів 500 USD кинула.

Я купував у Нідерландах Celox, його в Україні майже немає. Ще один Celox прийшов із Німеччини, це наша діаспора там кошти зібрала та закупила

— А з Росії надходжень не було?

— Ні. Але заради справедливості треба зазначити, що значну кількість ґрошей люди передають особисто в руки. Тобто людина, наприклад, хоче допомогти і має 100 тисяч грн, але боїться переказувати їх через банк, то дає безпосередньо мені. Багато наших «зірок», моїх колеґ із шоу-бізнесу, котрі заробляють у Росії, приїжджають і віддають частину заробленого на підтримку армії. Таких є дуже багато.

— Деякі препарати ви закуповуєте в Німеччині. Це — тому що їх в Україні немає?

— Я купував у Нідерландах Celox, його в Україні майже немає. Ще один Celox прийшов із Німеччини, це наша діаспора там кошти зібрала та закупила.

— Ви досить часто їздите в зону АТО...

— Ні, їжджу нечасто, бо коли їду, то моя мама дуже переживає. Але, з іншого боку, розумію, що я щось роблю й можу робити більше. І моїй мамі розказувати мені, що в мене є дитина й тому я не маю права туди їздити, — це якось неправильно. А в тих хлопців, які воюють там, — що, дітей немає? Вони ж так само за мою дитину там воюють. Тому заїзди будуть.

— Я запитала про поїздки в зону АТО, бо, можливо, ви маєте якісь цікаві історії, адже ви там спілкувалися з хлопцями.

— Не впевнений, що потрібно переказувати всі розмови, бо частина з них може неґативно вплинути на думку людей про стан справ на сході. Я волів би очолити якийсь відділ пропаґанди при Міністерстві культури чи чому-небудь, аби створювати позитивний імідж нашої армії. Насправді хлопці тримаються, вони дуже люті, але почуття гумору не щезає. Хмельницькі розвідники там сидять без ротації з березня, я питаю: «Хлопці, чого бракує нагального?» Вони кажуть: «Бачиш, Сергійку, у нас тут — Запорізька Січ, у нас бабів немає, ми ж без ротації». Відповідаю: «А що ж ви жалієтеся, он поряд із вами — шпиталь». Там неподалік справді є військовий шпиталь. А вони говорять: «Ні, це для батальйону «Айдар». А ще хлопці ключку для гольфу мені подарували...

— А де вони її там взяли?..

— Відбили в сепаратистів луганський гольф-клуб.

Починають розпитувати про інших відомих людей

— Що хлопці у вас загалом просять? Можливо, одяг?

— Там, де ми були, хлопці більш-менш забезпечені. Інша річ, що воно все зношується, і їм би вже це все поміняти, але почнемо зараз із берців, їх будуть шити незабаром. Тому що зараз навіть не є проблемою дістати кошти на придбання чогось, а є проблема, щоби воно було в наявності. Це стосується всього: й оптики, і шоломів. Шоломи — узагалі проблема. Коли приходить партія, вони одразу ж розлітаються, як гарячі пиріжки. Особливо, коли я приїжджаю і забираю штук 80 одразу, то люди, які прийшли з пакетиками взяти одиндва шоломи для дитини, для брата, для кума, дивляться на мене вовком, бо вони переживають, що їм забракне. Це не є здорово.

От сьогодні я 100 спальників знайшов за адекватною ціною, беру, тому що теоретично наші хлопці будуть переміщатися. Усе просять — елементи живлення, дурних батарейок часом немає. Познайомився з гарним чоловіком, він має власний бізнес, якраз світло. Елементи живлення підігнав, півсотні налобних ліхтариків із додатковими акумуляторами, тому що в темну пору доби, якщо поранення, то для лікаря такий — незамінна річ, щоб у темряві на полі бою не колупатися. І курива просять багато, відсотків десять завантаження мікроавтобуса йде циґарками щоразу.

— А озброєння й оптику купуєте вітчизняні чи закордонні?

— Усе — закордонне.

— Крім забезпечення, ще про щось питають?

— Цікавляться якимись новинами, про що не знають. Із приємного це те, що коли ти, «людина з телевізора», приїжджаєш до них, вони зразу починають розпитувати про інших відомих людей. Усіх дуже цікавило, чи правда, що в Ані Сєдокової (відома українська співачка. — *Ред.*) силіконові груди, хлопців дуже турбувало це питання, ми довго про це розмовляли. Цікавило їх, чи правда, що у Світлани Лободи (інша відома українська співачка. — *Ред.*) такі великі губи, як вареники (це я цитую хлопців, я поважаю творчість п. Лободи), цікавило, чи правда, що у Фреймут ось така *(показує. — Авт.)* талія.

Розмовляла Людмила Балабай, «Оглядач»

Упорядник книги Ірина Іванкович під час презентації

Нове видання про Патріарха Йосифа

Розпочалися семестральні виклади Релігійного товариства українців-католиків «Свята Софія» США (ТСС-А) й Осередку праці Наукового товариства імені Шевченка у Філадельфії. 9 жовтня в межах інавґураційного викладу відбулася презентація нового видання про слугу Божого митрополита Йосифа Сліпого (1892—1984) до 30-х роковин його смерті. Книга «Шлях у безсмертя. До 30-річчя відходу у вічність Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого (1892—1984). Матеріали про смерть і похорон», що вийшла друком за сприяння американського товариства «Свята Софія», побачила світ наприкінці серпня ц. р. у львівському видавництві «Артос».

Упорядниками видання є екзекутивний директор ТСС-А д-р Ірина Іванкович і президент ТСС у Римі о. ліц. Марко Ярослав Семеґен. Уперше книгу було представлено в родинному селі Патріарха Заздрості, що на Тернопільщині, у рамках урочистостей на вшанування пам'яті Великого Ісповідника Віри, які відбулися 6 вересня ц. р. Подальші презентації пройшли 19 вересня в Тернополі та 5 жовтня — у Римі.

Відкриваючи вечір, Леонід Рудницький, голова ТСС-А, розповів про передісторію видання, про структуру книжки та про її внесок у поглиблення вивчення постаті Слуги Божого Патріарха Йосифа Сліпого.

Відтак детальніше публікацію представила Ірина Іванкович, літературний редактор видання, розповівши про працю над книжкою, про її структуру та значення для процесу дослідження багатогранності образу митрополита Йосифа Сліпого. Відгукнувшись на ідею о. Марка Семеґена зібрати й видати пов'язані з похороном Патріарха матеріали, академік Рудницький написав вступне слово до збірки.

Як зазначила доповідач, праця над книгою велася надшвидкими темпами, адже перші дискусії в цій справі відбулися лише наприкінці травня. Процес добору матеріалів ґрунтувався на різних друкованих джерелах української діаспори в США й Італії.

Тематично книгу впорядковано за такими розділами: Некролог; Промови, телеграми, співчуття (промови Папи Івана Павла II, Блаженнішого Мирослава Івана Любачівського, митрополита Стефана Сулика, співчуття Президента Рональда Рейґана, заяви очільників громадських організацій); Репортажі (авторства Василя Маркуся та Миколи Галіва); Зі святими упокой (розділ, до якого ввійшли молитви за душу бл. п. Патріарха Йосифа авторства Дарії Кузик та Миколи Галіва); Замість квітів на могилу лягли поетичні рядки майстрів слова української діаспори.

Усі вони змальовують образ Патріарха, який, хоч і відійшов у вічність, проклав своїм сповненим страждань життям шлях у безсмертя. Естетичним обрамленням видання стала гравюра Патріарха Йосифа авторства маестро Андрія Мадая (1979), що її як дар Центру студій спадщини Патріарха Йосифа передав для потреб видання Ігор Шуст.

Ірина Іванкович висловила сподівання, що, доповнена численними світлинами з архівів Центру студій спадщини Патріарха Йосифа при ТСС-А, ця книжка ляже новим штрихом на портрет однієї з найбільш маркантних і пересічних постатей української історіографії — Блаженнішого Йосифа Сліпого.

Під час презентації відбувся показ документального фільму за однойменною назвою «Шлях у безсмертя» (режисер — Марія Козак), у якому висвітлено основні аспекти пастирської діяльності митрополита Йосифа після звільнення з ув'язнення 1963 року, а також його пророчу візію долі України й Української греко-католицької церкви (УГКЦ).

Прес-служба Релігійного товариства «Свята Софія»

УПЦ КП надала добровольцям одяг і медикаменти

■ Юстина Зарваниця

У гості до бійців батальйону спеціального призначення «Донбас», котрі після запеклих боїв на сході держави повернулися на територію навчального центру Національної гвардії України, що під Києвом, із Божим благословенням і теплими речами 16 жовтня ц. р. завітав Святіший патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

70 комплектів зимового обмундирування, натільної термобілизни, взуття, кровоспинні медичні засоби та багато іншого загальною вартістю близько 500 тис. грн було передано очільником Української православної церкви Київського патріархату бійцям спецпідрозділу. Відправивши молебень за мир в Україні, Святіший Філарет благословив українських військових на захист України та вручив кожному воїну молитовник.

Освятивши привезені подарунки, патріарх поспілкувався з бійцями підрозділу, котрі повернулися після перебування у ворожому полоні, й пообіцяв ужити дієвих заходів з ведення перемовин про покращення умов утримання бранців.

Молитовна хода до 25-ліття виходу УГКЦ із підпілля

З нагоди 25-ї річниці виходу УГКЦ з підпілля 19 жовтня ц. р. у Львові відбулася святкова молитовна хода за дар миру і свободи для народів світу. Хода розпочалася о 15:00 від храму Св. Архістратига Михаїла й пройшла до архікафедрального собору Святого Юра.

Під час молитовної ходи представники духовенства несли мощі блаженних новомучеників УГКЦ. До спільної молитви долучилися тисячі мешканців міста. «Сьогодні благаємо Всевишнього за мир у всьому світі, а особливо — за мир у нашій любій державі. Мир — це дар Божий. Мир є ділом справедливості та плодом любові. Досягнення миру — це також боротьба за життя. Загрозами для миру, а отже, причинами війни є несправедливість, заздрість, підозрілість, гордість, помста, які лютують між людьми і народами. Війна — злочин проти життя, бо приносить зі собою страждання і смерть, горе і несправедливість», — зазначив владика Венедикт під час молитовної ходи.

Він також додав, що в молитовній ході несуть мощі цілителя душ блаженного священномученика Миколая Чернецького, блаженного священномученика Йосафата Коциловського, блаженного священномученика Григорія Лакоти, блаженних преподобномучениць Лаврентії й Олімпії, покровителя мирян блаженного мученика Володимира Прийми.

Володимир Рихліцький, Zaxid.net

Уроки мобілізації духу

У загальноосвітній школі (ЗОШ) № 60 у Львові 8 жовтня ц. р. уперше відбувся урок на тему «Мобілізація духу». Такі заняття, що наразі ще є незвичними, проходять за участю священиків кількох конфесій. Уроки вимушено запровадили через війну на сході України.

«Сьогодні — складний час. Складний із суспільно-політичних міркувань — тривають воєнні дії на сході. Нині діти хочуть спілкуватися з представниками Церкви», — зазначила Людмила Рачковська, директор ЗОШ.

Під час заняття обговорювалося, як звичайні школярі можуть допомогти тим, хто живе й воює на сході, та як залишатися добрим християнином, коли в країні — збройне протистояння. «Наша українська молодь заслуговує на те, щоб жити в достойній країні. Молодь — це молоденьке дерево, яке можна підливати, можна нахиляти. Я хотів би, щоби воно хилилося тільки до своєї Батьківщини — України та користувалося своїми знаннями й у майбутньому тією державою керувало», — зазначив о. Микола Гнатів, настоятель храму Св. Михаїла Української автокефальної православної церкви.

Урок провели для учнів десятих класів. І він припав школярам до душі. «Урок сподобався, так як було дуже багато гостей і всі могли висловити свої думки. Ми можемо осмислити ті слова, які вони сказали, і щось зрозуміти для себе, зробити якісь висновки», — поділився враженнями учень Максим.

Загалом проект охопить 15 шкіл Залізничного району міста Лева. До уроків мобілізації духу долучаться 26 священиків різних конфесій.

Зореслава Кадикало, Zaxid.net

Vertu і Bentley випускають **спільний смартфон**

■ Рома Журба

У липні ц. р. компанії Vertu і Bentley оголосили про п'ятирічну співпрацю. І вже з'явилися її перші плоди: наприкінці жовтня ц. р. у продаж надійде смартфон Vertu for Bentley. За словами представників знаменитого автоконцерну, новинка розрахована передусім на власників автомобілів їхньої марки. «Партнерство з Vertu дасть нашим клієнтам змогу стикатися з брендом Bentley фактично постійно, навіть у ті моменти, коли вони не за кермом», — запевняють у компанії.

Зовнішній вигляд смартфона — це результат об'єднаних зусиль двох відомих британських компаній сегмента «люкс», тому виглядає Vertu for Bentley як мінімум цікаво. Корпус виконано із титану — міцного, але легкого матеріалу — й оздоблено телячою шкірою. Усе в найкращих традиціях Vertu.

Новий смартфон — дуже потужний, за технічними характеристиками він порівнянний із найсерйознішими сучасними флагманами. Тут встановлено процесор Qualcomm Snapdragon 801 частотою 2,3 ҐГц — його з лишком вистачить для роботи всіх сучасних Android-додатків. 4,7-дюймовий екран зроблено із полікристала сапфіру, тому його дуже важко розбити або подряпати. Дотримано й традицій якості звуку, закладених попереднім смартфоном Vertu Signature Touch. Акустична система апарата налаштована фахівцями Bang & Oluffsen і оснащена об'ємним звучанням Dolby Digital Plus.

Не обійшлося без необов'язкових, але приємних і корисних дрібниць: у Vertu for Bentley є функція бездротової зарядки, а також модулі NFC і LTE. Смартфон надає своєму власникові повний доступ до всіх сервісів компанії Vertu, які не тільки дозволять у будь-який час доби отримати кваліфіковану допомогу, а й відкриють шлях на багато закритих вечірок і світських заходів. Bentley for Vertu буде випущений серією 2 тис. екземплярів.

Планшет із вбудованим **проектором**

■ Петро Йосип

Lenovo анонсувала планшет Lenovo Yoga Tablet 2 Pro із вбудованим проектором. Планшет має 13-дюймовий екран із роздільною здатністю Quad HD (2560 на 1440 точок). Це — нетипово великий розмір для мобільного пристрою, що працює під управлінням ОС Android 4.4. Причому Yoga Tablet 2 Pro зберіг цілком переносні габарити: 333 на 223 на 13 мм при масі 950 г.

Особливістю планшета є вбудований мініпроектор, який формує зображення розміром до 50 дюймів. Як заявляє виробник, акумулятора планшета вистачає на чотири години безперервної роботи проектора (при вимкненому проекторі — на 15 годин). Для аудіосупроводу, наприклад, при перегляді фільмів, у пристрій вбудовано аудіосистему JBL 2.1 (два динаміки і посилювач нижніх частот) потужністю 8 Вт.

Планшет побудований на чотириядерному 64-розрядному процесорі Intel Atom Z3745 із частотою до 1,86 ҐГц. Пристрій має 8-меґапіксельну основну й 1,6-меґапіксельну фронтальну камери, ємність оперативної пам'яті 2 ґіґабайти, а внутрішньої — 32 (може бути розширена картами microSD об'ємом до 64 Ґбайт).

Чому батареї телефонів і ноутбуків — недовговічні?

■ Іван Заторський

Учені зі США та Саудівської Аравії спробували зрозуміти причини недовговічної роботи літій-іонних акумуляторів. Це — найпопулярніший тип акумуляторів у таких пристроях, як стільникові телефони, ноутбуки, електромобілі, цифрові фотоапарати та відеокамери. Носіями заряду в них є іони літію. Проведені за допомогою електронної мікроскопії дослідження транспорту зарядів у літій-іонних акумуляторах продемонстрували, що недовговічність батарей пов'язана зі змінами на їхньому аноді.

Науковці встановили, що анізотропна дифузія іонів літію на електроді спричиняє виникнення локальних дислокацій кристалічної решітки. Унаслідок цього структура анода втрачає неоднорідність, що призводить до неефективного транспорту зарядів у ньому.

Науковці сподіваються, що їхнє дослідження допоможе створити нові акумуляторні батареї, зокрема з електродами з антимоніду цинку, а також може виявитися корисним при розробці пристроїв із шаруватими електродами, у яких зміни в структурі кристалічної решітки проявляються найсильніше.

Найдешевший у світі

■ Олег Садовий

Індійська компанія Jivi почала продаж смартфона JSP 20, найдешевшого у світі апарата на платформі Android — його роздрібна вартість становить 32,5 USD. За ці гроші користувач отримає смартфон, оснащений 3,5-дюймовим дисплеєм із роздільною здатністю 480 на 320 точок і однією камерою з роздільною здатністю 2 меґапікселя.

Апарат працює на базі ґіґагерцового процесора, має 128 меґабайт оперативної пам'яті і 256-меґабайтний внутрішній накопичувач для даних користувача. Пристрій підтримує роботу з двома сім-картами.

Цей смартфон працює під управлінням досить старої операційної системи (ОС) Android 2.3.5. На нього вже встановлено додатки Facebook і WhatsApp. Раніше спеціально для створення недорогих пристроїв Google випустила операційну систему Android One, але перший смартфон на ній коштував 105 USD. Виробники JSP 20 вирішили опустити планку ще нижче.

Медичний **БТР**

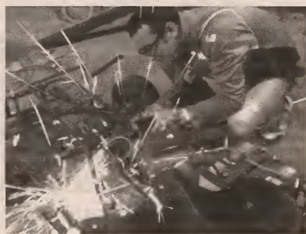
На Миколаївському бронетанковому заводі виготовили вже третій медичний бронетранспортер (БТР), який передадуть на передову. «Святий Миколай», як назвали модернізований броньовик, може набирати швидкість до 100 км/год. Головна ж особливість цієї машини — наявність кондиціонера й окремого розподільника енергії для медичних приладів. За словами працівників заводу, медичний БТР здатен перевозити до чотирьох важкопоранених. Крім цього, завдяки новій конструкції можна швидко евакуювати солдатів з поля бою й у разі потреби всередині БТРа провести хірургічне втручання.

Ольга Карабан, Zaxid.net

Перший електромобіль **для картинґу**

У Львові, у коворкінґу Betaplace, створили перший в Україні електромобіль для картинґу. На початку жовтня ц. р. машина пройшла тест-драйв на конференції IDCEE у Києві. Як розповів Антон Яценко, один з розробників, над маленьким автомобілем «Тесла» вони працювали місяць. Ідея виникла в Betaplace давно, її автор — Іван Сольський.

Працює міні-кар на автомобільних акумуляторах, яких вистачає на кілька годин. «Двигун ми привезли з Польщі. Планована швидкість пристрою — 100 км/год.

Машину робили самі на базі старих автомобілів для картинґу, але плануємо розробити власний кузов», — сказав п. Яценко.

Інвесторами моделі стали програмісти компанії. До весни команда хоче зібрати ще 7—10 таких автомобілів і відкрити у Львові картинґ. «Там будуть не просто машини напрокат, а й можна буде взяти участь у гонках з елементами гри. Атракціон виглядатиме, як на ігровій приставці або комп'ютері, де машини зможуть набирати прискорення, "стріляти" в суперників тощо. Місце для атракціону зараз шукаємо», — поділився планами Антон.

Лілія Матвіїв, Zaxid.net

№43 23–29 жовтня 2014 року МІСТ

К О Р О Т К О

Гімнастика

12 жовтня на чемпіонаті світу зі спортивної гімнастики українські спортсмени завоювали «золото» та «срібло». Не було рівних у вправах на брусах українцю Олегу Верняєву. За свій виступ він отримав 16,125 бала. «Срібло» Україні приніс Ігор Радивилов у опорному стрибку — 15,333 бала. Переможцю в цьому виді програми Рі Се Гвангу з Північної Кореї Ігор поступився лише 0,083 бала.

Бокс

Український середньоваговик Іван Голуб проти ночі на 15 жовтня в Нью-Йорку здобув свою другу перемогу на професійному ринзі. Його бій з американцем Кірком Хаффом тривав усього 71 секунду і закінчився перемогою українського боксера технічним нокаутом. Нагадаємо, що у своєму дебютному поєдинку на профі-рингу п. Голуб переміг одноголосним рішенням суддів іншого американця — Джейвона Райта.

Гокей

Чемпіон України з гокею київський клуб «Компаньйон» надіслав листа до Федерації гокею України (ФГУ), у якому повідомив про неможливість ґарантувати участь команди у півфінальному етапі Континентального кубка Міжнародної федерації гокею (IIHF). Основна проблема «Компаньйона» — відмова генерального спонсора від фінансування клубу. ФГУ вже поінформувала відділ клубних змагань IIHF про те, що чемпіон України не виступатиме в розіграші Континентального кубка.

Ризики

Останнім часом у світі лунають численні заклики відібрати в Росії право на проведення великих спортивних подій, у т. ч. чемпіонату світу з футболу 2018 року, через анексію українського Криму, підтримку терористичних організацій на сході України, а також включення трьох кримських клубів до складу учасників чемпіонату Росії з футболу. Олексій Сорокін, генеральний директор оргкомітету ЧС-2018, зазначив, що його організація враховує всі існуючі ризики й світова першість, імовірно, буде застрахована.

Реформа Булатова

■ ESPRESO.TV

Робоча група з реформування спортивної галузі, очолювана Дмитром Булатовим *(на фото)*, міністром молоді та спорту України, нарешті репрезентувала концепцію, яка має вивести український спорт на вищий рівень. Зміни, з одного боку, офіційно затвердять уже існуючі реалії функціонування вітчизняного спорту. А з другого — можуть жорстко вдарити по деяких його видах.

Перший напрямок реформ — масовий спорт. Свою увагу експерти зосередили на дитячому спорті. Існуючу систему дитячо-юнацьких спортивних шкіл, шкіл вищої спортивної майстерності тощо переведуть на клубну систему. Якщо раніше батьки дітей, котрі займаються спортом, частенько допомагали дитячим юнацько-спортивним школам грошима на добровільній чи благодійній основі (купували форму й обладнання, фінансували збори, поїздки на змагання), то тепер їхні внески можуть стати офіційними. Саме батьки та певні спонсори будуть основними «донорами» клубів. За кожного юного атлета держава обіцяє перераховувати клубу близько 150 грн (ця сума може змінюватися, оскільки залежить від мінімальної зарплати).

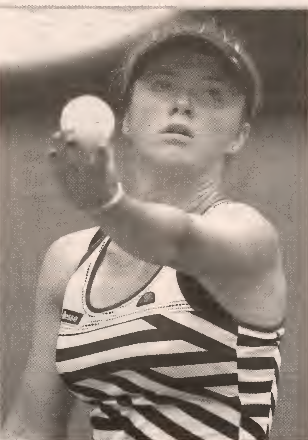
Другий напрямок — спорт вищих досягнень. Федерації, які не зможуть знайти талантів, не будуть допущені до державного фінансування. Невже через це Україна втратить багато видів спорту? Можливо. Але вже давно побутує інша думка: навіщо роками витрачати гроші на ті види спорту й тих спортсменів, котрі не приносять Україні не просто нагород, а навіть високих результатів? Чому би не готувати саме талановитих спортсменів, перспективних, а на зекономлені кошти — забезпечувати їм належні умови та преміальні?

Саме про це розповів Максим Прокопенко, чемпіон Європи, п'ятиразовий віце-чемпіон світу, багаторазовий переможець етапів Кубка світу з веслування на каное, котрий, до речі, майже всі свої титули здобув під прапором Азербайджану, змінивши громадянство. «В Азербайджані нам платили гарні преміальні. Чому б і в Україні не зробити так само? От у нас готують збірну з веслування з 30 осіб, хоча всі чудово розуміють: медалі можуть здобути тільки Інна Осипенко-Радомська та Юрій Чебан. На зекономлені гроші можна було би платити їм достойні премії — 30 тис. USD. Тоді жоден титулований спортсмен не покинув би України», — запевняє Максим Прокопенко.

Третій напрямок у реформуванні спорту — взаємодія держави з територіальними громадами. Тут на законодавчому рівні змінюється функція з «управляти» на «керувати». На практиці національним федераціям надаватиметься більше автономії в прийнятті рішень, що стосуються функціонування конкретного виду спорту.

Зміна українськими чемпіонами громадянства — наразі проблема № 1 для українського спорту. І річ тут не тільки в окупації Криму. Візьмімо, для прикладу, спортивну гімнастику. Після Олімпіади в Лондоні 2012-го збірну покинув її лідер Микола Куксинков (став витупати за Росію), а цьогоріч до РФ подався чемпіон юнацьких Ігор-2010 Олег Степко. Тож реформаторам спортивної галузі варто подумати про те, як втримати найкращих спортсменів країни в лавах «синьо-жовтої» збірної.

Світоліна вперше увійшла до топ-30

В оновленому рейтингу Жіночої тенісної асоціації (WTA) українка Еліна Світоліна вперше опинилася серед 30 найкращих тенісисток планети, закріпившись на 29-й позиції. Здійснити черговий стрибок у своїй кар'єрі 20-річній спортсменці допомогли вдалі виступи на великих осінніх турнірах.

«Звісно, я очікувала, що зможу потрапити до топ-30. Ми багато працювали з тренером і досить добре проаналізували мою гру. Вважаю, це — дуже добрий результат для мене. Але прикро, що я програла на трьох турнірах лише майбутнім їхнім переможницям (Петрі Квітовій в Ухані, Марії Шараповій у Пекіні, Саманті Стосур в Осаці. — *Ред.*). Й особливо прикро тому, що в деяких матчах я була близька до виграшу сету й навіть усієї зустрічі. Для мене ігри з гравцями з топ-20 і топ-10 — дуже гарний досвід», — зазначила Еліна.

Як писав «Міст», харків'янка стала першою тенісисткою в історії України, котра заробила 1 млн USD призових на професійних турнірах у віці до 20 років.

Галина Чоп, Zaxid.net

УЄФА запроваджує біологічні паспорти

■ Роман Журба

Виконавчий комітет УЄФА затвердив уведення біологічного паспорта спортсмена в межах антидопінґової програми організації. «Нові технічні можливості допоможуть УЄФА продуктивніше виявляти допінґ, якщо порівнювати зі стандартними антидопінґовими процедурами», — ідеться у заяві організації.

Нововведення набуде чинності в Лізі чемпіонів сезону-2015/16. Звичайні тести не в змозі ідентифікувати невеликі дози заборонених препаратів, а також виявляти порушників у конкретні часові проміжки. За допомогою біологічного паспорта застосування заборонених препаратів виявлятимуть за змінами в організмі футболіста.

Тим часом Мішель Платіні, президент УЄФА, поділився своїми ідеями щодо нововведень у футболі. Він пропонує використовувати ще дві додаткові заміни — лише в перерві матчу. На думку функціонера, можна відмовитися від вікового ліміту для суддів і визначати їхню готовність за компетентністю та фізичною формою. Шеф УЄФА підтримує використання двох додаткових арбітрів за воротами й не проти того, аби вони могли працювати ще й на полі.

Крім того, п. Платіні радить відмовитися від потрійного покарання за фол «останньої надії»: пенальті, червоної картки та дискваліфікації. Він пропонує таке: якщо порушення відбулося в штрафному майданчику, то треба призначити пенальті та показати жовту картку, якщо ж за межами штрафного — то призначити штрафний удар і показати червону картку. Президент УЄФА пропонує, щоб арбітри, окрім жовтих і червоних, використовували ще й білі картки. Таке покарання передбачає тимчасове вилучення — на десять хвилин.

■ Доброслава Хміль

Так виглядала головна київська телефонна контора на початку XX ст.

Загальна телефонізація!

Уперше телефонні апарати задзвонили в столиці України 130 років тому

Попри те, що піонерами в телефонізації серед українських міст стали Одеса та Львів, у жодному з них цей процес не набув такого розмаху, як у Києві.

Диво з Америки

Перша інформація про телефон потрапила в київську пресу з торговою рекламою через два роки після його винайдення зі США. 1878 року газета «Киянин» помістила на своїх сторінках таке оголошення: «Телефони. Звуковий телеграф. Це геніальний сучасний винахід, за допомогою якого на відстані багатьох верст можна розмовляти і взагалі передавати звуки. Вживання його значною мірою просте: два телефони з'єднуються на довільній відстані за допомогою проведеного дроту. При магазині можна практично випробувати [апарат] і чути звуки музики, співу і розмови. Ціна за пару телефонів, включно зі 40 аршинами дроту, 10 руб. сріблом із пересилкою».

А 1881-го в Києві з'явився аґент найбільшої американської телефонної фірми Белла—Блека — місцевий домовласник К. Іванов. Американці мали намір побудувати в столиці телефонну станцію на кшталт тієї, яка діяла в США в Нью-Хейвені з 1878 року, а всіх осіб, що встигли придбати апарати, — зробити її абонентами й, таким чином, замість багатьох ізольованих приватних ліній створити правильну систему загальноміського телефонного зв'язку.

Проект обговорювався в міській пресі, і при цьому висловлювалося тверде переконання, що в Києві можна розраховувати щонайменше на 100 абонентів, а компанія Белла—Блека готова була негайно взятися до справи за наявності 75 клієнтів.

Стовпів не буде?

Телефони використовували спочатку як переговорні пристрої в готелях. Першу більш-менш розгалужену телефонну мережу проклав у місті енерґійний керуючий Південно-Західною залізницею С. Вітте.

Згідно з розробленим начальником залізничного телеграфу планом, усі лінії цього відомства з'єднувалися з помешканням і кабінетом його шефа, причому встановлення стовпів на вулицях зовсім не планувалося, так як за прикладом Одеси передбачалося навісити телефонні дроти по дахах будинків. Залізничну телефонну мережу планувалося відкрити 1883 року. Подібні розгалужені переговорні лінії були й у інших установах.

Вельми сумнівно, щоби хтось думав тоді про об'єднання всіх київських абонентів у загальну мережу: тягнути телефонні дроти на великі відстані без стовпів навряд чи було можливо, а офіційного дозволу з Петербурґа на будівництво телефонної лінії іще не було отримано.

Почали з периферії

Міністерство внутрішніх справ Російської імперії розглянуло питання про київську міську телефонну станцію (МТС) лише 1884 року. У вигляді експерименту воно вирішило відмовити фірмі Белла—Блека й створити тут державну телефонну мережу, що обслуговується не приватними особами, як це робилося на побудованих американцями МТС Москви, Риги і Петербурґа, а спеціальними чиновниками поштово-телеграфного відомства. Із цією метою на початку 1885 року було виділено 64 кв. м на другому поверсі казенної поштової контори на Хрещатику, де й розмістили два комутатори на 50 номерів кожен.

Перші ж телефонні стовпи з'явилися в Києві 2 листопада 1885-го, але не в центрі міста, як слід було б очікувати, а на дальньому кінці Кирилівської вулиці, що мало, утім, досить просте і прозаїчне пояснення.

25 жовтня управління Київського телеграфного округу звернулося до міської думи з простим запитанням: «На якій відстані від будівель і тротуарів можливо встановити телефонні стовпи по різних вулицях?» — але ніяких роз'яснень не отримало. Ламати дорогі тротуари в центрі на власний страх і ризик управління не наважилося і взялося за найвіддаленішу від центру ділянку.

Жахливі незручності

До дня відкриття загальноміської лінії — 1 квітня 1886-го — у Києві налічувалося 70 приватних абонентів і 30 телефонізованих установ. У перші роки свого існування міський телефон працював цілком нормально, і розширенню мережі абонентів перешкоджала лише висока плата — 150 руб. на рік (до слова, фірма Белла—Блека брала більше — 250 руб.). Тривалий час під'єднуватися до мережі не наважувалися торговельні фірми, лікарні, крамниці, готелі. Нетелефонізованою залишалася навіть міська дума. На Подолі, приміром, налічувалося всього 10 абонентів.

Та 1890 року абонплата знизилася до 100 рублів, і справа пришвидшилася. 1892-го в Києві було вже 409 абонентів. 1893 року з'явилася підстанція й на Подолі.

Із запровадженням 1892 року електричного освітлення вулиць і трамвая для телефоністів настали чорні дні. Виявилося, що однодротові телефони погано реаґують на електричні дроти. «У Києві останнім часом, — писало видання «Киянин» 1894 року, — відчувають жахливі незручності внаслідок несправності мережі. Розмовам по телефону заважає безперервний шум і шурхіт... З відкриттям ж електричного (трамвайного) руху Хрещатиком користування телефонами не тільки ускладнилося, але в деяких випадках стало цілковито неможливим».

> Телефон став невід'ємною деталлю багатого будинку, символом добробуту й процвітання, хоча часто абонентам навіть не було про що говорити

Символ добробуту

Боротьба з телефонними перешкодами виявилася важкою, але не безплідною. Примітивні апарати Белла—Блека було замінено на більш досконалі (фірми «Еріксон») ще 1889 року. В 1893—1894 рр. у центрі міста частину повітряних дротів зняли, натомість з'явилися підвісні кабелі, а Андріївським узвозом проклали перший підземний «антиіндукційний» кабель. В 1898—1901 рр. відбулася реконструкція МТС та мережі в зв'язку з переходом на двожильну систему, і почалося нарешті звільнення міста від телефонних дротів, що обплутали його вулиці.

Під тротуарами вкладали бетонні труби, через які простягали самі дроти. 1903-го Олександрівським узвозом на Поділ проклали броньований кабель на сто двожильних дротів, здатний протистояти місцевим зсувам. 1912 року комутатори МТС обслуговували вже 4,2 тис. абонентських номерів.

Телефон став невід'ємною деталлю багатого будинку, символом добробуту й процвітання, хоча часто абонентам навіть не було про що говорити.

Так, багата вдова Марія Нечаївська з оповідання І. Нечуя-Левицького «Телеграма до Грицька Бинди» взяла собі за правило користуватися всіма благами сучасної цивілізації, але, на жаль, для неї це було швидше важким обов'язком, аніж задоволенням: «Зі своїми міськими знайомими вона зазвичай розмовляла по телефону, а з заміськими, далекими знайомими спілкувалася, в основному, по телеграфу, не шкодуючи грошей. По телефону вона часто задавала своїм знайомим такі цікаві питання: «Скажіть, будь ласка, чи багато було вчора публіки на балу в Купецькому клубі?» Або таке питання: «Ви будете сьогодні ввечері вдома? Ми хочемо побувати у вас в гостях і пограти в карти. Як здоров'я у вашої немічної бабусі? Одужує? Візьміть квиток на оперу в ложу разом з нами на завтра».

«Телефонний голод»

При ажіотажному попиті на телефонні послуги можливості існуючої мережі почали вичерпуватися. Абонентів з'єднували панянки-телефоністки на телефонній станції вручну. Іноді з'єднання доводилося чекати по кілька хвилин, що викликало невдоволення в громадян.

Станція навіть припинила приймати замовлення на встановлення апаратів. Настав перший в історії Києва «телефонний голод». Тоді ж у дворі старої поштової станції на Хрещатику заклали нову чотириповерхову будівлю МТС загальною площею 5 200 м² (проти колишніх 64 м²).

Будівництво закінчилося в листопаді 1913-го, ще близько року знадобилося на монтаж устаткування і перекладання кабелів у нові залізобетонні канали шведського типу. Ця реконструкція київської телефонної мережі була вже третьою від початку її історії. Але зусилля зв'язківців не були марні: до початку Першої світової війни та епохи великих соціальних потрясінь місто обзавелося найновішим і найдосконалішим на той час телефонним зв'язком.

Київська переговорна мережа швидко розросталася. 1911 року телефон дійшов до Пущі-Водиці. А 1913-го обговорювалися плани міжміського зв'язку з Одесою, Харковом, Житомиром і Москвою. реалізації яких завадила світова війна.

Телефоністок — на курси!

Із перемогою більшовиків телефонна справа перетворилося з бізнесу на політику. Телефони були встановлені в численних відомствах і силових структурах на кшталт НКВС. Саме там потрібно було отримати рекомендацію для роботи «червоним телефоністом».

Крім достатньо великого розміру платні, для працівників зв'язку було нормовано робочий день. Для телефоністок обладнали кімнату відпочинку, монтерам видали спецодяг. Проводилися курси підвищення кваліфікації.

Кількість телефонів у Києві різко збільшувалася. Якщо 1927 року телефонів-автоматів у місті було 18, то в 1937-му — уже 300. Розмова коштувала 10 копійок, але деякі умільці, підпилюючи двокопієчну монету, економили гроші.

У 80-х роках минулого століття на час розмови був уведений ліміт — 2 хвилини, а для її продовження телефон-автомат потрібно було «підгодувати» новою монеткою.

В 1990-х на вулицях Києва з'явилися сині таксофони з можливістю оплатити розмову за допомогою картки з чипом і навіть подзвонити за кордон. Подекуди вони збереглися й дотепер, хоча всемогутній мобільний зв'язок їх фактично витіснив з ужитку.

■ Соломія Даць

Цього року «Молодість» робить ставку на українське кіно: у конкурсних програмах буде представлено 37 вітчизняних фільмів, ще п'ять покажуть у секції «Українські прем'єри». Про це журналістам повідомили 9 жовтня, під час прес-конференції щодо національної програми кінофоруму.

Гендиректор «Молодості» впевнений, що в стрічки «Трубач» — гарне майбутнє

«Молодість» дивиться в майбутнє

25 жовтня в Києві стартує вже 44-й міжнародний кінофестиваль

У нових реаліях

У зв'язку з подіями в Україні цьогорічний фестиваль отримає досить убоге фінансування. Держкіно виділить на «Молодість» 950 тисяч гривень. Київська міська державна адміністрація кінофоруму взагалі не підтримає. Тому оргкомітет «Молодості» розраховує на спонсорів, а також оголосив збір коштів серед небайдужих людей.

Фінансові проблеми — закономірні сьогодні у всіх сферах життя країни. А ось які психологічні перепони довелося долати організаторам! Рік, який розділяє торішню й нинішню «Молодість», зовсім змінив країну, каже генеральний директор МКФ «Молодість» Андрій Халпахчі.

«Ми живемо в нових реаліях. Події, що відбулися в Україні за ці місяці, неймовірні для інших держав, де проходить часом 10 років, щоб один режим змінився іншим, — зазначає кіномитець. — Водночас різко загострилися відносини з Росією. Причому не тільки політичні — анексія Криму, диверсії на сході. Почалася і жорстка інформаційна війна, яку ми програли задовго до всіх цих подій, тому що в російських ЗМІ божеволіє шалена пропаґанда. У тому числі засобами кіно. Я неодноразово порушував питання, що в Криму, коли він ще був «наш», усі міжнародні кінофестивалі робилися виключно Москвою. І ми добровільно віддавали цей простір. Продюсерський форум у Ялті, севастопольський кіноогляд, дитячий фестиваль в «Артеці» — усі вони були парафією Росії. Ми там були присутні лише якимось боком. А тепер дивуємося, що кримчани хлібом-сіллю зустрічають російські танки. Тому, звичайно, відносини з багатьма нашими колеґами теж дуже змінилися. Це і є психологічні проблеми — ми всі так сьогодні живемо».

Чи потрібен фестиваль?

Не можна чекати допомоги від кого-небудь, уважає п. Халпахчі, необхідно самому щось робити, щоби впливати на ситуацію в країні: «Часом же послухаєш новини — і майже відчай охоплює, в усякому разі виникає питання: «А чи потрібен узагалі цей фестиваль?» У таких умовах... У цій реальності ... І все-таки приходиш до висновку — потрібен! Саме сьогодні. Як проводився, наприклад, кінофорум у Сараєві в найтяжчі роки, під час балканської війни».

> Сьогодні український кінематограф перебуває в тому періоді, коли голоси журналістів мають велике значення для молодого українського кіно

Звісно, готувати нинішню «Молодість» було важче, ніж у минулі роки. Але фестивальна команда впоралася. Зокрема, подолавши проблеми із закордонними гостями. «Отримуємо, приміром, лист із питанням, чи безпечно зараз у Києві, — розповідає Андрій Халпахчі. — Звичайно, де-небудь у Франції, і тим більше в Америці, не дуже уявляють місцезнаходження Донбасу, не знають, наскільки війна відбилася на побутовому житті столиці. Заспокоюємо їх, роз'яснюємо ситуацію. Це — важливо».

Тож і цьогоріч глядач обов'язково побачить іменитих акторів і режисерів. І сьогодні організатори дуже уважно підходять до запрошення знаменитих гостей. Бо, наприклад, якщо зірка (особливо голівудська) згодна приїхати на кінофестиваль навіть без гонорару, зазначає гендиректор «Молодості», необхідно як мінімум організувати переліт двох осіб (її і супроводжувача) першим класом. «А це приблизно 20 000 доларів, — уточнює він. — У нинішньому році дозволити собі цього ми не можемо. Однак уже підтвердив свою участь відомий режисер Бенуа Жако. Його картина «Три серця», що брала участь у Венеціанському кінофестивалі, стане фільмом відкриття «Молодості». На жаль, сам Жако картину представити не зможе, так як приїде на останні три дні форуму, але ми проведемо з ним пресконференцію, організуємо для зацікавлених ЗМІ інтерв'ю».

«Опиняться відомо де...»

Запрошено на фестиваль і російських гостей, адже особливістю 44-го кінофоруму стануть покази нового російського кіно, що, за задумом організаторів, мають «підтвердити існування іншої Росії». Російська секція на кінофестивалі «Молодість» представлена як «Кіно морального неспокою».

Зокрема, буде показано документальний фільм «Строк. Початок великої історії», створений кінорежисерами Павлом Костомаровим, Олександром Расторгуєвим і журналістом Олексієм Пивоваровим, про акції протестів та інші події, що відбувалися в Росії після виборів президента у березні 2012 року. Ще одна документалка з РФ у програмі «Молодості» — робота кінокритика Тамари Дондурей «21 день», присвячена пацієнтам московського госпісу.

Ігрові картини програми об'єднує соціальна схематика. «Дурень» Юрія Бикова — соціальна драма в масштабах особистості сантехніка, який намагається навести лад у гуртожитку на 800 осіб. «Кіно про Алексєєва» Михайла Сегала — сучасний поліфонічний роман за мотивами життєвої історії барда, з одного боку, і середньостатистичного російського чоловіка — із другого.

Та про те, хто з російських кінодіячів завітає на фестиваль до Києва, наразі невідомо. Адже багато з них побоюються їхати в Україну. Навіть налаштовані різко опозиційно до політики власної країни росіяни чудово розуміють, що їх можуть не випустити з аеропорту Шереметьєво або просто-напросто зняти з поїзда при перетині російсько-українського кордону. І вони, як режисер Олег Сєнцов або льотчиця Надія Савченко, опиняться відомо де...

На прохання журналістів прокоментувати інформацію, що як спеціальних гостей, можливо, буде запрошено кінорежисерів Андрія Кончаловського, Андрія Звягінцева й актрису Лію Ахеджакову, Андрій Халпахчі відказав, що остаточної домовленості ще не досягнуто ні з ким.

Показник гарного кіно

Кінофестиваль «Молодість» щороку готує сюрпризи або відкриття. Але нині всі з особливим нетерпінням чекають на українські прем'єри. У Національному конкурсі змагатимуться ігрові, анімаційні й документальні короткометражні фільми, зняті в Україні впродовж поточного року. Загалом це — 31 робота різного авторства: від лауреатки Каннського кінофестивалю Марини Вроди до телеведучого й менеджера Іллі Ноябрьова та режисерів-початківців.

> Я неодноразово порушував питання, що в Криму, коли він ще був «наш», усі міжнародні кінофестивалі робилися виключно Москвою. І ми добровільно віддавали цей простір

У Міжнародному повнометражному конкурсі відбудеться прем'єра фільму «Брати. Остання сповідь» Вікторії Трофименко. Нагадаємо, серед нагород цієї стрічки — приз російської кінокритики та приз за найкращу жіночу роль Московського міжнародного кінофестивалю-2014, приз за найкращий сценарій фестивалю «Кіношок» і нагорода Opera Prima за найкращий дебют на Румунському міжнародному кінофестивалі.

У Міжнародному студентському конкурсі Україну представлятимуть три стрічки: «Вперед, діти Вітчизни. Сповідь» Галини Лавринець, «Зустріч» Владислава Робського та «Обличчя» Никона Романченка.

Ще дві кінокартини представлятимуть Україну в Міжнародному короткометражному конкурсі: «Вигадка» Катерини Чепік та «Данина» Тетяни Войтович.

Також вітчизняні фільми демонструватимуться у програмі «Українські прем'єри», до якої увійшло п'ять повнометражних ігрових кіноробіт. Це — «До побачення, синефіли!» Станіслава Битюцького, «Жива ватра» Остапа Костюка, «Милі мої українці!» Олександра Жовни, «Сестра Зо» Аліси Коваленко й Любові Дуракової та «Це я» Анни Акулевич.

А в спеціальному конкурсі «Молодість — дітям» Україну представляє картина Анатолія Матешка «Трубач». «Дуже гідна робота, — зауважив п. Халпахчі. — Моя онучка була в захваті після перегляду фільму. А це — показник гарного кіно, якщо стрічка, зроблена для дітей, подобається їм».

У повному обсязі

«Саме Національна програма стала для нас дуже важливою, і, попри проблеми в країні, що торкнулися міжнародних секцій кінофоруму, національна відбудеться в повному обсязі», — сказав Андрій Халпахчі.

За словами гендиректора «Молодості», завдяки діяльності Держкіно кількість українських фільмів на кінофестивалі збільшилася не лише в кількісному вимірі, а й у якісному. «У нас вівся великий відбір з-поміж українських стрічок як для національного, так і для міжнародного конкурсу», — сказав він.

Підбиваючи підсумки прес-конференції, Андрій Халпахчі закликав мас-медіа підтримувати українських кіновиробників, акцентувавши увагу на тому, що українській кіногалузі потрібна не лише критика, а й популяризація вітчизняних кінофільмів. «Національному кіно на «Молодості» дається «зелений коридор». І ваша допомога як преси теж дуже важлива. ЗМІ мають бути дуже критичними, однак сьогодні український кінематограф перебуває в тому періоді, коли голоси журналістів мають велике значення для молодого українського кіно. Підтримайте його!» — закликав п. Халпахчі.

Гороскоп

Із 23 до 29 жовтня

Овен (21.03 — 20.04)

Вам щаститиме на шляху до кар'єрних вершин і в грошовому плані, але яких би успіхів ви не досягли, постарайтеся не загордитися й утримуйтеся від хвастощів, інакше можете швидко втратити завойовані позиції і позбутися поваги людей. На вас чекають приємні зміни на краще, але для цього будете змушені добре попрацювати з партнерами. Вам доведеться вирішувати як особисті, так і професійні проблеми.

Телець (21.04 — 21.05)

Ви ще більше цінуватимете свої сімейні зв'язки і проявлятимете до близьких зворушливу любов та турботу. Особливу увагу ви повинні приділити дітям — при найближчому розгляді їхні проблеми можуть виявитися серйознішими, ніж могло би здатися. Заради спокою в сім'ї ви готові пожертвувати особистими інтересами, але й про себе забувати не варто, вам не завадить відвідати салон краси й оновити гардероб.

Близнята (22.05 — 21.06)

Вам слід стежити за моральною атмосферою в родині і тут же гасити будь-які сварки, інакше може розгорітися неабиякий конфлікт. У стосунках з коханою людиною проблем бути не повинно, якщо ви самі не створите їх своєю схильністю до флірту і легковажністю. У той же час, це — період підвищеної ділової активності, завдяки якій ви всюди встигатимете і будете тримати будь-яку ситуацію під контролем.

Рак (22.06— 23.07)

На вас чекають несподівані романтичні знайомства, випадкові зустрічі з колишніми коханими й відродження раніше перерваних любовних стосунків. Нове романтичне знайомство, яке ви зав'яжете, може виявитися для вас доленосним і матиме великий вплив на ваші переконання й життєві пріоритети. Бажаючи взяти від життя своє, ви будете трудитися заради майбутніх успіхів, не шкодуючи сил.

Лев (24.07 — 23.08)

Вас очікують ділові поїздки, завдяки яким ви зможете багато що для себе з'ясувати і визначитися з подальшими планами. Для особистого життя цей період не надто сприятливий, тому не прагніть зав'язувати нові любовні романи і цінуйте вже сформовані взаємини. Головна умова вашого благополуччя — зуміти відрізнити перспективні починання від безперспективних і не вплутуватися в сумнівні проекти.

Діва (24.08 — 23.09)

Вам слід підвищити свій імунітет. Загартовуйтеся і частіше відвідуйте тренажерні зали — менше хворітимете. Ваша неуважність може стати причиною неполадок на роботі або призвести до виробничої травми, тож будьте обережні. Уникайте поспіху в справах, ухвалюючи важливі рішення, що стосуються роботи чи особистого життя. Щоб мати успіх у коханні, вам не завадить підняти власну самооцінку.

Терези (24.09 — 23.10)

Якщо ви поставите перед собою нереальну й недосяжну мету, то можете витратити на неї багато сил і часу, а результати виявляться нульовими. Тому головне, на що вам слід спиратися при постановці глобальних завдань, — ваш здоровий глузд і реалізм. Період ознаменується оновленням партнерських зв'язків, так як без друзів і соратників вирішити багато проблем, що виникли на роботі, буде вкрай складно.

Скорпіон (22.10 — 22.11)

Можливо, що справи, якими ви будете займатися, потребуватимуть додаткових фінансових витрат, тому вам доведеться або позичати гроші у друзів, або брати позику в банку. Намагайтеся не влазити у великі борги, бо повернути їх може виявитися складно. Вам слід навести лад у фінансових справах і по можливості не витрачати більше, ніж може дозволити бюджет, інакше вас можуть очікувати грошові проблеми.

Стрілець (23.11 — 21. 12)

Ви будуватимете сміливі плани на майбутнє і мріятимете про швидке збагачення, яке допоможе вам назавжди позбутися страху за свою фінансову безпеку. І хоча в більшості випадків ви зможете втілити в життя свої честолюбні плани, не втрачайте почуття реальності й постарайтеся, щоб гонитва за надприбутками не перетворилася на нав'язливу ідею та не завадила жити нормальним і повноцінним життям.

Козеріг (22.12 — 20.01)

Доля може привести вас до несподіваного розриву любовних відносин або посприяти зародженню сильних почуттів, спрямованих на не зовсім підходящий об'єкт. Для вас зараз украй важливо не переплутати скороминущу закоханість із коханням і ні в якому разі не ризикувати налагодженими взаєминами заради миттєвого захоплення, інакше ви можете гірко пошкодувати про власну легковажність.

Водолій (21 .01 — 19.02)

Ви відкриєте багато нового в характері близьких людей і завдяки цьому зможете підшукати відповідний ключик до їхніх сердець. Багатьох із вас очікують неприємні сюрпризи на роботі, однак усі проблеми ви подолаєте, покладаючись на свою інтуїцію. Саме ваше шосте відчуття підкаже вам правильний вихід зі ситуації, але тільки в тому разі, якщо ви готові будете прислухатися до порад своєї душі.

Риби (20.02 — 20.03)

У цей період вам прийде в голову блискуча ідея, завдяки якій ви виконаєте давнє заповітне бажання. Ви перебуватимете в гарному гуморі і насолоджуватиметеся спокоєм. Ваша активність дасть непогані результати, причому це стосується і роботи, і творчості, і кохання: представники протилежної статі витимуться навколо, як бджоли біля запашної квітки, а ділові партнери можуть зробити вам привабливу пропозицію.

Василіса-Єлизавета Яросвіт.
Індивідуальний гороскоп «ЄДНІСТЬ»: 5128 Dundas St. W. Toronto. ON. M9A 1C2.
Телефон: (416) 2369589,
http://www.lifeinunity.ucoz.com/
veetyaz@hotmail.com

Дзвінка Сагайдак

Мішель Обама обрала сукню від українки

Перша леді США влаштувала п'ятигодинний майстер-клас Fashion Education Workshop, запросивши в Білий дім 150 студентів та учнів старшої школи, зацікавлених побудувати свою кар'єру в модній індустрії. Дизайнери-початківці могли поспілкуватися з видатними професіоналами моди й отримати безцінні знання, як домогтися успіху і на що потрібно звертати увагу в своїй освіті.

Мішель Обама зустрічала гостей у темно-синій сукні без рукавів з американською проймою. Її автором стала українка Наталія Коваль, студентка Нью-Йоркського інституту моди та технологій, котра народилася в Тернополі. Саме вона посіла перше місце в Конкурсі дизайну, взявши участь у семінарі в Білому домі.

Головним лектором заходу була сама Мішель. Вона звернулася до студентів із такою промовою: «Коли справа доходить до індустрії моди, люди часто думають тільки про подіуми, червоні доріжки і тих, хто «носить це краще». Але правда криється в тому, що одяг, який ви бачите на обкладинках журналів, — насправді тільки фінальний продукт у дуже тривалому та складному процесі. Мода — це пристрасть і творчість, так само як музика, танець чи поезія. Для дуже багатьох людей по всій країні це — покликання; це — кар'єра. Це — те, що допомагає їм прогодувати свої сім'ї».

У своїй промові перша леді наголосила на тому, що головне в побудові успішної кар'єри — добра освіта та важка праця. Мішель Обама також зазначила, що індустрія моди — це важливий чинник у розвитку економіки. Так, американці витратили 350 млрд USD торік на одяг і взуття. Це — кошти, які допомагають утримувати 1,4 млн американських робітників, зайнятих у світі моди і суміжних із нею сферах.

Із полум'яною промовою на сцену піднялася Анна Вінтур, а з лекціями виступили успішні дизайнери — Джейсон Ву, Трейсі Різ, Нарцісо Родрігес, Діана фон Фюрстенберґ, Том Бравн, Рід Кракофф і Прабал Гурунг. Участь у семінарах узяли як дизайнери масових брендів, так і більш інтелектуальних і люксових: від Дженни Лайонс із J. Crew, Марії Чен із Gap до Наїма Хана і Зака Позена. На семінарах розмовляли про правила модної журналістики, конструювання та технології виробництва одягу. Декому зі студентів пощастило почути від Зака Позена схвальні відгуки.

Мішель Обама за час майстер-класу розповіла студентам про труднощі, з якими доводилося стикатися відомим дизайнерам. Так, Марія Корнехо не розмовляла англійською у віці 11 років, коли її родина покинула Чилі, а тепер її компанія розташована в Нью-Йорку.

Ідеї дизайнера Сари Блейклі неодноразово відкидалися, але тепер її компанія нижньої білизни Spanx популярна в Америці, що стало можливим завдяки тому, що дизайнер вкладала у свій розвиток усі заощадження та зрушила бізнес із мертвої точки. «Хочу, аби ці історії показали вам: немає ніякої магії в тому, щоби стати успішним у моді», — сказала перша леді студентам.

Сніжана Непийпиво

У Москві зірвали концерт Cannibal Corpse

У Москві було зірвано виступ культового гурту Cannibal Corpse. Заздалегідь до «Главклубу», де мав відбутися концерт, прибули чотири міліційні автобуси. До цього концерти були скасовані в Нижньому Новгороді й Уфі — у зв'язку з обуренням православної громадськості. У Челябінську виступ відбувся, але організаторам було зроблено попередження.

«Установлено, що творчість американського гурту Cannibal Corpse, що грає в стилі death-metal, має сатанинський і антихристиянський характер, пропаґує смерть, насильство, збочення», — пояснила результати перевірки Наталія Мамаєва, старший помічник прокурора Челябінської області.

Гастрольний тур Cannibal Corpse проходив із 2 по 12 жовтня ц. р. у десяти містах Росії та України. 5 жовтня було скасовано концерт музикантів в Уфі. Гурт був заснований 1988 року. Музиканти часто звертаються у своїй творчості до теми смерті, через що постійно зазнають критики. Незважаючи на це, Cannibal Corpse вважається найбільш комерційно успішною death-метал групою у світі.

Учасники форуму

Форум волонтерів у Нью-Йорку

■ Мирослава Роздольська

На форум волонтерів, який відбувся 19 жовтня в приміщенні станиці «Пласт» на Другій авеню в Нью-Йорку, зібралося понад 60 представників різних організацій і просто небайдужих українців, котрі за покликом серця вносять свою частку в перемогу в Україні. На зустріч прибули учасники з Вашинґтона та Нью-Йорка, Нью-Джерзі й Гартфорда (штат Коннектикут), Каліфорнії та Лондона (Велика Британія).

Улаштувала форум громадська організація «Разом for Ukraine». Її голова Люба Шипович, відкриваючи цей важливий захід, ознайомила присутніх з історією організації, яка постала наприкінці минулого року для підтримки Майдану.

Усього за десять місяців близько 300 молодих активістів стали ядром одного найактивніших нині на теренах Північної Америки громадського об'єднання. Їхня діяльність спрямована передусім на надання допомоги українським захисникам і їхнім родинам. Серед завдань проекту також — поширення правдивої інформації про нашу Батьківщину у світі, юридичні консультації тощо.

Програму форуму було розбито на чотири блоки з перервами, протягом яких учасники мали нагоду познайомитися й обмінятися контактами. Оксана Литвин, ведуча форуму, у першому блоці надала слово Віталію Дубелю з Вашинґтона й Ігореві Макару з Лондона. Розпочинаючи презентацію, Віталій розповів, що народився в Дніпропетровську й саме туди, у військовий шпиталь, розпочав пересилати медичне обладнання кілька місяців тому. Вантажу відправили вже більш як на 1,2 млн USD, і не тільки до Дніпропетровська, але й до військового шпиталю в Києві та Харкові. Наступний контейнер із вживаним обладнанням, отриманим з американських лікарень, готується до відправки у середині листопада. Вартість одного контейнера — 20 тис. USD. Уже зібрано 13 тис. USD. Тож Віталій до співпраці над цим проектом запросив і інших волонтерів.

Вражаючі суми грошей, на які надіслано допомогу в Україну, назвав і Ігор Макар. Організація Ukraine Charety, яку він представляв, за сім років своєї діяльності здійснила понад 40 проектів на підтримку дітей, дитячих будинків і лікарень. Для кількох дитячих медичних закладів і реабілітаційних центрів для підлітків, котрі потрапили в алкогольну чи наркотичну залежність, доставили нове медичне обладнання. У 14 сиротинцях в Україні завезено комп'ютери, пральні машини, відремонтовано приміщення, а в Запорізькій області збудовано два дитячих будинки сімейного типу.

Організація має понад тисячу донорів, і в більшості це — не українці. А серед відомих українців, котрі співпрацюють з Ukraine Charety, — Оксана Забужко, Сергій Жадан, Василь Князевич та інші. Ігор згадав і про те, як вони розпочали співпрацю з організацією «Разом» у 17-й лікарні міста Києва, допомагаючи постраждалим на Майдані.

Цікавий проект для дітей-сиріт організація проводить на Тернопільщині, навчаючи хлопчиків і дівчаток самостійності, готувати їжу, складати свій бюджет, просто вміти жити й радіти життю.

Варто зазначити, що серед учасників форуму було чимало людей родом зі східних областей України. Наприклад, Наталя Стельмах із Луганська, яка активно працює над антикорупційним проектом повернення коштів Клюєвих, Азарових і інших корупціонерів в Україну. А це — майже 40 млрд USD, які при взаємодії з українським урядом можна повернути в країну. Разом зі своєю подругою Іриною Вушко Наталя організувала тур документального фільму про Майдан, більшість показів якого відбулася у студентських аудиторіях, у тому числі в Єльському та Гарвардському університетах.

«Донести до людей правду про Україну, на противагу тій брехливій інформації, яку поширює Russia Today, а також вибудовувати дружні стосунки з політиками майбутнього, котрі ще сидять за студентськими партами», — окреслила мету цього проекту п. Стельмах. Вона закликала також до ширшої співпраці з конґресменами, котрі лобіювали б українські питання в Конґресі США, і до активнішої відсічі брехливій антиукраїнській пропаґанді Кремля.

Колишня харків'янка Елен Беденко розповіла про допомогу біженцям зі зони антитерористичної операції (АТО). Завдяки організації «Станція Харків», яку вона представляла, створено 24 центри, де люди можуть уже на вокзалі отримати одяг, їжу, засоби гігієни та дитячі речі. Спільно з новоствореною організацією Nova Ukraine із Сан-Франциско й у взаємодії з українськими організаціями «Територія миру» та «Долоні» вони активно працюють і в багатьох інших проектах, як-от допомога неповносправним дітям із синдромом Дауна та ДЦП, переправляючи обладнання, яке змінює їх фізично, висилають іграшки, що розвивають у них необхідні навички та вміння.

Науковець Вікторія Курченко, котра теж родом із Харкова, розповіла про свої враження від рідного міста, яке відвідала нещодавно. Вона переконана, що там живуть патріоти України й щонайменше 80 % харків'ян є такими. Вона поділилась досвідом роботи над проектами, у яких російською розповідається про українських класиків, а також про точки дотику на художніх магістралях українських і російських письменників із тим, аби якнайширше різними мовами поширювати інформацію про Україну.

Аліна Гас, котра приїхала з Каліфорнії, представляла разом із Михайлом Корнієнком Армію-SOS USA. Аліна розказувала про співпрацю з організацією «Клівленд-Майдан», яка відправила три контейнери взуття, теплого одягу, медикаментів для наших вояків, про закупівлю речей на аукціонах, а також про те, як удалося придбати безпілотник. Аліна та Михайло закликали всіх згуртуватися для закупівлі саме таких важливих апаратів спостереження, які допомагають отримувати інформацію про розташування ворога й, найголовніше, зберегти життя нашим захисникам.

Ігор Редзай, представник «Правого сектора» в США, ділився досвідом щодо того, де можна придбати чи отримати безкоштовно берці, що особливо важливо для добровільних загонів, які забезпечуються хіба що волонтерами, бо держава досі не надала їм статусу учасників воєнних дій.

Корисною для багатьох присутніх була інформація від Фіми Каца, котрий сам переслав уже багато приладів нічного бачення і може дати консультації стосовно того, які з них є найкращими. Номер його телефону — 718-909-1834.

Зворушливі історії розповідали волонтери про те, як вони знаходили одні одних, аби спільними зусиллями зробити ще більше. Валерія Балакірева, котра представляла групу Our Hearts Go Out To Ukraine із Нью-Джерзі, говорила про молоду сім'ю свого колеґи — батька двох дівчаток, котрий разом із дружиною всі заощаджені на автомобіль для родини гроші (а це — 20 тис. USD) віддав на придбання препарату Celox, аптечок для 72-ї бригади й інших необхідних речей. Валерія додала, що хоч і її колеґа, і вона сама є російськомовними, але почуваються частинкою великої української нації, тому не шкодують ні часу, ні грошей для перемоги над окупантом.

Коннектикутських волонтерів представляли Majdan United із Гартфорда, Емілія Котик і Роман Станіславський із Бріджпорта, котрі також, як і більшість учасників форуму, мають волонтерський досвід і щедро ділилися ним із колеґами. Емілія Котик, котра із чоловіком самотужки розпочинала збирати кошти та відправляти необхідні речі в батальйон «Прикарпаття» й полк «Азов», наголосила на необхідності координації дій волонтерів, щоб і допомога була дієвішою, і початківці могли навчатись у досвідченіших колеґ.

Майже всі промовці стверджували, що діють у співпраці з волонтерами з України. Від них, власне, й отримують замовлення. Цю важливу річ підкреслила у своєму виступі директор компанії «Міст» Наталія Брандафі, яка дає великі знижки на оплату за вантаж, що направляється в зону АТО. «Мене вражає і надихає та велика допомога, яку надає українська діаспора військовим і волонтерським батальйонам у зоні АТО. Ми щоденно отримуємо дзвінки із запитаннями про те, як відправити допомогу в АТО у нашому бюро», — сказала вона.

Підтримка волонтерського руху, що став потребою для сотень небайдужих українців, зараз є дієвим внеском не просто в перемогу, а в згуртованість нації і цеглиною у побудову держави. «Допомагаючи тим, хто не шкодує здоров'я, життя, захищаючи територіальну цілісність нашої Батьківщини, ми всі стаємо сильнішими, — сказала український консул Олена Брежнєва. Вона розповіла про п'ятьох наших поранених, котрі прибули на лікування до США за сприяння Генерального консульства України в Нью-Йорку. Роман Огурківський і Едуард Масько перебувають на лікуванні у Бріджпорті, а Максим Ільченко та Вадим Бабій — у Філадельфії. Ними добре опікуються, але для них є дуже важлива моральна підтримка, а також і матеріальна допомога їхнім родинам, що перебувають у скрутному становищі. Про це розповів, зокрема, і Роман Станіславський.

Головний підсумок зустрічі волонтерів — створення сайта, на якому можна буде знайти адреси добровольців, контактну інформацію, дізнатися про головні напрямки роботи й потреби наших вояків у зоні АТО. Та не менш важливо створити і координаційний центр — раду волонтерів, яка б об'єднала і спрямовувала цей патріотичний рух для допомоги Україні, визначаючи пріоритетні потреби та першочергові завдання, не розпорошуючи сили, єднаючи всіх українців. Більшість волонтерів — це люди від 20 до 40 років. Ми в діаспорі маємо прекрасну зміну, а Україна має майбутнє.

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

Нові короткі терміни доставки пакунків в Україну
Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

25 РОКІВ КОМПАНІЯ НАДІЙНО СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому
- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:
www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:
1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ | АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН